

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/19 • 11 Mayıs 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Sendikal ihanet ve
uzlaşmaya karşı**

tek çıkış yolu

devrimci sınıf

çizgisidir!

**BOSCH İŞÇİLERİ
DİSK BİRLEŞİK METAL-İŞ**

**BİRLEŞİK
METAL-İŞ
SENDİKASI**

İÇİNDEKİLER

“Sendikal ayrışma”nın önemi ve sınırları.....	3
Tanıkları ve belgeleriyle ‘77 1 Mayıs katliamı.....	4
Kayseri 1 Mayıs’ının gösterdikleri.....	5
Komünistler Denizler’i andı.....	6
Denizler mezarı başında anıldı.....	7
İstanbul’da üç fidan anmaları.....	8
İşçi cinayetlerinin hesabını sormak için örgütlenmeye!.....	9
TOGO Ayakkabı’da köleliğe karşı direniş.....	10
“TOGO’ya söke söke gireceğiz!”.....	11
ART direnişi kazanımla sonuçlandı.....	12
TİS uygulanmadı, işçiler iş bıraktı.....	13
Sağlıkçılar şiddete karşı eylemde!.....	14
KESK: 1 Mayıs’ın mesajı ortak mücadele!.....	15
Bosch’ta taraflar ve tutumlar . . .	16-17
Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Mayıs ayı toplantısı... . . .	18-19
Avrupa işsizlikte rekor kırıyor.....	20
Emekçiler grevde, direnişte!.....	21
Kamusal alanın tasfiyesinden ironiler.....	22
Bielefeld’de 6 Mayıs anması	23
“Denizler’in yolunda düzene başkaldırıyoruz!”.....	24
İzmir Öğrenci Kurultayı bileşenlerinden kurultaya dair.....	25
Bologna Süreci üzerine.....	26-27
Sincan’da çocuklara işkence tutanakta!.....	28
10 ilde baskın, gözaltı, polis terörü.....	29
Ser verip sır vermeyen bir yiğit: İbrahim Kaypakkaya...	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/19 * 11 Mayıs 2012
Fiyatı: 1 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Bu yılki 1 Mayıs kutlamaları yaygın, coşkulu, kitlesel ve yer yer birleşik gösteriler biçiminde gerçekleşti. Bu 1 Mayıs’ın açığa çıkardığı temel yönlerden biri sınıf hareketindeki ayrıştırıcı/birleştirici bir zeminin ortaya çıkması yönündeki eğilimin güçlenmesidir. 2012 1 Mayıs’ının ayrıştırıcı ve birleştirici yönü bu yıl daha net olarak açığa çıktı. Kuşkusuz bu tabloyu şekillendiren temel dinamik sermayenin işçi ve emekçilere yönelik çok yönlü saldırılarına karşı tabandan yükselen birleşik bir mücadele arayışı ve eğilimidir.

1 Mayıs’ın hemen ardından ilerici sol güçlere yönelik olarak başlatılan faşist baskı ve terör dalgası saldırıların bir başka cephesini oluşturmaktadır. Sermaye hükümeti bir taraftan işçi ve emekçilerin kısıntı düzeyindeki haklarını tümenden yok etmek için yeni saldırılara hazırlanırken öte taraftan hak alma mücadelesini yürüten tüm kesimlere yönelik gözaltı ve tutuklama terörünü devreye sokarak güçlenen mücadele dinamiklerini ve eğilimlerini ezmeyi amaçlıyor. Açık ki bu saldırıları önümüzdeki dönem her cepheden şiddetlenerek devam edecektir.

Sermaye hükümetinin başta kıdem tazminatı hakkını gaspetmek olmak üzere yeni saldırı hazırlıklarını sürdürdüğü bugün, bu saldırılara karşı birleşik, meşru-fiili ve militan bir mücadele hattının örgütlenmesi görevi önümüzde durmaktadır. Bölgesel asgari ücret, taşeronlaştırma, esnek çalışmanın yaygınlaştırılması, sendikasızsızlaştırma vb. saldırılara karşı işçi ve emekçilerin öfke ve tepkisini büyütme için koşullar daha da olgunlaşmaktadır. Dolayısıyla sermaye hükümetinin bu saldırılarına karşı birleşik bir mücadele hattının örgütlenmesi ihtiyacı bugün giderek daha yakıcı bir hale gelmektedir. 1 Mayıs ve ardından 6 Mayıs eylem ve etkinlikler tablosu sermayenin saldırılarına karşı giderek büyüyen mücadele dinamiklerinin ve eğilimlerinin örgütlü bir zemine kavuşturulmasını zorunlu bir ihtiyaç haline getirmektedir.

Sınıf devrimcileri büyüyen mücadele dinamiklerine dayanarak kendi görev ve sorumluluklarına yüklenmelidirler.

* * *

Denizler, idam edilmelerinin 40. yılında ülkenin dört bir yanında gerçekleştirilen eylem ve etkinliklerle anıldılar. Anma etkinliklerine ve eylemlere katılan binlerce kişi Denizler’in devrim ve sosyalizm davası uğruna ölümlerinin boşa olmadığını onları sahiplenerek gösterdi.

İbrahim Kaypakkaya, katledilmesinin 39. yılında gerçekleştirilecek eylem ve etkinlikler anılacak.

Sınıf devrimcileri Diyarbakır işkencehanelerinde ser verip sır vermeyen bu yiğit devrimciyi devrim ve sosyalizm kavgasında yaşatmaya devam edecekler.

H. FIRAT

H. FIRAT

**Dünya
Türkiye ve
sol hareket**

H. FIRAT

**Dünya
Ortadoğu
ve
Türkiye**

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

“Sendikal ayrışma”nın önemi ve sınırları...

Tek çıkış yolu devrimci bir sınıf hareketinin geliştirilmesidir!

Çıkarları birbirine temelden karşıt iki sınıfın karşı karşıya geldiği 1 Mayıs'ta yaşanan “sendikal ayrışma”, dinci-Amerikancı AKP iktidarının bir tezgağı olsa da, bazı yönlerden hayırlı olmuştur. Sermayenin sendikalardaki Truva atlarının “içi boş bir 1 Mayıs” dayatmalarının sonuç vermemesi üzerine gündeme getirilen ayrışma, “burjuvazi-AKP-Truva atları” koalisyonunun beklediği sonucu yaratmadığı gibi, işçi sınıfına ihaneti “kutsal vazife” sayanların maskesini de parçalamıştır. Son yılların en kitlesel, en yaygın ve en coşkulu 1 Mayıs kutlamalarının gerçekleştirilmesi önlenememiştir.

Türk-İş, Hak-İş ile iki kontra memur konfederasyonunun gündeme getirdiği ayrışma, bu ihanet çetesinin politik tercihleriyle ilgilidir. Zira adı geçen “dörtlü çete” için, Kürt sorununun demokratik çözümünün talep edilmesi, 4+4+4 eğitim sistemine ilişkin eleştirilerin olması ve Suriye’yi hedef alan emperyalist saldırganlığa karşı tutum alınması, ayrışmanın gerekçeleri olmuştur. Bu sebepler, dörtlü ihanet çetesinin ırkçı-gerici karakterini tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermiştir.

Hem dinci-Amerikancı iktidarın dayattığı kutuplaşmanın hem tabandaki mücadele dinamiklerinin basıncının etkisiyle, Sendikal Güç Birliği Platformu (SGBP), “dörtlü çete” ile suç ortaklığı yapmayı reddederek, olumlu bir tutum aldı. Türk-İş yönetimine muhalif sendikaların tutumu, birleşik 1 Mayıs kutlamalarına katkıda bulunmuştur. Kuşkusuz tabanın parçalı bir 1 Mayıs’a gösterdiği tepkinin de bu noktada büyük etkisi olmuştur. Diğer bir ifadeyle birleşik 1 Mayıs, esas olarak tabandan gelen basınç ve oradan alınan kuvvetin ürünü olmuştur.

SGBP’nin duruşu olumlu olmakla birlikte belli sınırların ötesine geçememiştir. Türk-İş ve Hak-İş ile suç ortaklarının ihaneti son sınırına vardırıran alçaltıcı tutumları net bir şekilde teşhir edilip, tabandaki mücadele dinamiklerine de yaslanarak bu ihanetten hesap sorma sorumluluğuyla hareket edilememiştir.

Elbette SGBP’den böyle bir tutum beklemek gerçekçi değildir. Zira bu platform muhalif olsa da, Türk-İş şeflerinin ihanetine cepheden tutum alma gücünden yoksundur. Türk-İş ağalarının ihaneti eskiye dayandığı halde, bu platformun kendini açıktan muhalif ilan etmesi yenidir. Bu durum ayrışmanın anlamlı olduğu gerçeğini ortadan kaldırmasa da, SGBP’nin Truva atlarıyla cepheden hesaplaşma iddiasından uzak durduğunu gösteriyor.

Öte yandan DİSK, KESK, TTB ve TMMOB da, “dörtlü çete” ile anlaşmak adına gereksiz yere zaman harcamış, ancak son hafta 1 Mayıs çalışmalarına başlayabilmişlerdir. Bu gereksiz oyalanma “dörtlü çete”ye karşı tok bir tutum almaktan kaçınmakla ilgilidir.

Yaşanan bu ayrışma farklı tartışma ve değerlendirmelerin konusu oldu. Sendika bürokratlarının kuyruğuna takılmayı “sınıf adına siyaset yapmak” sanan ya da öyle sunmaya çalışan liberal reformistler, “dörtlü çete”nin kaba ihanetini adıyla anmak bir yana, “gelecek 1 Mayıs’ta Türk-İş’i

aramızda görmek istiyoruz” türünden temennileri, utanıp sıkılmadan şimdiden dillendirmeye başladılar. Bu anlayışın temsilcileri, “sendikacı” sıfatı taşıdıkları için sermayenin Truva atlarına karşı tutum almaktan bile aciz görünüyorlar.

Daha baskın olan eğilimler ise, ayrışmaya abartılı bir önem atfediyor, hatta “emek ve sol” cephesinde yeni bir çıkış yapmanın olanağı olarak değerlendiriyorlar. SGBP bileşenlerinin Türk-İş şeflerine rağmen DİSK, KESK, TTB, TMMOB ve ilerici-devrimci güçlerle Taksim Meydanı’na çıkma kararına atf yaparak, olayın “büyük bir önem” taşıdığını savunuyorlar. Fazla iyimser olan bu değerlendirmelere göre, ayrışma hem sendikal hem siyasal alanda yeni bir birlik oluşturmanın ilk adımı olabilir ve olabilmeli.

Truva atları tarafından gündeme getirilen bu ayrışmayı sınıf ve kitle hareketi için “büyük bir olay” olarak değerlendirmek, iyi niyetli olsa da temelden yoksundur. İlk, bu ayrışma Truva atlarının dayatması olarak gündeme gelmiştir. Bunun üzerine, kaba ihanete ortak olmak istemeyen SGBP, doğru bir tutumla birleşik bir 1 Mayıs’tan yana tutum almıştır. Diğer bir önemli nokta ise, ayrıştırıcı ve birleştirici olan, sendika yönetimlerinden çok devrimci 1 Mayıs ve sınıf saflarındaki mücadele dinamizmidir. Sendikalar ancak bu dinamikten güç alabildikleri ölçüde nispeten ileri tutumlar sergileyebiliyorlar. Demek ki, ileri yönde sendikal ayrışmalar ancak işçi sınıfının mücadele dinamiklerinin hissedildiği yerde gündeme gelebilir.

Verili durumda Truva atlarına karşı tutum alanların da devrimci bir sınıf hareketi geliştirme gibi bir dertleri bulunmuyor. Devrimci sınıf hareketi bir yana, bu halleriyle DİSK ile SGBP, çoğu zaman ekonomik-demokratik mücadelenin hakkını bile veremiyor.

Sendikalı işçi sayısının dibe vurması bunun somut göstergesidir.

Sermayenin kaba saldırılarına karşı tek çıkış yolu, devrimci bir sınıf hareketinin geliştirilmesidir. Bununla birlikte, 1 Mayıs vesilesiyle daha da belirgin bir hal alan sendikal ayrışmayı desteklemek, bu adımı, sınıfın temel kitle örgütleri olan sendikalardaki ihanet şebekesiyle hesaplaşma düzeyine çıkarılması için teşvik etmek de gerekiyor. Ancak bu ayrışmadan çok şey beklenmemeli ve her durumda belirleyici olanın, tabanın mücadele azmi ve kararlılığı olduğu akıldan çıkarılmamalıdır. Bu vesileyle belirtmeliyiz ki, yaşanan olumlu gelişmelerin yeni bir düzeye sıçratılması noktasında ilerici-öncü işçilere de önemli sorumluluklar düşmektedir.

Bu ayrışmanın daha ileriye taşınması, Truva atlarının sermayenin organik parçası olduğu gerçeğini gözden kaçırmamak ve buna uygun pratik bir tutum içinde olmakla mümkündür. Sermayeye karşı mücadele Truva atlarına karşı mücadeleyi de içermelidir. Bu uğursuz kasta karşı mücadele etme konusunda samimi olanların, tutumlarını açık bir şekilde ortaya koymaları, sınıfın karşısına da bu netlikle çıkmaları zorunludur. Unutulmamalıdır ki, sermaye uşağı ve emekçi düşmanı AKP’nin bakanlarına “1 Mayıs kürsüsü”nü açanlar, işçi sınıfına karşı burjuvazinin saflarında konumlandıklarını ispatlamış bulunmaktadır.

Devrimci 1 Mayıs’ın birleştirici/ayrıştırıcı gücü bu yıl daha net bir biçimde görülmüştür. 1 Mayıs alanlarında ortaya çıkan birleşik mücadele eğilimi ve dinamikleri, sermayenin azgın saldırılarına karşı güçlü bir direnişi örgütlemenin nesnel bir temeli olduğunu göstermiştir. Görev, bu olanaklara da yaslanarak, sermaye iktidarına karşı birleşik, meşru ve militan bir mücadeleyi örgütlemektir.

Tanıkları ve belgeleriyle '77 1 Mayıs katliamı

Yaygın, kitlesel ve coşkulu 1 Mayıs'ın ardından Taraf gazetesi tarafından başlatılan solu karalama kampanyasına **Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu**'ndan yanıt geldi.

DİSK, 1 Mayıs '77 katliamına ilişkin tartışmalara dönemin tanıkları ve katliama ait belgeleriyle birlikte Taksim Hill Otel'de düzenlediği basın toplantısıyla son noktayı koydu.

Tanıklar katıldı

Basın toplantısına dönemin canlı tanıkları Çetin Yetkin (Dönemin Soruşturma Savcısı), Mehmet Karaca (1 Mayıs Tertip Komitesi Başkanı), Şükran Soner (Gazeteci, Dönemin Tanığı), Rıdvan Akar (Araştırmacı, Yazar, Dönemin Tanığı), Coşkun Aral (Fotoğrafçı, Dönemin Tanığı), Yasin Nuri Aydın (Dönemin Tanığı), Süleyman Çelebi (Dönemin Tanığı), Müşik Kaya Canpolat (Dönemin DİSK Hukuk Dairesi Müdürü),ERCÜMENT TAHİROĞLU (Avukat, DİSK Hukuk Dairesi), Mehmet Atay (Dönemin Tanığı, DİSK/Sosyal-İş) ve Fahri Aral (Dönemin Tanığı, DİSK/Bank-Sen Uzmanı) katıldı.

Ekici: Karartma operasyonu başladı

DİSK Genel Başkanı Erol Ekici konuşmasına, toplantıyı düzenlemekteki amaçlarının tarihi gerçeklerin çarpıtılıp tersyüz edilmesine, hasıraltı edilen gerçeklerin tahrif edilmesine karşı çıkmak olduğunu hatırlattı.

1 Mayıs 1977 Katliamı'nın 35 yıl boyunca açığa çıkartılmasını engelleyen güçlerin, 1 Mayıs 2012 kutlamalarında kitlesel olarak alanlara çıkılmasının ardından yeniden "karartma" operasyonlarına başladıklarını vurgulayan Ekici, geçmişte "kontrgerilla" olarak adlandırılan bu gizli güçlerin günümüzdeki sözcülüğüne soyunanların, 77 Katliamı'nın arkasındaki komplolar ve siyasi tezgâhları, solu karalama kampanyaları eşliğinde "çarptarak" yeniden gündeme taşımış durumda olduklarına dikkat çekti.

Gerek 1 Mayıs 2012 kutlamalarının kitleselliği, gerek "1 Mayıs 77 suçluları yargılsın" kampanyası ve gerekse 12 Eylül yargılamalarının göstermelik de olsa başladığı bir aşamada kuyuya atılan bu taşın oldukça manidar olduğu tespitinde bulunan Ekici, Berktaş'ın sözcülüğünü üstlendiği bu kampanyanın sahiplerinin, "solcuların birbirini vurdukları" iddialarını elle tutulur somut belgelerle açıklayamadıkları gibi, "Peki neden şimdi?" sorusuna da tatmin edici yanıtlar veremediklerini belirtti.

Ekici, Berktaş gibi kişilerin solun ve elbette DİSK'in geçmişi hakkında söylediklerinin kendileri

açısından hiçbir değeri olmadığını altını çizdi.

Açıklamada 1 Mayıs '77 katliamının gerçekleştiği güne ilişkin gerçekler şöyle özetlendi:

"12 Eylül İddianamesi'ne bile yansıyan, dönemin savcılarınca ve görgü tanıklarınca ifade edildiği şekliyle, bundan 35 yıl önce, Taksim 1 Mayıs miting alanı çevresindeki binalarda, Intercontinental Otelinde, Sular İdaresi'nde pusuya yatmış kişiler, yüzbinlerce insanın üzerine otomatik silahlarla kurşun yağdırdılar. Yayılım ateşiyle birlikte panzerler hücumu geçti. Ses bombaları ve otomatik silahların ateşi, miting alanını bir anda savaş alanına çevirdi. Büyük bir panik başladı. Binlerce insan yerlere serildi; koşmaya, kaçmaya çalışan çok sayıda insan köşelerde sıkışarak, panzer altında ezilerek, kurşunlanarak can verdi.

Alanın içinde ve dışında görevlendirilen panzerlerin siren çalmaya başlamaları, halkın arasında alanın o tarafına bu tarafına ilerlemeleri, ses bombaları atmaları ve bir yerlere sığınan halkın üzerine su sıkmaları, ateş açmaları; normal muhakeme ve soğukkanlılığı büyük ölçüde yitirmiş, can korkusu içindeki 300-400 binlik kitlenin panik içine düşmesini süratlendiren diğer bir etken olmuştur."

Cevapsız sorular

Katliamla ilgili cevaplanamayan sorular da açıklamada şöyle sıralandı:

1 Mayıs'tan önceki günlerde "1 Mayıs'ta kanlı olaylar çıkacağı" çeşitli şekilde sağ basında sürekli ele alınması büyük bir rastlantı mıdır?

İlk silah sesleri duyulduktan kısa bir süre sonra Tarlabası kavşağındaki Adalet Partisi binasından kitlelerin ve DİSK görevlilerinin üzerine ses çıkartan patlayıcı maddeleri atanlar kimlerdir? Bunlar niçin yakalanamamıştır?

Taksim Alanı polis tarafından kordona alınmıştı. Giriş ve çıkışlarda da arama yapılmıştı. Buna rağmen Renault marka bir araç içinde 4 kişi ellerinde silahlarla alana girmiş ve kitle üzerine ateş açmıştı. Daha sonra ise bu araç Gümüşsuyu tarafında kayboldu. Bu kişilerin görevi nedir? Kimlerdir ki, sıradan polis memurları bile bunlara müdahale edememiştir? Sonradan emniyet aracı olduğu iddia edilen bu araçta, Samsun'da görevli Alaattin adlı bir binbaşı bulunuyor muydu? Bulunuyorsa görevi neydi?

Intercontinental Otel 3 gün rezervasyon kabul etmemiş olduğu halde, 1 Mayıs sabahı Yeşilköy'den otele gelip yerleşen ve olaydan sonra Salı akşamı İstanbul'u terkeden yabancı bir kafile var mıydı? Bunlarla ilgili ciddi bir araştırma yapılmış mıdır?

Bu otel günlerce öncesinde boşaltılıp kontrolden geçirilmiş olmasına, giriş ve çıkışlar yasaklanmasına ve otelin Yine otelin yanındaki "İnşaat Ozalit" yazılı binadan, Pamuk Eczanesi üstündeki katlardan ve emniyetçe boşaltılıp aranmış olmasına rağmen çiçekçinin bulunduğu binadan kimler kitlenin üzerine 2 bini aşkın mermi boşaltmıştır? Binalara silahları ile girip, silahları ile nasıl çıkmışlardır?

Pamuk Eczanesi'nin üst katında, sahibi tarafından pazar günü açılmayan bir otomobil acentasının kapısını anahtarla açıp giren, bir süre çekirdek yiyip, sigara içerek bekleyen, oradan dışarı ateş ettikten sonra silahları dosyalar arasına saklayıp çıkanlar kimlerdi?

Taksim Sular İdaresi duvarı üzerinden, elleri başının üzerinde indirilenler kimlerdi? Ve neden

salıverilmişlerdi?

Panzerlere ısrarla kim emir vermişti? Ve panzerleriyle su sıkıp, siren çalarak, bomba atarak ve ateş ederek biri kimliği belirsiz 35 kişiden 29'unun ezilerek ölmesine sebebiyet veren emniyet müdürleri, İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararına rağmen neden bulunamadılar?

Mahkemenin tezkere ve talimatlarına rağmen, bu makamlar neden mahkemeye cevap verme gereği bile duymadılar?

Yayılım ateşlerinden sonra panzer, Sular İdaresi ile Oleyis binası arasında ve Tarlabası girişinde otomatik silahlarla ateş açanların önüne geldiği halde neden geriye dönmüştür?

Sular İdaresi üzerinde ellerinde uzun menzilli silahlar bulunan sivil giyimli kişilerin, katliamdan önce de orada bulunduğu resim ve filmlerle sabittir. Bu kişilerin resimleri büyütülerek, Adli Tıba gönderilmesine rağmen bu kişilerin kimler olduğu neden polis tarafından açıklanmamıştır?

Sular İdaresi arkasında görevli Jandarma Komando Birliği Komutanı Abdullah Erim, "Buradan ateş edenlerin 20'sini yakalayıp Taksim Parkı'ndaki tuvaletin arkasında bulunan askeri birliğe teslim ettim. Sonradan Emniyet yetkilileri gelip bu kişileri 'Emniyete götüreceğiz' deyip oradan almıştır" demesine rağmen bu kişilerin yargı önüne çıkartılmasına kimler engel olmuştur?

Ateş açılan noktalar herkesçe görülmesine rağmen, polis, neden bu binaları kuşatıp katilleri etkisiz hale getirme teşebbüsünde bile bulunmadı?

Adli Tıp'a büyütülmek üzere gönderilen fotoğraflar nasıl ve neden kayboldu?

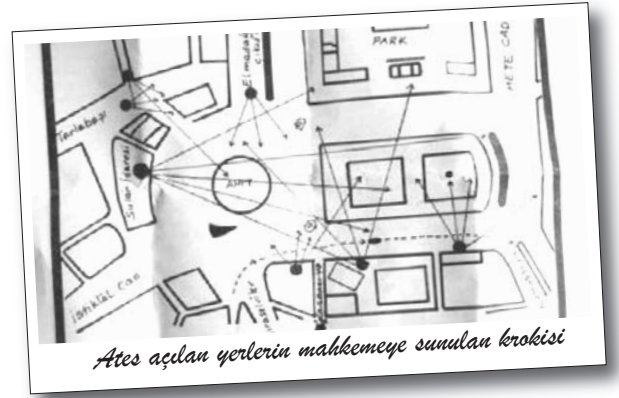
Günün polis telsizlerinin bant kayıtları nasıl kaybolmuştu ve neden yıllar sonra "yandaş" basında yer aldı?

Bu kanıtlara rağmen, mağdurlardan oluşan 98 kişi dışında neden kimse yargılanmadı? Dönemin emniyet müdürleri, içişleri bakanı ve başbakanı bu katliamın üstünü örtmek için neden ellerinden geleni yapmışlardır?

2 Mayıs 1977 günü akşamı İçişleri ve Adalet bakanlarının yaptığı ortak açıklamada gerçekler niçin tahrif edilmiştir? İlk silah atışlarının miting alanının dışından, Tarlabası girişinden geldiği halde bakanlar niçin ilk atışların alan içinden yapıldığı öne sürmüşlerdir? Çevre binalardan açılan yayılım ateşlerinden niçin söz etmemişlerdir?

Dönemin başbakanı Süleyman Demirel, katliam kendisine daha önce ihbar edilmiş olmasına rağmen, neden katliamı önleyecek girişimlerde bulunmamıştır? Bu ihbarı kendisine yapanları neden yargı önüne çıkartmamıştır?

Basın açıklamasının okunmasının ardından, dönemin tanıkları 1 Mayıs '77 katliamını anlattı.

Kayseri 1 Mayıs'ının gösterdikleri

Sınıf devrimcileri yaklaşık 1 ay öncesinde 1 Mayıs'a yönelik faaliyetlerini planladılar. Sürekli artan bir tempoyla 1 Mayıs sabahına kadar çalışmalarını kesintisiz olarak sürdürdüler. Kayseri'de sınıfın nabzının attığı her yerde sınıf devrimcileri vardı. Sınıf devrimcileri öncelikle 1 Mayıs hazırlık çalışmasının sağlam bir politik içerikle sınıfa ulaştırılmasını önemsendi.

Politik içeriği sağlam bir 1 Mayıs çalışması...

Kayseri'de emperyalist saldırganlığa, sömürüye, faşist baskı ve teröre karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği şiarıyla yaygın bir politik çalışma yürütüldü. Suriye ve İran'a yönelik emperyalist saldırganlığa ortak olan AKP hükümetinin gerçek yüzünün teşhiri başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçilere yaygın olarak yapıldı.

Eğitimde yapılan son değişiklikler, değişikliklere tepki gösteren emekçilere yönelik terör, Sivas katillerinin ödüllendirilmesi, mahkemenin katillere yönelik olarak yaptığı "zamanaşımı" kıyağı iş cinayetleri, sigortasız işçi çalıştırma, kıdem tazminatlarının gaspedilmesi, sefalet ücretleri, uzun süreli işçi çalıştırma vb. konularda sınıf devrimcileri birçok farklı araçla işçi sınıfını vahşi sömürü ve baskıya karşı mücadeleye çağırdılar.

1 Mayıs'ta yaygın materyal kullanımı

Merkezi propaganda-ajitasyon araçlarını 1 Mayıs boyunca kullanmayı önemsedik. Ancak bununla yetinmedik. Yerelin ihtiyaçlarını da hesaba katan özgün araçlar da kullandık. Tek tek fabrikalarda yaşanan sorunları içeren çağrı bildirilerini ve bunu genel olarak işçi sınıfının iktidar mücadelesine bağlayan araçları kullanmayı önemsedik. Zira başarılı bir propaganda-ajitasyon genel gündemlerle yerel gündemlerin bağının iyi kurulmasıyla mümkün olabilir.

1 Mayıs öncesi ve sırasındaki çalışmaya yönelik olarak kullandığımız materyalleri sınıf içinde kalıcı mevziler kazanmaya hizmet edecek bir tarzda planladık. Bir yandan işçilerin iktisadi sorunlarını ele aldık. Öte yandan bununla yetinmedik, onları 1 Mayıs eyleminin öznesi haline getirmek, iktisadi sorunların dışındaki gelişmelere karşı duyarlı olmaları için çaba gösterdik. 1 Mayıs hazırlık

araçlarımızı da bu hedefler doğrultusunda ele aldık.

Kayseri İşçi Bülteni'nin Mart, Nisan ve 1 Mayıs özel sayısını en fazla işçi katılımının olduğu 1 Mayıs hedefi doğrultusunda planladık. Bu çerçevede 3 bin adet bülten kullandık. Ayrıca 2000 adet BDSP bildirisinin tamamını işçi servis güzergahları ve emekçi semtlerinde dağıttık. Yaklaşık 1000 adet, Kayseri İşçi Birliği'nin, BDSP'nin, Ekim Gençliği'nin 1 Mayıs'a işçi ve emekçileri çağıran afişlerini emekçi semtlerinde, Kayseri'nin merkezinde ve üniversitede kullandık. 1 Mayıs afişlerini şehrin merkezinde ve üniversitenin bulunduğu Talas semtinde kullandık.

Sınıf içinde örgütlenmeyi güçlendirmeye yönelik 1 Mayıs...

Bir yanıyla 1 Mayıs'ı sınıf içinde örgütlülüğü artırmanın aracı olarak ele aldık. Fabrika zemininde toplantılar gerçekleştirdik. Kayseri İşçi Birliği'nin çağrısıyla toplanan Erbosan, Kumtel, Merkez Çelik, Has Çelik, Mondi, Cingilhoğlu, Şule, Milenyum metal fabrikaları işçileri ile 1 Mayıs tartışıldı. Ayrıca 1 Mayıs'a hazırlık çerçevesinde yapılacaklar kararlaştırıldı. 1 Mayıs'ta ortaya çıkan tablo yapılan çalışmanın asgari bir başarı sağladığını gösterdi. Kayseri İşçi Birliği pankartı altında yürüyen onlarca metal işçisi bu durumun en açık göstergesi olarak kayıtlara geçti.

Kayseri'de çok ağır koşullarda çalışan gıda işçileriyle iki ayrı toplantı gerçekleştirildi. Gıda işçileri Kayseri İşçi Birliği'nin çağrısına yanıt verdiler, kendi taleplerini içeren özgün pankartlarıyla gıda işçisi 1 Mayıs'ta yerini aldı.

Özelleştirme kıskacındaki karayolları işçilerine yönelik olarak yürüttüğümüz aydınlatma faaliyeti komünist basına defalarca yansdı. Karayolu işçisi sınıf devrimcileri bir yandan sendikayı eylemsel süreçler konusunda zorladı. Öte yandan sendika ağalarının mücadeleden uzak tutumlarını teşhir ettiler. Sınıf devrimcileri 1 Mayıs'a da bu anlayışla hazırlandılar. Özelleştirme saldırısına karşı Yol-İş Kayseri Şube yöneticilerini mücadeleye çağırdılar. Tüm gelişmeleri işçilerle düzenli olarak paylaştılar. Bir yandan da sendika ağalarının 1 Mayıs'a katılmama tutumlarını göz önünde bulundurarak, Karayolu işçilerini 1 Mayıs'a sahip çıkarmaya çağırdılar. "Özelleştirme saldırısına geçit yok!/ Karayolu İşçileri" imzalı pankartın altında biraraya gelen karayolu işçisi, istenen düzeyde olmasa da öncü işçilerin yürüttüğü faaliyetin asgari bir başarı elde ettiğini gösterdi.

1 Mayıs CEHA sürecine ayna tuttu...

Yıllar sonra ilk kez, Kayseri Organize Sanayi'nde DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlenmeye çalışan Ceha işçilerinin 1 Mayıs'a katılması önemli bir başlangıçtı. Yaklaşık 100 Ceha işçisi sendikalarına yönelik yasağcı tutumu protesto etmeleri anlamlıydı.

EMEP ve Emek Gençliği kortejlerinin yürüdüğü Yoğunburç'un Ceha işçileri için de buluşma noktası olarak saptanmasını reformistlerden bağımsız düşünmek saflık olur. Bu aynı zamanda işçi katılımının yüzle sınırlı kalmasının da bu gölgeden kaynaklı olduğunu da akla getiriyor.

Ceha işçilerinin dayanışmaya ihtiyacı var. Bu çerçevede tüm emek örgütlerinin katılımını ve eylemli desteğini esas alan bir yaklaşım sergilenmediği sürece sendikalaşma sürecinin başarıya ulaşması mümkün değildir.

İşçinin en güçlü silahı iç örgütlülüğüdür. Ceha işçisinin iç örgütlülüğü sağlam olduğu koşullarda Ceha patronunun ihracat bağlantıları, yaptığı anlaşmaların elinde patlaması kaçınılmazdır. Şu ana kadar Birleşik Metal-İş yönetimi işçi kıyımları da dahil işçinin tepkisini iyi örgütleyememiştir. Sendikanın görevlerinden biri işçiyi götürüp noterde sendikaya üye yapmaktır. Asıl yapılması gereken işçilerin fiili-meşru gücüne dayalı eylemsel süreçleri örebilmek, "yasallık" tuzağından kurtulmak, işçi sınıfının mücadele yasalarına yaslanmaktır. Bu yapılmadığı sürece Ceha patronun işçilere yönelik istifa tehditleri ve sendikayı yetkisiz kılmaya yönelik her türden ayak oyunları sürer gider.

Sınıf devrimcileri Ceha işçilerinin etrafında reformistler tarafından örülen kalın duvara rağmen Ceha işçilerine seslenmeye, gerçekleri tüm açıklığı ile Ceha işçileriyle paylaşmaya devam edeceklerdir.

Reformistlerin ve devrimci hareketin zayıflayan tablosu...

Reformist yapıların zayıflayan tablosu alana yansdı. EDP son derece zayıf bir katılımı 1 Mayıs'ta yerini alırken, ÖDP, BDP pankart açmadı. Halkın Demokratik Kongresi pankartının arkasında yer alan yapılar içinde en kitleseli EMEP'ti. Buna rağmen EMEP'teki zayıflama gözden kaçmadı.

Demokratik Haklar Federasyonu da 1 Mayıs alanında. Önceki yıllara göre katılım açısından daha zayıftı, istenilen kitleselliği yakalayamadı. ESP'nin katılımında da, 2010 ve 2011 1 Mayıs'ına göre yaşanan belirgin zayıflama dikkat çekti.

1 Mayıs'ın kazanımlarıyla sürece yükleneceğiz!

1 Mayıs'ı sınıfa yönelik yoğun çalışmamızın bir parçası olarak ele aldık. 1 Mayıs'ı aynı zaman varolan sınıf örgütlerimizi ve tek tek fabrika ilişkilerimizi sağlamlaştırmaya hizmet etme temelinde değerlendirdik. Bunu yaparken genel olarak siyasal çalışmamızı da aksatmadık. Bu süreçten aldığımız hızla kendimize sınıf içerisinde belli bir alan açmanın yanısıra, dönem boyunca etkili bir örgütlenme pratiği sergileyebilmeliyiz.

Örgütlenme pratiğinden kasıt, öncelikle faaliyetin örgütsel anlamda sonuçlar üretebilmesi, yeni bir takım mevzilere kavuşulabilmesidir. Özellikle fabrika çalışması üzerinden işyeri taban örgütlülükleri geliştirebilmek, sendikal mevziler elde edebilmek vb. hedeflerle sürece yüklenmeliyiz. Ancak bu yapılabildiği koşullarda gerçek bir başarıdan bahsedebiliriz.

Böylesine temel hedeflere dayalı yoğun bir faaliyet sürecinin başarıyla geride bırakılması bizi bugünkünden çok daha farklı bir konuma taşıyacak, bir dönemdir önümüze koyduğumuz hedeflere ulaşabilmek açısından önemli avantajlar sağlayacaktır.

Komünistler Denizler'i andı...

“Denizler’in devrettiği kızıl bayrak komünistlerin ellerinde!”

Denizler’in idam edilmesinin 40. yıldönümünde Ekim Gençliği tarafından İstanbul’da gerçekleştirilen merkezi etkinliğin ardından Galatasaray Lisesi önünde toplanan komünistler, Denizler’in 6. Filo’yu denize döktüğü Dolmabahçe’ye kitlesel ve coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) ve Ekim Gençliği tarafından düzenlenen yürüyüş ve anmada, Denizler’in devrim ve sosyalizm kavgasında yaşadıkları ve Denizler’in devrettiği kızıl bayrağın bugün komünistler tarafından taşındığı vurgulandı.

Kızıl kortej Denizler’i selamladı

Saat 19.00’a doğru Galatasaray Lisesi önünde ajitasyon konuşmaları yapılarak başlatılan yürüyüş İstiklal Caddesi’nden geçerken tarafından ilgiyle takip edildi.

“Katledilişlerinin 40. yılında devrim ve sosyalizm mücadelemizde yaşıyoruz” yazılı BDSP pankartının yanı sıra “Denizlerin yolunda düzene başkaldırıyoruz! Özgürlük, devrim ve sosyalizm için geleceğimize sahip çıkıyoruz!” yazılı Ekim Gençliği pankartının taşındığı yürüyüşün en önünde Marks, Engels, Lenin ile devrimci önderler ve parti şehitlerinin resimlerinin yer aldığı büyük boy sancaklar taşındı. Sancakların ardında ise BDSP ve Ekim Gençliği imzalı büyük boy olta flamalar ve kızıl bayraklar yer aldı.

“Denizler yaşıyor, komünistler savaşıyor!”, “Mahir, İbo, Deniz! Sürüyor, sürecek mücadelemiz!”, “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!”, “Denizler’in katili sermaye devleti!”, “Katil devlet hesap verecek!”, “Parti, sınıf, devrim, sosyalizm!”, “Yeni Ekimler için ileri!”, “İşçiler partiye, devrime, sosyalizme!”, “İşçi sınıfı savaştık, sosyalizm kazanacak!”, “Marx, Engels, Lenin! Yaşasın devrim ve sosyalizm!”, “Gençlik partiye, devrime, sosyalizme!” ve “Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!” sloganlarının coşkulu bir şekilde haykırıldığı yürüyüşte kızıl kortej önce Taksim Meydanı’na, ardından ise gidiş yolunu trafiğe kapatarak Gümüşsuyu üzerinden Dolmabahçe’ye ulaştı.

Tamamen kızıl renklerin hakim olduğu kortej, güçlü görseleliğiyle de çevredeki emekçilerin dikkatini çekti.

Yürüyüş boyunca yapılan ajitasyon konuşmalarında, Denizler’i anmanın onların devrettiği mücadele bayrağını yükseklerde taşımak demek olduğu vurgulandı. Denizler’in mirasını sahiplendiğini iddia eden liberal-reformist anlayışların ve ulusalcı çetelerin de teşhir edildiği konuşmalarda, Denizler’in devrim ve sosyalizm mücadelesine ait olduklarının altı çizildi.

Komünistler Denizler’i Dolmabahçe’de andı

Dolmabahçe’ye inen BDSP ve Ekim Gençliği kitlesi, 6. Filo’nun denize döktüğü alanda basın açıklaması ve anma etkinliği gerçekleştirdi. Alanda çember oluşturulmasıyla başlayan anma etkinliğinde ilk olarak, Denizler ve parti şehitleri nezdinde tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu.

Saygı duruşunun ardından BDSP ve Ekim Gençliği adına okunan ortak açıklamada ise Denizler’in, kuşandıkları çelikleşmiş devrimci irade ile bu topraklarda on yıllardır kesintisizce süren direniş ve başkaldırı geleneğini filizlendirdikleri ifade edildi.

Açıklama şu sözlerle devam etti:

“Denizler’in başeğmezliği, yiğitliği ve sarsılmaz kararlılığı sermaye devletinin bugün dahi süren korkusunu büyütürken, üç kızıl karanfil kuşandıkları çelikleşmiş devrimci irade ile bu topraklarda on yıllardır kesintisizce süren direniş ve başkaldırı geleneğini filizlendirdiler. Son nefeslerinde bile devrimci inançlarını haykırmaktan geri durmayan bu üç yiğit militan, bu ülkenin işçi ve emekçilerine, ezilen halklarına, komünistlerine ve devrimcilerine büyük bir onur ve mücadele geleneği bıraktılar. Devrimci mücadeleye omuz verenler ölüme tereddütsüzce gitmeyi ve düşmanın yüzüne tükürmeyi onlardan öğrendiler, onlardan devraldıkları kızıl bayrağa ise bugüne dek asla leke sürdürmediler”

6 Mayıs 1972’nin, Türkiye’deki devrimci hareketin tarihinin de dönüm noktalarından biri olduğuna değinilen açıklamada, giriştikleri devrimci mücadelede ölümsüzleşen Sinan Cemgiller, Kadir Mangalar, Alparslan Özdoğanlar, Ulaş Bardakçılar, Mahir Çayanlar, İbrahim Kaypakçayalar ve daha nicelerinin, devrime olan bağlılıkları ve kararlılıkları ile adlarını devrim tarihinin kızıl sayfalarına ve işçi ve emekçilerin sınıfsal belleğine pürüzsüzce kazıdıklarının altı çizildi.

Denizler’in reformizmden kopuşun ve düzene karşı devrimci başkaldırının temsilcileri olduklarının belirtildiği açıklama, Denizler şahsında devrimci değerlere yapılan saldırılar ve reformist anlayışların teşhir edilmesiyle devam etti.

Basın açıklaması şu sözlerle sona erdi:

“6 Mayıs, son nefesle haykırılan “Yaşasın Marksizm-Leninizm! Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği!” şiarlarının devrim mücadelesine bir daha silinmemecesine yazıldığı gündür. Devrime olan sarsılmaz bağlılığın, devrim ve sosyalizm davasına adanmışlığın, inancın ve kararlılığın adıdır!

Tam da bu yüzden, Denizler’in bugünkü temsilcileri, tasfiyecilik bataklığı içinde debelenerek

Denizler’in yolunu parlamentoya çıkararak liberal-reformist güçler ya da Denizler’i sahte antiemperyalizmlerine ve şoven çizgilerine meze yapmaya kalkışan ulusalcı soytarılar değil, düzen karşısında devrim bayrağını inat ve ısrarla taşımayı sürdüren komünistler ve genç komünistlerdir. Denizler’in düzene karşı yükselttikleri devrim bayrağı, bugün fabrikalardan havzalara ‘sınıfı partiye, partiye devrime’ kazanma ısrarını inatla sürdüren komünistlerin ellerindedir! Gençlik içerisinde işçi sınıfı devrimciliğinin biricik temsilcisi olan, üniversitelerde, amfilerde ve sokaklarda ‘özgürlük, devrim ve sosyalizm!’ şiarını haykırmayı sürdüren genç komünistlerin ellerindedir!

Bugün burada, dostun ve düşmanın karşısında bir kez daha haykırıyoruz:

Denizler devrime ve sosyalizme aittirler! Onlara layık olanlar, bu topraklarda hayatlarını işçilerin, emekçilerin ve Kürt halkının kurtuluş mücadelesine, devrim ve sosyalizm davasına adaydırlar. Denizler’i bugün de yaşatanlar komünistler ve devrimcilerdir.

Devrim ve sosyalizm davasına olan sarsılmaz bağlılıkları ve devrimci yiğitlikleri ile yolumuza bugün de ışık tutan bu başeğmez devrimciler, parti, devrim ve sosyalizm mücadelemizde yaşamaya devam edecekler!”

Eylem, Avusturya İşçi Marşı’nın hep birlikte söylenmesi ve işçi sınıfının devrimci bayrağı altında savaşa çağrısıyla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Denizler mezarı başında anıldı

Ankara BDSP, '71 devrimci hareketinin önderlerinden Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı mezarları başında andı. "Kavgamızda yaşıyorlar!" şıarlı pankartın açıldığı anma, Karşıyaka Mezarlığı'nın 1. No'lu kapısından kortej oluşturularak yürüyüşle başladı.

Eylemde sık sık "Katil devlet hesap verecek!", "Katillerden hesabı emekçiler soracak!", "Yeni ekimler için ileri!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!", "Biji biratiye gelan!" sloganları atıldı.

Yaşatmak için anmak, anmak için onlar gibi yaşamak...

Eylem mezar başına gelindiğinde devrim ve sosyalizm kavgasında düşenler için yapılan saygı duruşu ile devam etti.

Ardından BDSP adına basın açıklaması okundu. Basın metninde şunlar söylendi:

"Biz komünistler bugüne kadar devrim ve sosyalizm uğruna ödenmiş bedellerin temsilcisiyiz. Bunu tok bir şekilde ifade ediyoruz. Bizim varlığımız on yıllardır bu topraklarda devrim ve sosyalizm davası uğruna kavga vermiş, emek harcamış, acı çekmiş, büyük yiğitlik örnekleri sergilemiş dünün ve bugünün devrimci kuşaklarının yarattığı birikimin güvenceye alınması anlamına gelir."

Açıklamada ayrıca anmanın tek başına duygusal bir görev ya da geçmişi yad etmek için yapılmadığı, anmanın Denizler gibi mücadele yürütüldüğünde anlam bulduğu ifade edildi.

Metnin okunmasının ardından Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu devrimci marş ve ezgilerle kitleye seslendi. Kitleyle beraber söylenen ezgilerin ardından son kez devrim şehitlerinin anılmasının önemi üzerine duran ve örgütlenme çağrısı yapan kısa bir konuşma yapıldı. Sloganlarla yürüyüş yaparak eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

6 Mayıs 2012 | Ankara

Denizler'in bayrağı ellerimizde!

Küçükçekmece BDSP, 4 Mayıs akşamı Sefaköy İşçi Kültür Evi önünden İnönü Parkı'na gerçekleştirdiği yürüyüşle Denizler'i andı. Yürüyüş sırasında çevrede bulunan emekçilere ajitasyon konuşmaları yapıldı. Parka gelindiğinde kısa bir açılış konuşmasının ardından Sefaköy İşçi Kültür Evi Şiir Atölyesi'nin hazırladığı Nihat Behram'ın "Ölülerimiz ve Üç Dağa Ağıt" Ertuğrul Sönmez'in "Deniz, Yusuf, Hüseyin" şiirleri ve Denizler'in mahkemede yaptıkları savunma okundu.

Ardından sınıf devrimcileri adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada "Bu mücadelenin 40 yıl değil yüz yıl da geçse, devrim ve sosyalizm mücadelesi devam ettiği sürece devam edecek" denildi. Etkinliği provoke etmeye ve tahrik etmeye çalışan düzenin kolluk güçleri amaçlarına ulaşamadılar. Eylem bitiminde kolluk güçlerinin yanından "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "Devrimciler ölmez devrim davası yenilmezdir!", "Katillerden hesabı emekçiler soracak!" sloganları atılarak geçildi.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

5 Mayıs 2012 | İzmir

Çiğli'de Denizler selamlandı!

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Derneği 5 Mayıs günü gerçekleştirildiği yürüyüşle Denizler'i andı. Güzeltepe Uğur Mumcu Parkı'nda başlayan yürüyüşte en önde Deniz Gezmiş'in resminin olduğu büyük boy sancak ve Deniz-Yusuf-Hüseyin'in resimleri taşındı. Ardından "Yusuf, Hüseyin, Deniz...Sürüyor sürececek mücadelemiz- İşçi Kültür Sanat Evi Derneği" ozaliti açıldı. Ozalitin arkasında yine resimler ve kızıl bayraklarla yürüyüş başladı.

Güzeltepe'nin sokaklarında süren yürüyüş Çiğli merkezde Kasaplar Meydanı'na kadar devam etti. Yürüyüş boyunca sloganlar hiç susmadı ve sürekli ajitasyon konuşmaları yapılarak Denizler'in mücadelesine sahip çıkılması çağrısı yapıldı. Yol boyunca balkonlardan ve kahvehanelerden Güzeltepe emekçilerin sloganlara eşlik ettiği ve alkışlarla yürüyüşe destek verdiği görüldü.

Uğur Mumcu Parkı, Engin Market, karakol ve muhtarlık güzergahından sonra Çiğli merkez üst geçidinden Çiğli Belediyesi önüne devam eden yürüyüş güzergahı bu noktadan sonra yolun tek tarafı olarak kapatılmasıyla devam etti. Çiğli Belediyesi'nin önünde de konuşmalar yapılarak emekçiler eyleme çağrıldı.

Güzeltepe gençliğinin de başından itibaren katılarak destek verdiği eylemde yürüyüş boyunca alkışlayanların yanında birçok insan yürüyüşe katılım sağladı.

Kasaplar Meydanı'na varıldıktan sonra buradaki programa geçildi. İlk önce Deniz, Yusuf ve Hüseyin şahsında tüm devrim şehitleri adına saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunun ardından yapılan basın açıklamasında, Denizler'in devrim davasına olan bağlılıkları ve bugün binlerce insanın onların davasına sahip çıktıkları ifade edildi. Bu toprakların devrim toprağı olduğu vurgulanarak, Denizler'in yolunun parlamentoya çıkmayacağı, devrim mücadelesi ile sahiplenileceği söylendi.

Basın açıklamasının ardından Deniz, Hüseyin ve Yusuf'un idam edilmeden önce ailelerine yazdıkları son mektupları okundu. Son olarak Gündoğdu ve Çav Bella marşlarının hep birlikte okunmasıyla eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

İstanbul'da üç fidan anmaları

Devrimci önderler Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Arslan idamlarının 40.yılında Dolmabahçe'de gerçekleştirilen etkinliklerle anıldılar.

HDK gençlik önderlerini andı

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) bileşenleri 6 Mayıs Pazar günü Galatasaray Lisesi önünde toplanarak Dolmabahçe'ye yürüyüş yaptı. Burada bir anma gerçekleştirildi.

HDK bileşenleri en önde Denizler'in resminin olduğu ve "İdam sehpalarında, işkencelerde, dağ başlarında katledilen gençlik önderlerini saygıyla anıyoruz / HDK İstanbul Meclisi" yazılı pankartı açtılar. Ana pankartların ardından bileşenler kendi pankartları, flamaları ve dövizleriyle sıralandılar. EMEP, Emek Gençliği, Liseli Öğrenci Birliği (LÖB), Yeni Demokrat Gençlik, Dev-Lis pankartları açılırken, eylemde, Çarşı grubu ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Eyüp Şubesi de pankart açtılar.

EMEP ve Emek Gençliği'nin ağırlığını oluşturduğu eylem, coşkulu ve oldukça kitleseldi. Emek Gençliği'nin pankartlarında işçi sınıfı vurguları da dikkat çekiciydi. Milletvekilleri Sebahat Tuncel ve Sırrı Süreyya Önder de eyleme katılım sağladı.

"Üniversiteler Deniz olacak"

Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti ve TKP'li Öğrenciler de Galatasaray Lisesi önünde toplanarak Dolmabahçe'ye yürüdüler. Dolmabahçe'ye kadar yürüyen katılımcılar burada bir anma programı gerçekleştirdiler.

Gümüşsuyu Yokuşu'nda bir müddet oturma eylemi yapılarak Gündoğdu Marşı söylendi. Emperyalist savaş ve gerici eğitim vurgusu yapılan eylem kitlesel ve coşkulu oldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da üç fidan anıldı

Deniz Gezmiş'in Ankara Karşıyaka Mezarlığı'ndaki mezarı başında çok sayıda kurum tarafından anma etkinlikleri düzenlendi.

Sendikalar, demokratik kitle örgütleri, ilerici ve devrimci güçlerin katıldığı anmalarda, Denizler'in mücadelesinin kararlılıkla sürdürüleceği söylendi.

KESK Ankara Şubeler Platformu, DİSK Ankara Bölge Temsilciliği, TMMOB İl Koordinasyon Kurulu, PSAKD, ÇGD, Halkevleri, BDP, EHP, EMEP, ESP, ÖDP, SDP, Sosyalist Parti, TKP, Partizan gibi bir dizi örgüt tarafından organize edilen anmalara yoğun bir katılım sağlandı.

Karşıyaka Mezarlığı 2 Nolu kapısında toplanan kitle, burada anma programını gerçekleştirdi. Anma Enternasyonal Marşı eşliğinde Denizler şahsında yapılan saygı duruşu ile başladı.

Açıklamayı KESK Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Doğan Kaya okudu. ABD ve AB emperyalizmine, NATO askeri olmaya, işbirlikçiliğe karşı mücadeleyi Denizlerden öğrendiklerini söyleyen Kaya, AKP'nin bugünkü işbirlikçi politikalarına tepki gösterdi. Kaya, sözlerini tutacaklarını ve bir gün mutlaka kazanacaklarını ifade etti.

Kaya sözlerine şöyle son verdi: "Umudu büyüterek, geleceğin sınıfsız ve sömürsüz dünyasını mutlaka kuracağız."

Ortak açıklamanın ardından Halit Çelenk'in kızı Serpil Çelenk Güvenç sözü aldı. Mücadelenin devam ettiğine vurgu yapan Güvenç, Denizler'in bitmediğini söyleyerek "Mahir Çayanlar, Deniz Gezmişler, Halit Çelenkler burada." dedi.

Konuşmaların ardından mezarlığa geçilerek Halit Çelenk ve Denizler'in mezarları ziyaret edildi. Binlerce işçi ve emekçi Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in mezarlarını kızıl karanfillerle donattı. Karanfillerle birlikte her yıl olduğu gibi yine mezar taşlarına yanan sigaralar bırakıldı.

Adana'da Denizler için yürüyüş

HDK Adana Gençlik Meclisi 6 Mayıs günü Denizler'i andı. Beş Ocak Meydanı'ndan başlayan yürüyüş İnönü Parkı'nda son buldu. Denizler için yapılan saygı duruşunun ardında basın metni okundu.

Basın metninde, Denizler'in mücadelesinde öne çıkan ve son ana kadar dile getirdikleri hedeflere değinilerek, emperyalizme karşı mücadeleye vurgu yapıldı. NATO ve onun işbirlikçi hükümetlerine karşı, ülkenin yeraltı ve yer üstü kaynaklarının ulusal ve uluslararası sermayeye peşkeş çekildiğine değinildi. Türk ve Kürt halklarının birbirine düşman edildiklerine de değinilen açıklamada halkların kardeşliği vurgusu yapıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Mücadele Birliği'nden 6 Mayıs mitingleri

Mücadele Birliği Platformu 6 Mayıs günü, Denizler'i anmak için İzmir, İstanbul ve Antep'te mitingler düzenledi.

İzmir

İzmir Konak'taki miting Konak YKM önünde toplanılmasıyla başladı. 1 saatlik yürüyüşün ardından kitle mitingin yapılacağı Cumhuriyet Meydanı'na vardı. Sonrasında alandaki programa geçildi. Burada ilk önce Deniz Gezmiş'in ailesine yazdığı son mektup okundu. Ardından tüm devrim şehitleri anısına 1 dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından okunan basın açıklamasını Şair Ali Şeker, UPS işçisi Şahin Başaraner ve Ertuğrul isimli bir emekçilerin okuduğu şiirler izledi. Okunan şiirlerden sonra Serdar- Koma Gimgım şarkılarını seslendirdi. Son olarak Grup Emeğe Ezgi'nin Denizler için yazdığı parçanın hep birlikte okunmasıyla eylem sona erdi.

İstanbul

"Halkın Denizi Denizleşen Halkla" adıyla düzenlenen miting İstanbul'da Kadıköy İskele Meydanı'nda yapıldı.

Mücadele Birliği Platformu üyeleri ellerinde Deniz Gezmiş resimli kızıl bayrakları ve önlükleriyle, üzerinde Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan, Hüseyin İnan'ın resimlerinin bulunduğu "Benim Adım Deniz" dövizlerle Tepe Nautilus önünde toplandılar.

Etkinlik Deniz Gezmiş'in en sevdiği eser olan ve idamından önce dinlemek istediği Rodrigo'nun Gitar Konçertosu'yla başladı. Deniz Gezmiş, Yusuf Arslan ve Hüseyin İnan'ın idamlarından önce yazdıkları mektuplar okundu. Grup Emeğe Ezgi'nin bestelediği "Adım Deniz" adlı marş hep bir ağızdan söylendi.

Devrimci İşçi Komiteleri'nden Ali Ekber Seven'in konuştuğu mitingde Nurettin Güleç de türkülerini seslendirdi.

Antep

6 Mayıs günü Antep'te yapılacak olan mitinge, Tayyip Erdoğan'ın gelişi, Hıdırellez Kermesi ve futbol maçı nedeniyle valilik tarafından izin verilmedi. Yasağa rağmen Kırkayak Parkı'nda toplanan kitle, Yeşilsu Parkı'na yürüdü. Kitlesel yürüyüşün ardından miting alanına yine sloganlar ve alkışlarla giriş yapıldı. Program Nazım Hikmet'in şiirlerinden derlenen tiyatro gösterimi ile başladı. Ardından tüm devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Daha Sonra Mücadele Birliği Platformu adına Serkan Yılmaz'a söz verildi. Ardından Grup Emeğe Ezgi sahne aldı.

RedHack Denizler'i selamladı

RedHack Denizler'i selamladı. 3 fidanın idam edilmesinin 40. yıldönümünde AKP Sivas İl Başkanlığı sitesini hackleyen RedHack twitterdan şu mesajı yayınladı:

"Sarkislara yolumuz dusmesin demedik, Gemerek diyarini bir daha ziyaret ettik.. Denizler yasiyor -> AkpartiSivas.com -> RedHack Hackledi!"

İşçi cinayetlerinin hesabını sormak için örgütlenmeye!

1 Mayıs 2012 | İstanbul

Yılda yüzde 8,5 büyüme hızıyla övünen Türkiye'nin, bu büyümeyi işçi kanıyla gerçekleştirdiği kimse için bir sır değil. Patronlar kârlarına kâr katarken, son 10 yılda iş cinayetleri sonucu ölen işçi sayısının %92 oranında artması da bu gerçeği gösteriyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın verilerine göre, yılın başından bu yana en az 238 işçi iş cinayetleri sonucu yaşamını yitirdi. Kuşkusuz kayıtlara geç(e)meyen gerçek rakamlar daha yüksektir. Sadece Nisan ayında ise tespit edilebilen işçi ölümü 87 olarak belirtiliyor.

Ellerinde işçi kanı olanların gözyaşlarında hiçbir samimiyet olamaz!

Patronların kâr hırsı sonucu iş cinayetleri seri bir şekilde devam ederken, işçi kanıyla palazlanan sermaye cephesinin sözcüleri de timsah gözyaşlarının arkasına saklanıyorlar. İşçi kanıyla yazılmış sicilleri, uluslararası pazardaki imajları açısından sorun olsa gerek, TÜSIAD Yönetim Kurulu Başkanı Ümit Boyner iş kazalarına ilişkin yaptığı yazılı açıklamada "Türkiye'nin iş kazası sicilini düzeltmesi gerektiğini" söylüyor.

Benzer şekilde geçtiğimiz günlerde gerçekleştirilen Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) tarafından düzenlenen İş Sağlığı ve Güvenliği Kanun Tasarısı Semineri'nde yine sermaye temsilcileri timsah gözyaşları döktü. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK) Yönetim Kurulu Başkanı Tuğrul Kudatgobilik, Konfederasyonun, "iş sağlığı ve güvenliğinin Türkiye'deki gelişiminin en büyük destekçisi olarak", işçilerin "sağlık ve güvenliğine her zaman en büyük önceliği verdiğini" söylerken, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik de; "İş kazaları çalışma hayatından sorumlu bakan olarak yüreğimi titretiyor. Omuzlarıma öyle bir yük biniyor ki o gün yerin altına geçmek istiyorum" açıklaması yaptı! Bu açıklamalar iş cinayetlerinde Avrupa birincisi ve dünya üçüncüsü olan Türkiye'de yapılıyor. Hiçbir inandırıcılığı olmayan bu sözler, katillerin kendilerini gizlemek için kullandıkları kılıf olabilirler ancak. İşçi sağlığı ve güvenliği alanında ILO'nun kabul

ettiği uluslararası sözleşmenin sadece 6'sını onaylayan bir ülkenin Çalışma Bakanı'nın "yüreğinin sızlamasının" nasıl bir inandırıcılığı olabilir? Bu imzalanan sözleşmelerden 2005'te onaylanmasının ise hala iç hukuka yansıtılmamış olması bile, sermaye hükümetinin işçi sağlığı ve güvenliğine ne kadar "önem" verdiğini göstermektedir. Çıkarları gereği torba yasa örneğinde olduğu gibi her şeyi bir çırpıda yasalaştırma becerisine sahip bir hükümetin bu konuda eli fazlasıyla yavaş.

İşçilerin daha fazla sömürülmesi ve köleştirilmesi uğruna hız kesmeden çalışan sermaye hükümeti AKP'nin bakanı Faruk Çelik'in döktüğü sahte gözyaşları ve söyledikleri ise tam bir ikiyüzlülüktür. 2008'de en fazla iş cinayetlerinin yaşandığı Tuzla tersanelerinde işçilerin mücadeleleri sonucu iş cinayetlerinin kamuoyu yaratmasından rahatsız olan sermayenin bu uşağı, "yatıyoruz kalkıyoruz Tuzla" demişti. O dönem patronlarda tatlı kârlarından memnun bir şekilde iş kazaları için, 'bu kadar üretim olurken bu kadar zayıt doğaldır' demekteydi.

"Çalışma yaşamından sorumlu" bir bakan olarak bugün yüreği sızlayan Çelik, Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetlerindeki sorumluluğunu atmak içinse bin takla atmıştı. Sorunu "fiziki koşulların yetersizliğine" ya da "işçilerin bilinçsizliğine" bağlayan bu bakan, pişkince "böyle giderse ölümlerin devam edeceğini" de eklemişti.

Sermayenin uşağı bakan Çelik, Esenyurt'ta 11 işçinin göz göre göre katledilmesi için de "Esenyurt'taki işçilerin ölümü kaza değil, ama kader" diyebilmişti.

Bu nedenle Faruk Çelik'in iş kazaları konusundaki üzüntüsünün zerrece insani bir yanı yoktur. O her şeyi kâr-zarar denklemi üzerinden bakmaktadır. Şöyle ki; aynı seminerde Çelik, iş cinayetleri üzerinden "maliyet" hesabı yapmıştır. "600 milyar dolar ile 2,4 trilyon dolar arasında iş kazası ve meslek hastalıkları ile ilgili maddi kayıplar söz konusudur. Türkiye'nin GSYİH'sının ne kadar olduğunu biliyorsunuz. Mukayese ettiğimiz zaman tablo ortadadır." diyerek konunun kendi sınıfları için önemini ortaya koymuştur.

Aynı seminerde Bakan Faruk Çelik, "iş kazalarını önleme" adı altında meclis gündemine getirilen tasarımı 30 Haziran'dan önce çıkarmak niyetinde olduklarını söyledi. Bu yasaya en başta itiraz edense aynı seminerde "iş sağlığı ve güvenliğinin Türkiye'deki gelişiminin en büyük destekçisi" olarak, işçilerin "sağlık ve güvenliğine her zaman en büyük önceliği verdiğini" söyleyen TİSK Başkanı Kudatgobilik'tir. 3 Nisan 2012 tarihinde TBMM'ne sunulan İş Sağlığı ve Güvenliği Tasarısı'yla ilgili endişeleri söylediğini söyleyen TİSK başkanı tatlı kârlarından en ufak bir taviz vermek istemediğini açıkça ifade etmektedir.

İş cinayetleri ve meslek hastalıkları patronların kâr hırsı nedeniyle yaşanmaktadır ve bundan dolayı da önlenememektedir. TİSK başkanı bir kez daha bunu açıktan dile getirmiştir. Bu da dökülen timsah

gözyaşlarının neyi perdelemek için olduğunu ortaya koymaktadır.

Biliniyor ki yaşanan iş kazalarının çoğu önlenemezdir. Şimdiye kadar yasalarda olan kimi yaptırımlar uygulansa bile çoğu iş kazası yaşanmayabilirdi. Bu nedenle yeni yasa tasarısıyla bir değişiklik beklemek saflık olacaktır. Zira 2003 yılında çıkartılan İş Kanunu'nda, 2008 yılında ve 2010 yılında iş sağlığı ve güvenliğine yönelik değişiklikler yapıldı. Ancak iş cinayetleri sürekli arttı. Kaldı ki bu yeni yasa tasarısının işçi sağlığı ile ilgili önlemler açısından özel bir katkısı da yoktur. Bir yandan artan taşeronlaştırma, özel istihdam projeleri, esnek üretim uygulamaları, sendikasılaştırma saldırıları varken böylesi yasalar sermaye devletine maske olmaktan öteye gitmeyecektir. Bundan dolayı hiçbir inandırıcılığı yoktur. Biliyoruz ki iş cinayetlerinde patronları aklayan yargısıyla, işçi sağlığına ilişkin yapılmayan denetlemelerle devlet iş cinayetlerinin baş sorumlularındandır.

Çözüm örgütlenmeyle gelecek!

Bu nedenle çözüm işçilerin örgütlenmelerini güçlendirip sermaye ve devlete karşı verecekleri mücadeledir. İşçi sağlığı gibi yaşamsal önemde bir sorun için örgütlenmenin aciliyeti ve önemi ortadadır. İşçiler ancak örgütlü güçleriyle haklarını alabilir, yeni haklar kazanabilirler. İşçi sağlığı önlemleri için, kapitalistlerden iş cinayetlerinin hesabını sormak için örgütlenme çalışmalarına hız verilmelidir.

İşçiler kanalda can verdi

Güvencesiz ve kölece çalışma koşullarına mahkum edilen işçiler yine ölüme yollandı.

Sivas'ın Gölova ve Akıncılar ilçeleri arasındaki Devlet Su İşleri'ne (DSİ) ait sulama kanalının tadilat işlerini yürüten taşeron firma işçilerinden Ferit Karakan traktörle su doldurduğu anda dengesini kaybederek suya düştü.

Arkadaşının düştüğünü gören Mehmet Angın da onu kurtarmak için suya atladı. Su kanalında kaybolan işçilere ulaşmak için başlatılan çalışmalar sonunda iki işçinin cesedine ulaşıldı.

5 işçinin boğularak can verdiği Erzurum Aşkale'deki işçi katliamında olduğu gibi Sivas'ta da işçiler için hiçbir sağlık ve kurtarma önlemi alınmadı.

Duvarın altında can verdi

Mersin'in Tarsus 2. Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan bir fabrikanın bahçe duvarının inşası sırasında toprak kayması meydana geldi. Yaşanan heyelan sırasında inşaatı süren istinat duvarı işçilerin üzerine yıkıldı.

Yıkılan duvarın altında kalan işçilerden Ahmet Çık (53) olay yerinde hayatını kaybederken, Metin Güzel yaralandı.

TOGO Ayakkabı'da köleliğe karşı direniş...

8 Mayıs 2012 | Ankara

İşçi kanıyla büyüyen ekonomi

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi Nisan ayı iş cinayetleri raporunda, Çin ve Arjantin'den sonra en çok büyüyen ekonomi olarak nitelendirilen Türkiye ekonomisinin işçi kanıyla büyüdüğünü belirtti.

Rapora göre, inşaatlarda 22, madenlerde 14 ve enerji sektöründe ise 12 işçi hayatını kaybetti. 2 Nisan'da Eskişehir Mihallıçık'ta yeterli tahkimat alınmadığı için 4 maden işçisi göçük altında kaldı. 3 Nisan'da Erzurum'da 5 enerji işçisi göz göre göre donarak ve boğularak yaşamını yitirdi. 6 Nisan'da da 2 tersane işçisi yaşamını yitirdi. Böylece Tuzla tersaneler bölgesinde tespit edilebilen 148. ve 149. iş cinayetleri gerçekleşti. Maraş'ta 4 tekstil işçisi patlamada, Elazığ'da 6 yol işçisi meydana gelen hortum sonucu hayatlarını kaybetti. Yine Nisan ayında ataması yapılmayan 3 eğitim emekçisi intihar etti. Sağlıkta dönüşüm politikalarının sonucu genç bir doktor Ersin Arslan bıçaklanarak öldürüldü.

Nisan ayı içerisinde aynı zamanda "28 Nisan İş Cinayetlerinde Ölen ve Yaralananları Anma/Yas Günü" de vardı. Sermayenin görmezden geldiği yas günü kapsamında İSİG Meclisi işçi ailelerini birleştirmiş, işçi ölümlerine karşı bir ses yükseltmişti. İSİG Meclisi Nisan ayı raporuyla birlikte etkinliğin sonuç bildirgesini de yayınladı.

8 Mayıs 2012 | Ankara

8 Mayıs 2012 | Ankara

Ankara'da Eskişehir Yolu üzerinde kurulu bulunan TOGO Ayakkabı'da 1 Mayıs'a bir gün kala direniş başlayan Deri-İş Sendikası üyesi işçilerin fabrika önündeki bekleyişi sürüyor.

TOGO işçileri eylemde

İşçiler, direnişlerinin 4. gününde (3 Mayıs) fabrika önünde eylem gerçekleştirdi. Sabahın erken saatlerinde direniş alanına gelen işçiler "TOGO Ayakkabı'da sendikalı olduk, işten atıldık. Direniyoruz!" yazan pankartlarını alana asarak eylemlerine başladılar.

Patron tarafından 30 günlük izne çıkarılan işçiler ise 2 Mayıs günü evlerine gönderilen bir tebligatla "işten çıkarıldıklarını" öğrendiler. İzne çıkarıldıkları için, işten atılan arkadaşlarına destek veren işçiler direniş önlüklerini giymiş oldular.

Gün boyunca direniş alanına destek ziyaretleri gerçekleşti. Öğle saatlerinde alana gelen EMEP yöneticileri direniş hakkında bilgi aldılar. Ayrıca akşam saatlerinde işçileri ziyaret eden ESM 1 No'lu Şube üyeleri de direnişe her türlü desteği vereceklerini ifade ettiler. Sınıf devrimcilerinin de yalnız bırakmadığı TOGO işçileri her gün olduğu gibi saat

17.30'da eyleme başladılar. Alkışlarla ve sloganlarla devam eden eylem boyunca TOGO patronu teşhir edildi ve direniş kararlılığı haykırıldı.

Sınıf dayanışması büyüyor

Direnişin 9. gününde işçilerle sınıf dayanışması yükseltildi. İşçileri ilk olarak Petrol-İş Sendikası yöneticileri ziyaret etti. Bir süre direniş alanında kalan Petrol-İş yöneticileri direniş hakkında bilgi aldıktan sonra kendi deneyimlerini paylaştılar. Bireysel destek ve ziyaretlerin olduğu direniş alanı oldukça hareketliydi. Çevik kuvvet polislerinin yığınak yaptığı fabrika önünde direniş kararlılığı gün boyunca haykırıldı. Hacettepe Üniversitesi Öğrencileri ve Sosyalist Yeniden Kuruluş pankart ve dövizleriyle yürüyüş yaparak direniş alanına geldiler.

EMEP, DİP, Partizan da gün boyu farklı saatlerde desteğe gelirken BDSP'li sınıf devrimcilerinin yalnız bırakmadığı direnişçi işçiler her gün olduğu gibi 17.30'da eyleme başladılar. İşçi ve emekçilerin iş çıkış saatlerine denk getirilen eylemin coşkusu Eskişehir yolundan geçen araçların korna sesleriyle daha da arttı. Bu durumdan rahatsız olan TOGO patronu ise olup biteni fabrika kapısından izlemekle yetindi.

Kızıl Bayrak / Ankara

“TOGO’ya söke söke gireceğiz!”

Deri-İş üyesi işçilerden Semiha Yılmaz, Ercan Kurban, Tolga, Mehmet ve Beyler Aktaş fabrikadaki çalışma koşulları, örgütlenme ve direniş süreci üzerine sorularımızı yanıtladılar.

- TOGO’da hangi işi yapıyordun?

Ercan Kurban: TOGO’da yan sanayi bölümünde çalışıyordum. 10 yıldır bu işi yapıyorum ben.

Tolga: İsmim Tolga. 17 yaşındayım. Fabrikada ökçeciyim ama her işi yapıyorum 3 senedir. Köpek baktık, koyun baktık, evlerini temizledik. Günlük 9 saat çalışıyorum. 3 yıl boyunca 475 TL maaşla çalıştım.

Beyler Aktaş:

Fabrikada taban altı yapıyorum. Kösele yapıyordum. İki kişi bu işi yapıyorduk. İkimiz de kovulduk. Çalışma saatlerimiz çok kötüydü. Aldığımız maaşlar da çok kötüydü. Biz bunları patrona yansıtık. Konuştuk onlarla. Onlar da bize

başımızın çaresine bakın, size vereceğimiz para en fazla budur dediler. Biz de bu olaylardan sonra örgütlenme kararı aldık. Çünkü bu bizim hakkımız. Biz yıllardır burada çalışıyoruz ama aldığımız ücret çok komik. Piyasaya bakıyoruz. Ortalama ücretler 1500 TL. Biz ise asgari ücret alıyoruz. Dolayısıyla biz de hayat şartlarından kaynaklı geçinemiyoruz. Bundan dolayı örgütlenme kararı alıp Deri-İş Sendikası’na üye olduk. Biz sendikaya üye olduktan sonra patron bunu bir şekilde duydu. Daha sonra 9 kişinin işine son verdi. 27 arkadaşımızı da izne gönderiyoruz dediler. Daha sonra bu arkadaşlarımızın evine de işine son verildiğine dair ihtarname geldi. Fabrikada sendikalı bütün arkadaşlarımız işten çıkarıldı. Şu anda fabrikada 12 emekli kaçak olarak çalışıyor. 15 tane fason işçi sigortasız çalışıyor. Artı sendikamıza üye olmayan 8 arkadaşımız kaçak çalışıyor. Bunların giriş-çıkışları penceresi olmayan kapalı araçlarla ya da kamyonlarla sağlıyorlar. Burada TOGO’nun karşısında direnişteyiz. Bizim amacımız tekrar işe dönmek. Başka bir amacımız yok.

Semiha Yılmaz: İşe çaycı olarak girdim. Sekreter arkadaşım çıktıktan sonra sekreterliğe geçtim. Çaycılık, sekreterlik, mağazalara malzeme gönderme, servis açma, bulaşık yıkama hepsini yapıyorum ben. Yani orta bölümün hemen hemen her işini ben yapıyorum. Bir tek camlarla yerleri silmiyorum.

- Çalışma şartlarınız nasıldı?

Ercan Kurban: Şartlar gittikçe zorlaşmaya başladı. Her geçen sene hem devlet politikalarından kaynaklı hem de kendi çıkarları için değişiklik yaparak bir dar boğazın içine ittiler bizi. Şu anda geldiğimiz nokta yolun bittiği yerdi. Yapabileceğimiz başka hiçbir şey yoktu. Hatta en son çare konuşmayı da denedik ama patronlar da yapabilecekleri bir şeyin olmadığını söylediler. Bizim taleplerimizi kabul

etselerdi bunlar hiç yaşanmayacaktı. Şimdi daha büyük bir zarara girdiler. Bu işi yapmayacağız, küçüleceğiz diyorlar ama neticede içeride sigortasız ve kayıtdışı olarak 12 emekli çalıştırıyor. Bunu da devletin herhangi bir kurumu gelip de sorgulamıyor.

- İlerleyen süreçte ne yapmayı düşünüyorsunuz? Direniş nasıl devam edecek?

Ercan Kurban: Bundan sonra direniş daha şiddetli sürecek. Bu işler bizim de ilk defa başımıza geliyor. Biz de alıştıkça bu işi daha çok benimsemeye başladık. Gerçekten de olayın hem ciddiyetini hem de gidişini daha çok idrak etmeye başladık. Buna göre de yapılması gereken neyse onu yapacağız. Biz kötü olmak istemiyoruz. İçeriye girip işimize gücümüze bakmak istiyoruz. Ama tabii ki sendikalı olarak. Sendikanın olmadığı yerde ne ben ne de arkadaşlarımız oluruz. Eğer bizi batırmayı düşünüyorlarsa kendileri de batsın. Hepimiz batalım.

- Örgütlenmeye nasıl karar verdiniz?

Tolga: Diğer işçi arkadaşlarla konuştuk ve örgütlenmeye karar verdik. Sendikalı olduğumuz zaman daha iyi koşullarda çalışacağımızı düşünüyorduk.

- Koluna ne oldu?

Tolga: İş kazası geçirdim. Ökçe makinesine kaptırdım.

- Hastaneye götürdüler mi seni?

Tolga: Hastaneye gittik. Hastanede iş kazası olduğuna dair kanıt istediler. Rapor tutuldu. Ama patron polisleri ayakkabı vererek olayı örtbas etti.

- Direniş hakkında ne düşünüyorsun?

Tolga: Biz umutluyuz. Direnişimizde kararlıyız. İşe geri döneceğiz.

- Direnişe destek var mı?

Beyler Aktaş: Evet desteklerden çok memnunuz. Gerçeği şu ki bunu hiç beklemiyorduk. Duyduğum kadarıyla TEKEL’den sonra Ankara’da ilk defa böyle bir şey oluyor. Bundan dolayı büyük bir patlama var. ODTÜ’den Hacettepe’den öğrenci arkadaşlar, sendikalardan, siyasi partilerden ziyaretler geldi. Bugün de ODTÜ’den Eğitim Senliler kalabalık bir şekilde geldiler. Eskişehir yolundan geçen arabalar kornalarıyla destek veriyorlar. Duruyorlar, ilgileniyorlar, konuşuyorlar. Çok coşkulu bir atmosfer içinde bu işi götürüyoruz. Kararlıyız. Sonuna kadar da gideceğiz. Destek bizim heyecanımızı artırıyor.

Bu kararlılığımızı da daha uzun süreçlere taşıyacağız. Artık buradayız. Bu işi burada bitireceğiz.

- Örgütlenmeye nasıl karar verdiniz?

Semiha Yılmaz:

Şubat ayında bize zam yapıldı 30 TL. Diğer arkadaşlarımız bunun için toplandı ama ben santrale baktığım için bu sürece dahil olamadım. Arkadaşlar zam isteyeceklerini söylediler. Biz zammı istedik. Zam

istedikten sonra bazı arkadaşlarımız dedi ki. Ben gaz alamıyorum, battaniye altında yatıyorum. Patron bizi ilgilendirmez dedi. Diğer arkadaşlarımız ben çocuğuma süt alamıyorum dedi. Bunun üzerine de bize mi danıştınız da çocuk yaptınız dediler. Araştırdık Deri-İş Sendikası’nı bulduk. Hepimiz kaydolduk. Çok güzel sessiz bir şekilde gidiyordu. Ama bunu içimizden biri patronlara söyledi. İçerden bir tane ajanımız yukarıyı sendikalı oldular dikkat edin diye uyarı. Biz şu an bunun için sokaktayız. Aslında daha geç olacaktı bu süreç. Ben şunu söylüyorum. TOGO’ya söke söke de olsa gireceğiz. Kim ne derse desin bize yar olmayanı biz başkasına yar etmeyeceğiz. Kapıya kütüğü kendi ellerimizle vuracağız. TOGO’nun işi bitti diyeceğiz.

- Direniş hakkında ne düşünüyorsunuz?

Semiha Yılmaz: Direniş çok güzel gidiyor. Destekler çok iyi bunlar bizim moralimizi yüksek tutuyor. Akşama kadar buradayız gelene gidene selam veriyoruz. Sonuna kadar buradayız. Patronlar camdan bakıyor. Destek için çalınan korna seslerinin onları çok rahatsız ettiğinin farkındayız. Biz oraya emeğimizin hakkını verdik. Hırsızlık yapmadık ama polis arabalarını kendiniz gördünüz. O kadar çok polis yığıldı ki anlayamıyorum doğrusu. Umarım patronların vicdanı sızlar. Ben bu sendikayı kabul ediyorum gelin dediği an biz orada çalışmaya razıyız. Yani yeter ki haklarımız verilsin. Söyleyeceklerim bu kadar. Teşekkür ediyorum.

Mehmet: 7 yıldır Togo’da çalışıyorum. Yaklaşık iki ay önce sendikalı olduk. Sendikalı olduğumuz patron tarafından fark edilince ilk etapta 9 arkadaşımız işten atıldı. Bu olay üzerine biz de içeride işi bırakıp dışarıda bekleyen arkadaşlarımızın yanına çıktık ve direnişe başladık. Biz de dışarı çıkınca içeride kalan 26 arkadaşımıza yıllık izinlerini verdiler. Bize de yıllık izin verdiler. Durum böyle olunca içeride üretim tamamen durdu. 2 Mayıs günü hepimizin evlerine işimizin sona erdiğini belirten yazı gönderdiler. Üretimi azaltacaklarını duyurdular. Biz de bunun karşısında sonuna kadar sendikamızın yanında olduğunu söyledik.

Talebimiz ise işimize geri dönmek. Bu talebimiz karşılanıncaya kadar burada direnişimizi devam ettireceğiz.

ART direnişi kazanımla sonuçlandı

4 Mayıs Cuma günü başlayan ART direnişi kazanımla sonuçlandı. Metal İşçileri Birliği üyesi işçilerin patron ve uşaklarının tehditlerine rağmen ücret alacakları için başlattıkları direniş kazanımla sonuçlandı. Devrimci işçileri tehdit ederek sindirmeye çalışan patron uşağına devrimci kararlılığın durdurulamayacağını göstermek ve ART’de çalışan işçilere kazanımın mücadeleden geçtiğini anlatmak direnişin temel amacıydı.

ART’de direniş

Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanı ve ART işçisi Mahmut Gören, haklarını alamadığı için fabrika önünde direnişe başladı.

“Emeğimiz, geleceğimiz ve sınıfımızın onuru için direniyoruz! Ücret haktır gaspedilemez! Direne direne kazanacağız / ART Aksesuar işçileri – Metal İşçileri Birliği” ozalitinin açıldığı eyleme BDSP de destek verdi.

Minibüsü işçilerin üzerine sürdüler

Eylem sürerken fabrikaya siyah renkli aracıyla gelen patronun oğlu Efe Özkara hızla kitlenin içine daldı. Ardından aracıyla fabrika içine giren Efe Özkara, patron yalakaları ve polis tarafından kordona alınarak korundu. Bu saldırı sırasında bir MİB çalışanı yaralandı.

Özkara polis tarafından gözaltına alınırken kapı önünde basın açıklamasına başlandı. Açıklamayı direnişçi işçi Mahmut Gören okudu. Açıklamada hiçbir baskı ve zorbalığın mücadelelerini engelleyemeyeceğini vurgulayan Gören, fabrikadaki ağır çalışma ve sömürü koşullarını anlattıktan sonra işçileri MİB saflarında örgütlenmeye çağırdı.

Efe Özkara jet hızıyla serbest bırakıldı!

Basın açıklamasının ardından etrafta toplananlara bildiri dağıtıldı. Ardından saldırgan hakkında şikayetçi olmak için üç MİB çalışanı Bayrampaşa Polis Karakolu’na götürüldü. Akşam saatlerine kadar karakolda bekletilen MİB çalışanları ardından fabrika önüne gittiler. Polis tarafından sözde gözaltına alınan Efe Özkara’nın jet hızıyla serbest bırakıldığı öğrenildi. Bu sırada patron Mehmet Özkara’nın polis karakolunda bazı polis amirleriyle görüştüğü gözlemlendi.

Faşist Mustafa Günel’den provokatif tavırlar

ART patronu Mehmet Özkara’nın yakın koruması olduğu bilinen ve Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü’nden emekli olan Mustafa Günel gün içerisinde MİB çalışanlarını sürekli olarak provoke etmeye çalıştı.

Sivil polislerden işçilere tehdit

Fabrika işçilerinin direnişe ilgisini hazmedemeyen polis, işçileri tehdit etme yoluna gitti. Patronla fabrikadaki bölümleri tek tek gezen dört sivil polis işçileri sorgulayarak, direnişte olanlarla konuşmamalarını istedi.

Özkara emretti, polis saldırdı

Akşam saat 18.00 sularında megafonla müzik dinletisi sunan MİB üyelerine sivil polisler saldırdı. Sesli yayın yapmanın izne tabi olduğu bahanesiyle müzik dinletileri engellenmeye çalışılan MİB üyelerine polisin saldırmaması sonucu arbede yaşandı. Polis MİB üyelerini gözaltına almakla tehdit etti. Aynı anda da binanın sahibi olduğunu iddia eden kim olduğu belirsiz birinin şikayeti üzerine fabrika kapısına asılan ozalit sivil polisler tarafından indirilmek istendi. Buna izin vermeyen MİB üleriyle polis arasında bir kez daha arbede yaşandı. Yırtılan ozalit MİB üyeleri tarafından onarılarak yeniden asıldı. Ardından bina sahibi olduğunu iddia eden kişi direniş alanından kovuldu. Bu arbedeler sırasında fabrika içerisinde saklanan Efe Özkara polis ve patron yalakalarının ablukası altında fabrikadan dışarı çıkarıldı.

Alacaklar ödendi

Direnişin ilk günü hiçbir ödeme yapmayacağını ifade eden ART patronu direnişçi işçinin tüm alacaklarını ödedi.

Direnişçi işçiyi direnişten önce tehdit eden patron uşağı ise fabrika bahçesine dahi çıkmadı. Direnişçi işçi fabrikaya alacaklarını almak için girdiğinde eli kanlı katil Mustafa Günel göz göze gelmeye dahi cesaret edemedi.

ART patronu uşağını sahiplenmedi

Devrimci işçileri “kelle koparmakla” tehdit eden elli kanlı katil Mustafa Günel’i efendisi dahi sahiplenmedi.

Direnişçi işçi fabrikaya haklarını almaya girdiğinde ART patronu Mustafa Günel’in koruması olmadığını, abisinin arkadaşı olduğu için fabrikada bulunduğunu söyledi.

Efendisi de salyalı uşağının ve tehditkar tutumlarının arkasında durmadı.

Ücret alacaklarını fabrikadan aldıktan sonra bir açıklama yapan direnişçi işçi patron ve uşaklarının direniş boyunca gerekli cevabı aldıklarını ifade etti.

Direnişin amacına ulaştığını söyleyen Mahmut Gören “Direniş amacına ulaşmıştır. 2 gün boyunca eli kanlı patron uşağını teşhir ettik, fabrika bahçesine çıkamaz oldu. İçerde çalışan ve daha önce çalışıp çıkan arkadaşlarımıza mücadele etmeden kazanım elde edilmeyeceğini göstermiş olduk. Polisin ve tüm devlet

kurumlarının patronların hizmetinde olduğunu gösterdik. Çevre fabrikalarda çalışan işçi kardeşlerimize yaşanan iş cinayetlerini anlatmış olduk. Şimdi mücadeleyi büyütmenin zamanıdır” dedi.

Ücret alacaklarının ödenmesi ile direnişin sonlandırıldığını açıkladı.

Kızıl Bayrak / GOP

Patron tutuklandı, işçiler eylemde

Hey Group patronu Süreyya Sıtkı Bektaş, “hayali ihracat operasyonu” kapsamında tutuklandı. Direnişlerini sürdüren Hey Tekstil işçileri ise 8 Mayıs günü Sütülcü’deki AKP İl Başkanlığı binası önünde basın açıklaması yaptı.

Yetkililere dilekçe veren işçiler ‘Ücretlerin ve tazminatların ödenmesi’, ‘Süreyya Bektaş ve Aynur Bektaş’ın mal varlığının araştırılması’, ‘Li Fung ve Hey Tekstil’in ticari ilişkisinin açığa çıkarılması’, ‘İstanbul Bahçelievler emniyetinin uyarılması’, ‘Aynur Bektaş’a verilen üstün hizmet ödülünün geri alınması’ taleplerini sıraladılar.

Bektaş’ın tutuklanmasının kendilerini haklı çıkardığını söyleyen işçilerin avukatı Özcan Karakoç, işçilerin zaten haklı olduğu için davayı kazanacağını Bektaş’ın tutuklanmasının sadece kötü niyeti ortaya çıkaran bir delil olduğunu belirtti.

İşçilerden İsmail Arslan, “iki kez Meclis’e gittik, milletvekilleri ziyaretimize geldi ancak değişen hiçbir şey yok. O yüzden bugün yine AKP önündeyiz, hükümete sesimizi duyuramıyoruz” diye konuştu.

Kıdem tazminatları ve biriken maaşları ödenmeden işten atılan işçiler 3 ayı aşkın süredir fabrika önündeki direnişlerine devam ediyorlar.

Elit Çikolata’da TİS

Tek Gıda-İş Sendikası, örgütlü olduğu Elit Çikolata’da toplu iş sözleşmesi imzaladı.

01.01.2012-31.12.2013 tarihleri arasında yürürlükte kalacak işyeri toplu iş sözleşmesinin birinci yılında, üyelerin aylık ücretlerine yüzde 15,5 oranında zam yapılacak.

Sözleşmenin ikinci yılında ise bir önceki yıl gerçekleşen enflasyon puanının üzerine 2 puan ilavesiyle bulunacak oranda zam yapılacak.

Sosyal yardım miktarları ise, %12-13 oranında arttırıldı.

TİS uygulanmadı, işçiler iş bıraktı

CHP'li Kartal Belediyesi'nde şaşaalı imza töreni eşliğinde yapılan toplu sözleşme oyunu fiyaskoyla sonuçlandı.

Belediye bünyesinde çalışan taşeron işçilerini "sendikali ve güvenceli çalıştırmakla" övünen belediye yönetimi, DİSK/Genel-İş Sendikası ile imzaladığı toplu iş sözleşmesi hükümlerini uygulamadı. İdari ve ücret maddelerini uygulamakta ayak direyen belediye yönetimi, sendikal örgütlülüğün bulunduğu Karyapsan A.Ş ve Kartursaş AŞ firmalarında çalışan işçilerin 2-3'er aylık ücret alacaklarını da gasp etti.

Belediye yönetiminin uyguladığı hak gaspları işçilerin öfkelerini taşırdı. Geçtiğimiz aylarda yaptıkları eylemlerin dikkate alınmaması üzerine iş bırakan belediye işçileri 7 Mayıs sabahı Esentepe'deki Fen İşleri Müdürlüğü'nde toplanarak Kartal merkezdeki belediye başkanlığı binası önüne yürüdüler. Destek hizmetleri ve park bahçelerde çalışan taşeron işçilerine kazı alanı ve garaj bölümünde çalışan idari personel de destek verdi.

Belediye önünde eylem

Belediye önündeki eylemde konuşan Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No'lu Şube Başkanı Mahmut Şengül, taşeron işçilerinin aylardır yaşadığı mağduriyete dikkat çekti. Şengül, haklarını alana kadar mücadeleyi sürdüreceklerini ifade etti. İşçiler attıkları sloganlarla Kartal Belediye Başkanı Altınok Öz'ü protesto ettiler.

Kartal'da eylem sona erdi

Belediye yönetimiyle yapılan görüşmelerin sonuç vermemesi üzerine 8 Mayıs sabahı 08.00'den itibaren iş bırakma eylemlerine devam eden **Kartursaş** ve

Karyapsan işçileri belediye önünde oturma eylemi başlattılar.

Belediye yönetimiyle toplantı

Genel-İş 1 No'lu Şube yöneticileri Kartal Belediye Başkanı Altınok Öz'le toplantı gerçekleştirdi. Toplantının ardından Genel-İş Toplu Sözleşme Daire Aladdin Öztürk ve 1 No'lu Şube Başkanı Mahmut Şengül işçilere toplantı hakkında bilgi verdiler.

Öztürk yaptığı konuşmada, toplu sözleşmeye dokunmadan protokol imzalayabileceklerini ve kendilerinden başka bir şey beklememelerini istedi. Örneğin; sözleşmedeki alacakların bu sene değil de gelecek seneye ancak bir tarihe bağlanarak kabul edebileceklerini ya da 3 bin lira maaş alan işçilerin 200 lira eksik olarak sorunun çözülebileceğini söyledi.

Bugün bir maaş tutarındaki ücretlerin yatacağını söyleyen Öztürk, en geç Cuma gününe kadar da ikinci aylık maaşların yatacağını ifade etti. Herkesin işine devam etmesini isteyen Öztürk, eğer aksi bir durum olursa günü geldiğinde değerlendireceklerini söyleyerek konuşmasını sonlandırdı.

Ardından Anadolu Yakası 1 No'lu Şube Başkanı **Mahmut Şengül**, sendikanın arkasında kararlılıkla duran işçilere teşekkür etti. Yapılan konuşmaların ardından işçiler, TİS Daire Başkanı'na iki günlük grevde amirlerin yaptığı baskılara ve özellikle haklarında tutulan tutanakları hatırlattılar. Yapılan bilgilendirmenin ardından işçiler işlerine geri döndüler.

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin direnişinde ortada görünmeyen Genel-İş Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veysel Demir'in, Kartal'da da direnişin bitirildiği anda ortaya çıkması dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / Kartal

Daiyang'da taslak hazırlandı!

Uzun bir sürecin ardından Daiyang-SK Metal'de yetkiyi alan Birleşik Metal Trakya Şubesi, Daiyang işçileriyle birlikte TİS taslağını hazırladı.

Daiyang-SK Metal işyeri komitesinin hazır bulunduğu toplantıda işçilere Mehmet Beşeli tarafından TİS'in genel mantığı ve sürece nasıl yaklaşılması gerektiği üzerinden genel bir bilgi verildi. Sendika ve işçilerle uzun ve canlı süren görüş alışverişinin ardından işçiler tarafından hedefleri yüksek bir taslak oluşturuldu. İşçiler kararlarının arkasında duracaklarını toplantıda ifade ettiler.

İşçilerle birlikte hazırlanan sözleşme taslağı 2 Mayıs'ta patrona iletildi. 24 Mayıs'ta ilk TİS görüşmesi gerçekleşecek.

Fabrikada çalışan işçilerin tamamına yakınının sendikaya üye olduğunu belirten Birleşik Metal-İş Şube Başkanı Hazır Fedai Duvan, çok iyi bir taslak hazırladıklarını, işçilerin ve sendikanın kararlı tutumuyla bu süreci başarılı bir şekilde sonlandıracaklarını ifade etti.

Kızıl Bayrak / Trakya

Zentiva'da delege seçimi

Petrol-İş Sendikası Trakya Şubesi'nde genel kurul hazırlıkları başladı. Şube kurulunda mevcut Şube Başkanı Turgut Düşova başkanlığındaki listenin yanı sıra eski şube başkanlarından Tekin Akın'ın başkanlığa aday olduğu muhalif bir liste de bulunuyor.

Genel kurul öncesinde, şubenin örgütlü olduğu fabrikalarda delege seçimleri başladı. İlk seçim Zentiva ilaç'ta yapıldı. Muhalif listeyi destekleyen delege adaylarının da olduğu seçimde 42 delege seçildi. Muhalif listeye destekleyen delegeler seçilemedi. Seçimlerde çarşaf liste ile oy kullanıldı.

Şube Genel Kurulu ise 3 Haziran'da Lüleburgaz Ezgi Otel Salonu'nda gerçekleşecek.

Kızıl Bayrak / Trakya

Trexta'da işçi kıyımı

Çerkezköy Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu olan ve Nokia'ya cep telefonu kılıfı imalatı yapan Trexta'da 9 Mayıs Çarşamba günü aralarında sendika üyelerinin de olduğu 15 işçi işten atıldı.

Uzunca bir süredir ekonomik kriz yaşayan fabrikada krizin faturası yine işçilere kesildi. Trexta patronunun işçilere yaptığı açıklama ise "küçülmeye gidiyoruz" oldu. Önümüzdeki günlerde de toplam 170 işçinin işten atılacağı ifade ediliyor. Çıkarış yapılrken işçilere hukuki açıdan hiçbir geçerliliği olmayan senetler imzalatılmaya çalışılarak işçilerin kıdem tazminatlarına el konulmaya çalışıldığı belirtiliyor.

Kızıl Bayrak / Trakya

Sağlıkçılar şiddete karşı eylemde!

Antep'te Dr. Ersin Arslan'ın bir hasta yakını tarafından öldürülmesinin ardından hekime yönelik şiddete karşı önlem alınacağını iddia eden Sağlık Bakanlığı herhangi bir adım atmadı. Hekime yönelik şiddet olaylarına ise her geçen gün yenileri ekleniyor. Sağlık emekçileri, hekime yönelik şiddete ve sağlıkta yıkım saldırısına sessiz kalmıyor.

İzmir

Hekime şiddete son!

SES İzmir Şube üyeleri 7 Mayıs günü Ege Üniversitesi (EÜ) Acil Servis önünde toplanarak son zamanlarda artan şiddet olaylarını ve E.Ü. Tıp Fakültesi'nde sağlık çalışanına silah çekilmesini protesto ettiler.

Basın açıklamasını okuyan SES İzmir Şube Başkanı Dr. Veli Atanur, hekimler ve sağlık çalışanları olarak kaygılı olduklarını vurguladı. Hekimlere ve sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin, giderek ürkütücü boyutlarda artmasının çalışanların ruh ve beden sağlığını tehdit ettiğini söyleyen Atanur Sağlık Bakanlığı'nı göreve çağırdı.

Sağlıkçılar şiddete sessiz kalmadı

7 Mayıs günü Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde görevli bir hekimin darp edilmesi AMATEM girişi önünde 8 Mayıs'ta protesto edildi.

"Sağlık çalışanlarına şiddete sessiz kalmayacağız / SES İzmir Şube" pankartının açıldığı eylemde sağlık emekçileri Dr. Ersin Arslan'ı da andılar.

Hekimlere ve sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin, giderek ürkütücü boyutlara ulaştığını belirttiği açıklamada Ege Üniversitesi Hastanesi ve Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde hekimlere yönelik saldırılar anlatıldı.

Açıklamada, bu tablonun, sorunun münferit, sıradan olmadığını ve ciddi olarak ele alınması gereken bir konu olduğunu gösterdiği vurgulandı.

İstanbul

Doktor değil sistem hatalı

İstanbul Tabip Odası, Kadıköy Numune

Hastanesi Acil Servisi önünde yaptığı basın açıklaması ile Dr. Ersin Arslan'ı andı ve sağlık çalışanlarına yönelik artan şiddet olaylarını protesto etti.

"Sağlık bakanı istifa!", "Dr. Ersin Arslan'ı unutmayacağız!", "Onurumuza, canımıza ve mesleğimize sahip çıkacağız!", "Sağlıkta şiddet can alıyor artık yeter!" gibi taleplerin yer aldığı dövizler taşınan eyleme hastalar da destek verdi.

Canının derdinde olan, başka canı kurtaramaz

Dr. Ersin Arslan'ın anısına bir dakikalık saygı duruşu yapılarak başlanan eylemde, açıklamayı İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu yaptı. Yaşanan saldırıların münferit olmadığını, sürekli bir hal aldığını ve bunun nedeninin de yeterli sağlık hizmeti alamayan hastaların tepkilerini hekimlere yöneltmesinden kaynaklandığını ifade etti.

Çerkezoğlu, hasta-doktor, hasta yakını-doktor ilişkisini doğru kurmayan bir sistemde, doktorların can güvenliğinin olamayacağını ve can derdinde olan doktorun, hastanın canını kurtaracak hizmeti sunamayacağına dikkat çekti.

Çerkezoğlu, TCK'ya yeni bir madde eklenmesi, ölen hekimlerin yakınlarının gelecek güvencesinin sağlanması, Sağlık Bakanlığı'na bağlı iletişim merkezinin yeniden düzenlenmesini, şiddet risk değerlendirmeleri yapılmasını, devlet yetkililerinin söylem ve üsluplarını gözden geçirmelerini, ve sağlık bakanı başkanlığında sağlık alanındaki örgütlerin toplanarak yaşananlar için değerlendirme yapmasını talep ettiklerini dile getirdi.

İstanbul Tabip Odası Başkanı Taner Gören, Dr. Ersin Arslan'ı anarak konuşmasına başladı. Gören, yaşanan şiddetin yanlış olan sağlık sisteminden kaynaklandığına işaret ederek, sorunların doktor, hasta ve hasta yakınları olarak birlikte çözülebileceğini vurguladı. Gören, hekimlerin nitelikli bir sağlık hizmeti vermek için ellerinden geleni yaptıklarını fakat sağlık sistemindeki yeni uygulamaların yeterli çalışma ortamı sağlamadığını belirtti.

Kızıl Bayrak / İzmir - İstanbul

Süt "temiz" düzen kirli

Okullarda dağıtılan sütlerden rahatsızlanan çocuklara her gün yenileri eklenirken görüntüyü kurtarma peşindeki sermaye devleti yeni adımlar atıyor.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı yaptığı açıklamayla Okul Sütü programı kapsamında süt dağıtımı yapılan bütün illerden süt örneklerinin alındığını, örneklerin ayrıntılı fiziksel, kimyasal ve mikrobiyolojik analizlere tabi tutulduğunu ve bugüne kadar örneklerin hiç birisinde hastalık yapıcı mikroorganizma ya da bakteri toksinine (Stafilokok enterotoksini) rastlanmadığını iddia etti.

Sütlerin kimyasal içeriklerini inceleyenler bu kadar öğrencinin neden zehirlendiğini açıklayamıyor. Sütlerin günler öncesinden okullara gönderilmesi, depolama koşullarının sağlıksızlığı hiçbir açıklamada yer almazken valiler süt içerek süt fiykosunu aklamaya çalışıyorlar.

Bozuk süt ödüllü çıktı

Süt dağıtımının ilk günü olan 2 Mayıs'ta Sivas merkez ve ilçelerde 15 okuldan yaklaşık 700 öğrenci hastanelik olmuştur.

Okul Sütü Programı için kurulan Ortak Bilim Kurulu, illerden toplanan örneklerin hiçbirinde hastalık yapıcı mikroorganizma ya da bakteri toksinine rastlanmadığını iddia etmiş ancak Sivas'taki Bakraç adlı firmaya ait sütlerin steril şartlarda hazırlanmadığı açıklamıştı. Dağıtım zincirinden çıkarılan Bakraç Süt, okul sütü programı kapsamında Sivas genelindeki okullara süt dağıtımını yapıyordu. Bakraç Süt'ün sahibi İbrahim Emmioğlu'nun valilikten ödül almış olduğu ortaya çıktı.

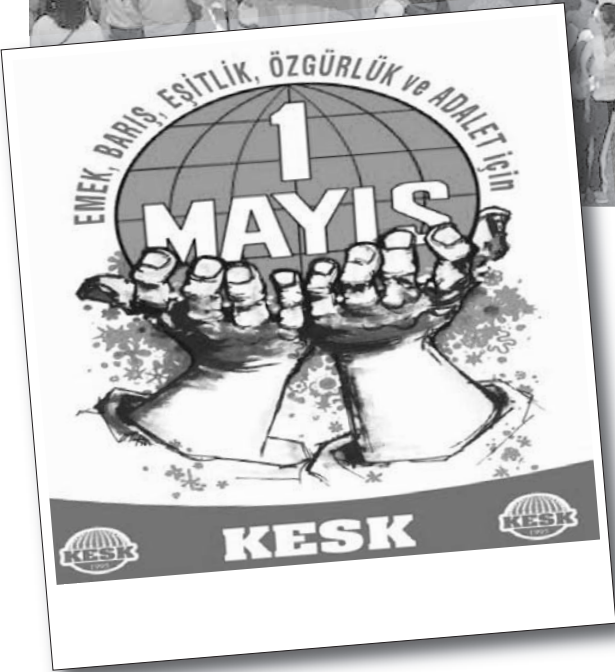
"Bir daha süt gelse içmeyiz"

Sivas'ın İmranlı ilçesinde 65 öğrencinin zehirlendiği Atatürk İlköğretim Okulu Müdür Vekili Mustafa Yıldız da öğrencilere dağıtılan "Bakraç" marka sütte yoğurt kıvamında katışmalar gözlemlendiğini anlattı:

"2 Mayıs günü öğrencilerimize ilk sütleri dağıttık. Saat 10.00'da dördüncü sınıftan bir öğrencimiz bayıldı. Bunun ardından fenalaşanlar arttı. Çocuklar içtikleri süütün tadının garip olduğunu, akıcı olmadığını, yoğurt gibi olduğunu söyledi. Sütleri biz de içtik ve bir hademe arkadaşımız da denedi. O da fenalaşınca serum takıldı. Öğrencilere sağlık raporu vermediler, doktor ilaç yazdı. Bakraç sütlerin hepsi savcılık talimatıyla toplandı. Öğrenciler bir daha süt gelse içmeyiz diyor. Aileler de kızgın. Bu çocuklar doğanın ortasında yaşıyor, burası tarım ve hayvancılığın olduğu bir bölge, aşırı dozdan zehirlenme olmaz."

Fiyaskoyla sonuçlanan 'Okul Sütü' projesi nedeniyle binlerce ilköğretim öğrencisi zehirlenerek hastaneye kaldırılırken ülkenin birçok ilinde süt dağıtımları devam ediyor. Milli Eğitim Bakanlığı, veliler istemese de öğrencilere süt verilmeye devam edileceğini açıkladı.

KESK: 1 Mayıs'ın mesajı ortak mücadele!

KESK Yürütme Kurulu, 2012 1 Mayıs kutlamalarına ilişkin yazılı açıklama yaptı. 1 Mayıs'ın, bu yıl dünyanın ve Türkiye'nin dört bir yanında önceki yıllara göre çok daha geniş kesimlerin katılımıyla coşku ve heyecanla kutlandığını vurgulayan KESK, 1 Mayıs alanlarına birlik, mücadele ve dayanışmanın bir kez daha damgasını vurduğunu ifade etti.

Kutlamalar daha kitleseldi

KESK'in açıklamasında, kamu emekçilerinin 1 Mayıs kutlamalarına katılımıyla ilgili şu ifadeler yer verildi:

"Türkiye'nin dört bir yanında KESK'e bağlı sendikaların öncülüğünde büyük bir kitleselleşme alanlara çıkan kamu emekçileri, hükümetin son dönemde kazanılmış haklarımıza yönelik saldırı girişimleri karşısında sessiz ve tepkisiz kalmayacaklarını göstermişlerdir. AKP hükümetinin saldırılarına paralel olarak, 8 Ekim mitingi ile başlayan, 21 Aralık Greviyle kitleselleşerek ivme kazanan ve 28-29 Mart'ta kararlılıkla sürdürülen eylemlilik süreçleri emekçileri yaşadıkları sorunlar karşısında daha kararlı bir tutum almaya itmeye

devam etmektedir. Bu kararlı tutumu sergilemekte hiçbir zaman tereddüt etmeyen KESK üyeleri, AKP hükümetinin grevsiz toplu sözleşme düzenlemesine, esnek, güvencesiz ve performansa dayalı çalışmaya, taşeronlaştırmaya ve iş güvencemizi kaldırma tehdidine karşı çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi taleplerini 1 Mayıs alanlarında bir kez daha yüksek sesle haykırıştırır."

Yürütme Kurulu'nun açıklamasında 1 Mayıs konusunda sendika ve konfederasyonların ayrışmasına da şöyle değinildi:

"Bu yıl 1 Mayıs'ın anlam ve öneminden bi haber bazı "sendika ve konfederasyonların" ayrı kutlama yapması dikkat çekici olmuştur. Özellikle Ankara Tandoğan'da "devlet töreni" havasında yapılan "resmi mitingde" Çalışma Bakanı'nın hükümet adına konuşması, 1 Mayıs kutlamaları tarihinde bir ilk olması açısından düşündürücüdür. Emekçiler ve ezilenler olarak yıllardır karşı karşıya kaldığımız sorunların, haklarımıza yönelik saldırıların odağında yer alan politikaların mimarı olan AKP hükümetinin Çalışma Bakanı'nı kürsüden konuşturanların 1 Mayıs'tan ne anladıkları ve renkleri bir kez daha gözler önüne serilmiştir. 1 Mayıs'ı "devlet töreni" havasında kutlayan bu "sendika ve konfederasyonlar" yıllardır "örtük" olarak yerine getirdikleri hükümetin saldırı politikalarına yedeklenme misyonunu alenen göstermişlerdir."

1 Mayıs'ın yaygın ve kitlesel olarak kutlanmış olmasının, hükümetin önümüzdeki dönemde emekçilere yönelik olarak gerçekleştireceği saldırılara karşı tüm emekçilerin ve onların örgütlü gücü olan sendikaların görev ve sorumluluklarını arttırdığına dikkat çekilen açıklamada 1 Mayıs 2012'nin mesajının, önümüzdeki dönemde emeğe ve emekçilerin kazanılmış haklarına yönelik saldırılara karşı mücadele etme niyetinde ve kararlılığında olan kesimlerle birlikte hareket etme olanaklarının arttırılması ve mücadelenin ortaklaştırılması olduğu vurgulandı.

"İşçi sınıfı ayrışmadı, alanlarda birleşti"

DİSK Genel Başkanı Erol Ekici, 1 Mayıs 2012 kutlamalarına ilişkin yaptığı yazılı açıklamada, "İşçi sınıfı ayrışmadı, alanlarda birleşti" vurgusunu yaptı. Ekici, bu yılki 1 Mayıs'ın şimdiye kadar en geniş katılımıyla kutlanan bir 1 Mayıs olduğunun altını çizdi.

Sarı sendikacılık teşhir oldu

"Yüzbinlerce kitlenin coşkulu ve rengarenk bayraklarıyla, kendi talepleri ve özlemlerini ifade ettiği Taksim kutlamalarının, yıllardır korku tellallığı yapanların, sola ve devrimcilere kara çalmaya çalışanların teorilerini altüst ettiği gibi, devlet güdümlü sarı sendikacılığın gerçek yüzünü de teşhir ettiği" değerlendirmesinde bulunan Ekici, 1 Mayıs'ı gerçek niteliğinden soyutlayarak, "piknik bayramı" haline dönüştürmek isteyen yandaş sendikal anlayışın kendi geniş işçi tabanları tarafından da alanlarda terk edildiklerini belirtti.

"AKP Hükümeti bu resmi iyi görmelidir!"

Ekici'nin açıklamasında AKP hükümetine şu hatırlatmalarda bulunuldu: "AKP Hükümeti bu resmi iyi görmelidir! 1 Mayıs alanlarından yükselen ses, ülkemizi sürükledikleri karanlığa karşı bir uyarıdır!"

Ekici, açıklamasını şu sözlerle sonlandırdı: "Fakat her yerde dile getirdiğimiz gibi, 1 Mayıs 77 katliamı aydınlatılmadan, bütün sorumluları yargılanıp hesap sorulmadan Türkiye'de gerçek bir demokrasiden bahsedilemeyecektir. Mücadelemiz bu anlamda gerçek failler yargılanıncaya kadar kesintisiz olarak devam edecektir."

Son günlerde, 1 Mayıs 77 Katliamı'nın gerçek boyutlarını karartmayı hedefleyen yeni "kontr-gerilla" taktikleri gündemi işgal etmeye başladı. Önümüzdeki günlerde gerekli yanıt DİSK olarak kapsamlıca vereceğiz. Fakat şunu da belirtelim ki, hiçbir karartma kampanyası, derin devleti aklamaya operasyonu, 1955 yılı 6/7 Eylül olaylarında, Maraş Katliamı'nda olduğu gibi "solcuların üzerine atma" gayretleri gerçekleri gizlemeye nasıl yetmemişse bugün de yetmeyecek; karanlığın uşaklığını yapanlar ve yapmaya soyunanlar, kendi yalanlarıyla tarihte hak ettikleri yeri alacaklardır."

Bosch'ta tara

2012-2014 MESS Grup TİS süreci 4 Mayıs günü sendikalar tarafından Çalışma Bakanlığı'na yapılan yetki başvuruları ile resmen başlamış oldu. Ancak bu resmi gelişmenin öncesinde bu süreci fiili olarak başlatan ise hiç kuşkusuz Bosch işçilerinin Türk Metal çetesine vurduğu darbe idi.

Bu gelişmenin özelde TİS sürecinde, genel olarak sınıf hareketinde yol açabileceği değişimler artık daha net biçimde görülüyor. Zira 30 yıllık bir düzenin yıkılması sürecini başlatan bu gelişmeyi ilk andan itibaren çeşitli biçimlerde işlemiş bulunuyoruz. Sözkonusu olan, sınıf hareketinin lokomotif konumundaki metal işkolunda MESS-Türk Metal ittifakına vurulan ilk önemli darbe olduğunda, bu darbenin önümüzdeki süreçte bu kirli işbirliğinin bütünüyle yıkılmasının önünü açtığı gerçeği karşımıza çıkıyor.

Yaşananlara bu açıdan yaklaştığımızda halk arasındaki tabiriyle artık *cinin şişeden çıktığını* rahatlıkla söyleyebiliriz. Atılan ilk adımın yarattığı özgüven ve moral etki Bosch'ta yaşanan gelişmelerin nihai sonucu ne olursa olsun bundan sonraki süreçte sendikal bürokrasi gerçeğinin çok daha yoğun bir şekilde tartışılacağı ve bu tartışmaların da çok daha yoğun bir şekilde metal işkolunda boy vereceğinin kanıtıdır. Ancak bu elbette ki sınıf düşmanlarının *cini tekrar şişeye sokabilmek* için ellerindeki tüm imkanları seferber etmeyecekleri anlamına gelmiyor. Kaldı ki 2 aydır Bosch'ta ve diğer temel metal işletmelerinde yaşanan gelişmeler Türk Metal'in ve metal patronlarının bu açıdan canhıraş bir çaba içerisinde olduğunu gösteriyor.

İşte bu nedenle Bosch işçilerinin attığı tarihsel adımı politik ve moral açıdan sonuca vardırabilmek özel bir önem taşıyor. Bu ise, hem sürecin taraflarını ve politik tutumlarını doğru kavrayabilmeyi, hem de bu açıdan ihtiyaç ve görevlere doğru temelde yaklaşabilmeyi gerektiriyor.

MESS ve sermaye cephesi

Bosch işçilerinin tercihini Birleşik Metal'den yana kullandığı günden beri sermaye cephesi kesintisiz bir saldırı içerisinde. Bosch işçileri neredeyse iki aydır bir yandan Türk Metal çetesinin baskı ve tehditleri ile boğuşmaya devam ederken bir yandan da sermaye cephesinin çeşitli biçimler altında gerçekleştirdikleri saldırılar ile yüzyüze kalıyorlar.

Bu saldırıların en önemlisi ise bizzat Bosch yönetimi tarafından sergileniyor. İmzaların atıldığı güne kadar "tarafsız" bir görüntü çizmeye özen gösteren Bosch yönetimi son iki aydır fabrikada neredeyse terör estiriyor. Bir yandan işçilerin kararına saygı göstereceği demagojisine devam etse de elindeki tüm kozları kullanarak Türk Metal çetesine alan açmaya devam ediyor, bir kısım grup başları ve idareciler üzerinden işçilere Türk Metal'e geri dönme baskısı yapıyor.

Elbette ki bu baskıların arkasında Bosch yönetiminin de ötesinde bizzat MESS kodamanlarının parmağı var. İmzaların atıldığı güne kadar bu gelişmenin yol açabileceği sonuçları yeterince kavrayamadığı görülen MESS kodamanları, Bosch'ta yakılan ateşin kendi fabrikalarını da etkisi altına aldığı görür görmez Bosch işçilerini eski işbirlikçi düzenlerine geri döndürebilmek için harekete geçmiş bulunuyor.

MESS, bir yandan "bu sorunu çözmesi" için Bosch yönetimini baskı altına almaya devam ederken, bir yandan da Türk Metal çetesini eski kirli yöntemlerini kullanabilmesi için cesaretlendiriyor.

Doğrudan Bosch yönetimi üzerinden gündeme gelen bu baskıların en bilindik yöntemini ise işsizlik sopası oluşturuyor. İmzaların atıldığı ilk günlerde bir kısım grup başını baskı altına alarak geri döndürmeyi başaran Bosch yönetimi bir yandan bu grup başları üzerinden işçiler üzerinde baskı kurma yoluna giderken, öte yandan da özellikle sözleşmeli işçileri sözleşmelerinin yenilenmeyeceği yönünde tehdit ederek geri döndürmeye çalıştı. Sözde işçilerin kararına saygı gösteren Bosch yönetimi bunun dışında işçilere sendika hakkında konuşmayı yasaklarken kendi yaptığı toplantılarda baskı altına almayı da ihmal etmedi. Bosch yönetiminin sözde tarafsızlığını ortaya seren bir başka gelişme ise fabrika dergisinde Türk Metal çetesi ile nasıl uyumlu bir çalışma yürüttükleri hakkında yazılan yazılar oldu.

İşçilerin genelinde sınıf bilincinin ve kimliğinin zayıflığı düşünüldüğünde bu baskıların kısmen sonuçlarını ürettiği de biliniyor. Zaten kararsız olan, kararlı işçilerin estirdiği rüzgara kapılarak Birleşik Metal'e geçen ve Bosch yönetiminin "tarafsız" tutumu ile rahat davranan kimi işçiler bu süre zarfında kararsız ve zayıf tutumlarını bir kez daha sergilemiş oldular.

Ancak sürecin gelişiminin Bosch işçilerinin geneli açısından belli bir özgüven yarattığı gerçeği göz önüne alındığında, bu baskıların istedikleri düzeyde sonuç ürettiğini söylemek mümkün değil. Elbette ki Bosch yönetimi bu açık tavrını imzalar atılmadan önce açık bir şekilde göstermiş olsaydı Bosch işçileri için çok daha zorlu bir süreç yaşanacaktı. Ancak sermaye cephesinin bu gecikmiş hamlesi neyse ki *cin şişeden çıktıktan sonra* gündeme geldi ve bu süre zarfında sermaye cephesinin bu iç çelişkisine oynayan öncü Bosch işçileri ve Birleşik Metal atılması gereken ilk adımı anlamlı bir başarı ile geride bırakmış oldular.

Bu nedenle artık sermaye cephesinden gündeme gelecek hamlelerin esas olarak Bosch işçilerinin sınıf bilincine ve kimliğine olumlu anlamda katkıda bulunacağını söyleyebiliriz. Zira bugüne kadar fabrikanın kendisi ile özel bir sorunu olmadığını özel olarak vurgulayan birçok işçi bu baskıların nedenini sorgularken yaşananın aslında bir sınıf savaşı olduğu sonucuna doğal sınıf refleksleri sayesinde çok daha

rahat ulaşabiliyor. Keza Türk Metal çetesinin faşizan yüzü ile birlikte devletin ve kolluk kuvvetlerinin de haklı ve onurlu mücadelelerinin karşısında olduğu gerçeği ile yüzleşiyorlar.

İşte bu yüzden Bosch yönetiminin attığı her adım bir yandan kendi ayağına da dolanmaya devam ediyor. İşçilerin yaşananlar karşısında şirkete duyduğu tepkinin gitgide yoğunlaştığının farkında olan Bosch yönetimi, tüm tarafların yetki sürecinin hukuki gelişimine kilitlendiği bu süreçte yeniden "birlik ve beraberlik" mesajları vermeye özel bir ihtiyaç duyuyor.

Türk Metal cephesi

İlginçtir ki sürecin doğrudan aktörü konumunda olan Türk Metal çetesi aslında basit bir figürandan öte bir anlam taşıyor. Ya da bir başka biçimde ifade edecek olursak, yaşananların ortaya çıkardığı bariz bir gerçek varsa o da koca bir korku imparatorluğu olarak işçilerin karşısına dikilen bu çetenin gerçekte bir kumdan kale olduğudur.

Öyle ki fabrika içinde ve çevresinde işçiler üzerinde kurduğu baskılara, kimi işçilerini evlerine de kadar izleyip taciz ve tehdit etmesine, BU-4 fabrikası önünde Birleşik Metal üye ve yöneticilerine sopa ve demir çubuklarla saldırmaya rağmen Türk Metal çetesinin baskı ve tehditlerinin ne işçiler üzerinde bir hüküm bulunuyor, ne de bu çeteciklerin arkalarında MESS'i ve patronları görmeden bu saldırıları hayata geçirebilecek cesaretleri bulunuyor.

Kaldı ki MESS, Bosch işçilerini yollarından çevirebilmek için Türk Metal çetesini kullanmayı özel bir tercih olarak gündeme getirirse de Türk Metal'in ömrünün dolduğunu aslında en iyi kendisi biliyor. Bu yüzden Bosch'ta bu çeteyi kullanmaya devam etse de birçok fabrikada işçilerin yüzlerini Birleşik Metal'e dönmesini Toyota modeli gibi farklı yöntemlerle dizginlemek için harekete geçmiş bulunuyor.

Bu nedenle halen metal işçilerinin mücadelesi karşısında bir tehdit olarak yer almaya devam etse de Türk Metal'in çok da uzun olmayan vadede iyice güçten düşeceğini ve Bosch işçilerinin ardından gerçek sahibi olan MESS'ten de kötüye yemesinin hiç de uzak bir ihtimal olmadığını söylemeliyiz.

Elbette ki bu çete önümüzdeki günlerde ömrünü uzatabilmek için türlü yöntemlerle karşımıza çıkmaya

ar ve tutumlar

devam edecek. Bir yandan korku imparatorluğu maskesini takmaya devam ederken bir yandan da şanlı reformistlerden aldığı akıllarla sendikacılık oynamaya, sözde işçilerin çıkarını savunan mücadeleciler bir görüntü çizmeye çalışacak. Ancak Bosch işçilerinin attığı adımın yarattığı moral etkinin ve sahibi MESS'in de kendisini gözden çıkarması ile birlikte bu girişimlerinin sonuç üretmesi hiç de kolay olmayacak.

Bu açıdan Bursa 1 Mayıs'ında yapmaya çalıştığı gövde gösterisinin tabloyu yeterince ortaya koyduğunu söyleyebiliriz. Sadece Bursa'da 40 binin üzerinde üyesinin bulunması ile övünen, Bosch işçilerinin kendilerine döndüğü yalanı ile insanları avutmaya çalışan bu çetenin 1 Mayıs görüntüsü nasıl bir kumdan kale olduğunun en yalın kanıtlarından biri durumunda. Normalde böyle bir gelişmenin arkasından ve Bursa'da bir gövde gösterisi yapmayı tercih etmişken, birçok kişi bu çeteden daha kitlesel ve kararlı bir çıkış bekliyordu. Ancak 1 Mayıs'ta ortaya çıkan tabloya bakıldığında zorlukla toplanan iki bin civarında işçiden ve dağılık bir kortejden başka bir şey yoktu.

Bosch işçileri ve Birleşik Metal

Kuşkusuz ki bu sürecin en önemli aktörleri ise öncü Bosch işçileri ile birlikte Birleşik Metal oldu. İşkolunda ve sınıf hareketinde 30 yıllık bir kara düzen hüküm sürerken öncü Bosch işçilerinin arayışı ile birlikte ortaya çıkan bu birliktelik sınıf hareketinin devrimci geleceği için umut filizlerinin yeşermesinde önemli bir rol oynadı.

Özellikle öncü Bosch işçileri şahsında ortaya çıkan irade ve kararlılık sürecin bu aşamaya kadar gelmesindeki asıl etkeni. Türk Metal çetesine ilk anlamlı darbenin vurulması ile birlikte Bosch işçilerinde daha da güçlenen özgüvenin sınıf hareketinin geleceği açısından oldukça önemli ve anlamlı bir yerde durduğunu da söylemek gerekiyor.

Ancak ilk başta da belirttiğimiz gibi esas olan Bosch'ta atılan bu tarihsel adımın politik ve moral olarak tüm sonuçlarına ulaşabilmesidir. Bu yanı sıra Bosch'taki mücadele sürecinin aslında daha yeni yeni başladığını, ilk adımda önemli roller oynayan bu aktörlerin görev ve sorumluluklarını ne kadar sırtlayabileceklerini de önümüzdeki sürecin göstereceğini belirtmeliyiz. Bu açıdan ise önemli avantajlar kadar zorluklar bulunduğunu da belirtmek gerekiyor.

Burada, bu avantaj ve zorlukları (en azından şimdilik) ele almak yerine bu sürecin politik ve moral kazanımlarını üst düzeye taşıyabilmek için yapılması gerekenlere ve mevcut tabloya kısaca değinmeye çalışacağız.

Söz konusu olan sınıf mücadelesi olduğunda elbette ki kazanımların değerlendirileceği esas alan politik alan olmak durumunda. Yaşanan gelişmelerin, sınıfın bilinç ve örgütlülük düzeyinde yarattığı gelişim ile birlikte sınıflar arası dengelerde yarattığı sonuçlar ve imkanlar bu değerlendirmenin esas konusu olabilmeli.

Yani Bosch sürecini ele aldığımız durumda politik kazanım olarak dikkate alınması gereken esas halka öncülerinden başlayarak yaratılan sınıfsal kimliktir.

Bu açıdan ilk günden itibaren öncü Bosch işçileri arasında önemli imkanlar bulunduğunu vurguluyoruz. Ancak ifade etmek gerekir ki bu tablo esas olarak halen

Bosch'ta yaşanan gelişmelerle birlikte metal işkolunda ve sınıf hareketinde yeni bir dönem açılmış bulunuyor. Bu yeni dönemi kucaklayabilmek ise her şeyden önce Bosch mevzisini her yeni gün bir öncekinden daha inançlı, daha kararlı ve daha kenetlenmiş bir hale sokmayı gerektiriyor.

bir potansiyel niteliği taşıyor. Ve dahası bu potansiyel büyük oranda öncülerini ile sınırlı bir profil çiziyor. Genel kararsız kitleyi ve Türk Metal-MESS saldırısının bu kararsız kitlede yarattığı yalpalamaları düşündüğümüzde bu potansiyeli daha da derinleştirerek genele yaymak özel ve acil bir ihtiyaç olarak ön plana çıkıyor.

Kuşkusuz bu ihtiyaç uzun erimli bir çabayı ve hazırlığı gerektiriyor. Kısa vadede bu açıdan anlamlı sonuçlar orta çıkacağı gibi hayalci bir beklenti içine girmek gerekmiyor. Ancak içine girilen TİS süreci ile birlikte bu sınavın ilk rövanşının da hızla yaklaştığını belirtmek gerekiyor. Dahası Bosch işçileri önemli bir bölüğü ile tercihini net olarak ortaya koysa da Türk Metal çetesinin ve MESS'in yetki tespit sürecinde içine gireceği muhtemel ayak oyunları bu hazırlığı başka bir cepheden de hızlandırmayı gerektiriyor. Sözün özü Bosch işçilerinin bir bütün olarak bugünden tüm olasılıkları ile birlikte uzun soluklu bir mücadele için hazır hale getirilebilmesi gerekiyor.

İşte bu alan ne yazık ki hali hazırda Bosch işçilerinin ve Birleşik Metal cephesinin zayıf karnını oluşturuyor. Şu anda yetki tespit süreci ile birlikte gözler hukuki alana çevrilse de bu açıdan her türlü gelişmeye hazır dinamik bir ruh hali ile sürece yüklenmeye devam etmek gerekiyor. Bosch işçilerinin tarihlere dayalı bir beklenti halinden çıkarak ne olursa olsun her durumda belirleyici olan kendi irade ve kararlılığı olacağını bilerek hareket edebilmesi gerekiyor.

Bu ise esasında sürecin moral kazanımlarını daha da güçlendirerek pekiştirmeyi gerektiriyor. Yani sınıf bilinci ve kimliği açısından geri bir genel kitle ile yüz yüze iken bu kitleye güven veren ve onu kucaklayan

bir pratik ile davranabilmek gerekiyor. Yani aslında çoğu durumda mücadele görevlerinden uzak durmanın gerekçesi olarak kullanılan sınıfın geri tablosunun özünde onun öncüsüne yüklediği görev ve sorumlulukların altını çizilebilir. Gerektiriyor.

Bosch söz konusu olduğunda bu görev ve sorumluluk öncelikle öncülerini de aşan bir biçimde tüm Bosch işçileri ile kucaklaşabilmektir. Açık ki Bosch işçileri Türk Metal ve sermaye karşısında güven duydukları DİSK'i çok daha güçlü bir şekilde yanlarında görmek istiyorlar. Neredeyse her gün patronların ve Türk Metal çetesinin baskıları ile boğuşmak zorunda kalmış sendikalarını yanlarında görmeye çok daha fazla ihtiyaç duyuyorlar. Fabrikalarında, servislerinde ya da mahallelerinde olanaklar nerede olursa olsun ama her koşulda sendikaları ile kucaklaşmaya, DİSK'in gücünü görmek istiyorlar. Yani Birleşik Metal yöneticilerini bugüne kadar yerleşmiş alışkanlıklarından kopmaya, gerçek bir sınıf sendikası gibi davranmaya zorluyorlar.

Sonuç yerine...

Her fırsatta ifade ettiğimiz gibi Bosch'ta yaşanan gelişmelerle birlikte metal işkolunda ve sınıf hareketinde yeni bir dönem açılmış bulunuyor. Bu yeni dönemi kucaklayabilmek ise her - şeyden önce Bosch mevzisini her yeni gün bir öncekinden daha inançlı, daha kararlı ve daha kenetlenmiş bir hale sokmayı gerektiriyor. Bu ise öncü Bosch işçilerinden sendikaları Birleşik Metal'e ve sınıf mücadelesini yükseltme çabası gösteren herkese Bosch'ta ve diğer fabrikalarda, Bursa'da ve tüm sanayi havzalarında oldukça önemli sorumluluklar yüküyor.

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Mayıs ayı toplantısı...

Değerlendirme ve kararlar

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Mayıs ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündemi şu başlıklardan oluşmaktaydı:

- 1 Mayıs üzerine değerlendirme
- Bosch süreci üzerine değerlendirme
- TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama
- Bülten

Toplantıda bu başlıklara ilişkin yapılan tartışmaların sonuçlarını şöyle özetleyebiliriz:

- 1 Mayıs üzerine değerlendirme:

1. Ülkenin dört bir yanında yaygın ve kitlesel gösterilerle kutlanan 2012 1 Mayıs'ına aynı zamanda ileri ve devrimci bir politik atmosfer hakimdi. Taksim 1 Mayıs'ı bir kez daha dünya ölçeğinde yapılan 1 Mayıs gösterileri içerisinde de kitleselliği ve kızılıyla öne çıktı. Kuşkusuz bu yaşadığımız ülkenin bir devrim toprağı olduğunu teyit ederken aynı zamanda işçi sınıfımızın siyasal yaşamdaki birleştirici rolünün yeni bir doğrulamasıdır. Çünkü başta Taksim olmak üzere hemen tüm 1 Mayıs alanlarında işçi sınıfı ile toplumun ezilen kesimleri kendi talepleri ve renkleriyle 1 Mayıs alanlarında buluştular. Tüm bu yönleriyle de ele alındığında 2012 1 Mayıs'ının işçi sınıfı cephesinden kazanıldığını söyleyebiliriz.

2. Bu yılın 1 Mayıs'ını ayrıca önemli hale getiren neden, sermaye iktidarının içimizdeki Truva atlarına dayanarak uygulamaya soktuğu tezgahtır. Sermaye ve AKP uşağı Türk-İş ve Hak-İş ağaları yakın dönemin 1 Mayısları'nda kaybettikleri mevzileri yeniden kazanmak için atağa kalktılar. Kuşkusuz ki hedef sadece 1 Mayıs değil, 1 Mayıs üzerinden işçi sınıfını 1 Mayıs'ın birleşik ve politik mücadele ruhundan uzak tutmaktı. 1 Mayıs kürsülerini yeniden ele geçirmek, 1 Mayıs alanlarına egemen kızıl rengi boğabilmek, 1 Mayıs'ın kalbinin çarptığı Taksim'i zayıflatmak ve devletin karanlık provokasyonları için zemin hazırlamaktır. Böylelikle de işçi sınıfını güç ve moral bakımından zayıflatmak istiyorlardı. Bu amaçla Taksim'den yan çizip kara propagandanın taşeronluğunu yaptılar.

3. Fakat bu gerici plan fiyaskoyla sonuçlandı, kurulan tezgah boşa çıkarıldı. Taksim 1 Mayıs'ı geçtiğimiz yıldan da kitlesel ve politik bir havada gerçekleşirken, tüm işçi sınıfının kalbi de orada attı. Böylelikle bu sermaye uşakları büyük ölçüde tecrit oldular. Özellikle de Türk-İş yönetimi bu vesileyle "iktidarsızlığı" nı kanıtladı. 1 Mayıs'ta İzmir'de olmayı hedefleyen Türk-İş yönetimi buradaki sendikaların cepheden tavrı nedeniyle geri adım atarken sırtını Türk Metal çetesine dayayıp soluğu Bursa'da aldı. Diğer taraftan da başta Taksim olmak üzere birçok kentte de Sendikal Güçbirliği'ne üye sendikalar ile birlikte diğer Türk-İş üyesi sendikalar ortak 1 Mayıs gösterilerinde yerlerini aldılar. Bu tablo bu sermaye uşaklarına sert bir tokat oldu. İşçi sınıfının onları izlemeyeceği, dahası onlara rağmen hareket edebilecek koşullara sahip olduğunu kanıtladı.

3. Bu tabloda elbette Sendikal Güçbirliği'nin aldığı tutumun değeri ortadadır. Üst kademe bürokrasisine rağmen bağımsız karar alma iradesini ve ısrarını göstermişlerdir. Bununla birlikte onların

bu çıkışını, yeni bir sendikal hareketin doğumu olarak değerlendirmek boş bir hayaldir. Çünkü onların 1 Mayıs'ta aldıkları tutum dahi kendi içerisinde sallantılarla doludur, ki bu da bu ara kademe bürokratların sallantılı ve tutarsız konumlarının yeni bir örneği olmuştur sadece. Diğer taraftan ise yeni bir sendikal hareket ancak işçi sınıfının bilinç ve örgütlenme kapasitesinin gelişmesine bağlıdır. Unutulmasın ki bu gerçeği dikkate almayan her tutum, alt kademe bürokratları konusunda dayanaksız hayallerin oluşmasına katkı sunacağı gibi onların sınırları belli bu çıkışlarının sağladığı imkanları da hakkıyla değerlendirememek sonucunu verir. Mevcut durumu bu biçimde değerlendiren MYK, asıl olanın devrimci sınıf mücadelesi ve işçi sınıfının tabandan örgütlenmesi olduğu gerçeğinin altını çizmektedir.

4. MYK bu aşamada, engelleri aşıya, oyunları boza boza 1 Mayıs alanlarında ortaya çıkan birleşik 1 Mayıs ruhunu ve alanlarda ortaya konulan mücadele kararlılığının önümüzdeki dönemin mücadele görevlerinin altına girmek üzere seferber edilmesinin önemini altını çizmektedir. Öyle ki 1 Mayıs alanlarında sermayeye, AKP'ye ve sendikal korucularına karşı ortaya konulan direngenlik ve ruh hali, kıdem tazminatı başta olmak üzere gündemde olan bir dizi saldırıya karşı mücadelenin büyütülmesi için değerlendirilmelidir. Bu ise ilerici sendikal odaklardan sınıf güçlerine, ilerici ve devrimci güçlere kadar tüm mücadele dinamiklerinin ortak amaçlar doğrultusunda omuz omuza vermesini gerektirmektedir. MYK, 1 Mayıs ruhuna ve düşüncesine sahip çıkan tüm sınıf güçlerini bu sorumlulukla davranmaya çağırmaktadır.

- Bosch süreci üzerine değerlendirme:

1. Türk Metal prangasına tarihsel önemde bir darbe vuran Bosch işçileri, hayati ilk adımı attıktan

sonra ciddi saldırılarla yüzyüze kaldılar. İlk anda yedikleri darbeyle sarsılan MESS-Türk Metal cephesi kısa bir soluklanmadan sonra kapsamlı bir saldırıya girişti. Bosch yönetiminin saldırı cephesine aktif biçimde katılımıyla birlikte uygulamaya sokulan saldırı planı, Bosch işçilerini ve elbette Birleşik Metal yönetimini zorlu bir sınavla yüzyüze bıraktı. Sermaye cephesi böylelikle amaçlarına ulaşmasa da bazı kısmi sonuçlar alabildi, en azından Türk Metal çetesi Bosch içerisinde tutunabileceği bazı mevziler edinebildi. En önemlisi ise Bosch işçilerinin estirdiği rüzgarın şimdilik kesilmesini sağladı.

2. Türk Metal çetesinin bu karşı saldırısı bazı gerçeklerin de çok daha yalın biçimde kavranılmasına olanak tanımış, sorunlara ve yetersizliklerine ışık tutmuştur.

Bu kapsamda öncelikle belirtmek gerekir ki bu süreçte asıl olarak, Bosch işçisinin bilinç-örgütlenme ve mücadele kapasitesi sınanmıştır. Yaşananlar sonucunda ortaya çıkan gerçekler bu bakımdan ciddi yetersizlikler olduğunu ortaya koymuştur. Bosch işçisi her ne kadar tarihsel önemi olan sınıf mücadelesinde dengeleri değiştirebilecek bir çıkışı gerçekleştirmiş olsa da, kazanılan mevziyi korumak güçlü bir siyasal sınıf bilincini, sıkı bir iç örgütlenmeyi ve diğer sınıf bölüklerinin aktif desteğini gerektiriyordu. Zira 12 Eylül darbesiyle yaratılmış 30 yıllık esaret düzenini yıkmak çetin bir sınıf mücadelesi olmadan mümkün değildir. Böyle bir mücadele için ise, ne Bosch işçisinin bugünkü bilinç ve örgütlenme düzeyi yeterlidir, ne de diğer sınıf güçlerinin desteği olmadan tek başına bu süreci omuzlayabilmesi kolaydır. Durum buysa tüm bu alanlarda gelişmek, güçlenmek, hazırlanmak gerekir, bu ise her şeyden önce politik-sınıfsal bir mecrada ilerlemek demektir.

3. Bunun için ise ilk adım atıldıktan sonra bir yandan Bosch işçilerini kaynaştıracak, sınıf ruhu ve bilinciyle eğitecek etkinliklerin ve çalışmaların

gerçekleştirilmesi, diğer yandan da zamansız çıkışlara karşı temkinli olmakla birlikte Bosch işçisinin davasını başta Bursa olmak üzere diğer sanayi havzalarında anlatacak çalışmaların kesintisiz biçimde sürdürülmesi gerekmektedir. Unutulmasın ki Türk Metal çetesi ve ortakları, Bosch işçileri ilk adımı attıktan sonra bir yerden sonra bu rüzgarın diğer fabrikalara yayılmasından korkarak savunmada kaldılar. Fakat ne zaman ki rüzgar kesildi ve yeni Boschlar'ın gelmeyeceği anlaşılınca saldırıya geçtiler. Dolayısıyla Birleşik Metal'in örgütsel kapasitesinin darlığı da düşünüldüğünde, Bosch'ta yakılan ateşi soğutmak ve giderek süreci içe dönük örgütlenme çalışmalarına darlaştırmak bu saldırıların da yolunu açmıştır.

4. Belirtmek gerekir ki Birleşik Metal yönetimi, Bosch sürecinin politik anlamını tam bir netlikle ortaya koymasına rağmen pratikte bunun gereklerine uygun davranmamıştır. Madem 30 yıllık bir esaret rejimi yıkılıyor, öyleyse buna uygun bir politik sınıf duruşu ve cüreti gösterilmelidir. Böyle bir rejim yıkılacaksa bu ancak, başta Bosch işçisi olmak üzere metal işçilerinin ve bir bütün olarak sınıfın ileri güçlerinin mücadele enerjisini açığa çıkarmak ve ona yaslanmakla mümkündür. Örneğin 1 Mayıs'ta Bursa'da olmak demektir. Sürecin apolitizme ve kapalı kapılar ardına mahkum edilmesi, üstüne de ilerici ve devrimci sınıf güçlerinin dışlanmaya kalkılması edilen onca sözün lafta kalması demektir.

5. O halde Bosch işçilerinin açtığı yolda ilerlemek, demek oluyor ki Bosch mevzisini korumak ve giderek yeni mevziler kazanmak mücadeleyi sınıfsal bir eksende geliştirmeye bağlıdır. Bu bakımdan örnek olarak 1 Mayıs fırsatı kaçırılmışsa da 15-16 Haziran Direnişi'nin yıldönümü ve daha özelden de gündemdeki MESS Grup TİS süreci etkin biçimde değerlendirilmelidir.

Görev Bosch'ta ve diğer yerlerde öncelikle ileri ve öncü işçilere düşüyor. Sınıf bilincimizi yetkinleştirmek, bağımsız taban örgütlerimizi kurmak, yanısıra her türden saldırıya karşı birliğimizi ve dayanışmamızı sağlamca örnek durumundayız. MYK tüm bileşenleriyle birlikte ileri ve öncü işçileri bu doğrultuda seferber olmaya çağırılmaktadır.

- MESS grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama:

1. Bosch süreciyle birlikte daha da önem kazanan MESS Grup TİS sürecinin başındayız. Türk Metal çetesinin sonunu getirecek, dolayısıyla da onlarca yıl süren düzenin bozulmasına yol açabilecek sonuçlara gebe olan bu sürece her taraf kendi cephesinden sıkı biçimde hazırlanmaktadır. Bu hazırlıklar, Türk Metal de içerisinde olmak üzere sermaye cephesinden metal işçisinin Birleşik Metal'in ezilmesi, metal işçisinin geri bir sözleşme taslağına mahkum edilmesi hedefine bağlanmaktadır. Metal işçileri için bu aynı süreç, yeni bir satış sözleşmesine izin vermemek, bunun için de Türk Metal ve MESS'in oyunlarını bozarak bu kirli cepheyi dağıtacak bir mücadele gücü ortaya koymak demektir. Bunun için Birlik bileşenlerinden ve ileri-öncü işçilerden başlayarak metal işçileri, büyük bir kavgadan başarıyla çıkmak için ne gerekiyorsa buna uygun bir sorumlulukla davranmalıdır.

2. Bu hazırlığın halkalarından birisi metal işçilerinin sürecin gerektirdiği düzeyde bir sınıfsal bilinçle donatılması olacaktır. Bu bakımdan eğitim çalışmaları ile birlikte özellikle TİS taslaklarının hazırlanması süreci son derece önemlidir. Çünkü çetin bir kavgada işçilerin mücadele gücünü büyük ölçüde hedefler konusundaki açıklık ve inanç sağlayacaktır. TİS sözkonusu olduğunda ise oluşturulacak taslağın uğruna sonuna kadar

mücadele edilebilecek bir taslak olması gerekir.

MYK bu dönemde TİS taslakları oluşturulurken dikkate alınması gereken ölçüleri şöyle sıralamaktadır:

- Ücret zamlarına ilişkin talepler insanca yaşamaya yeterli ücret kriteri gözetilerek oluşturulmalıdır.

- Esnek çalışma uygulamaları tüm başlıklarıyla sözleşmelerden çıkarılmalıdır.

- Taşeronlaştırma uygulamasına son verilmelidir.

- İşçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirleri alınmalıdır.

MYK metal işçilerini taslaklarda bu talepler başta olmak üzere temel taleplerinin yer alması için örgütlü müdahaleye çağırılmaktadır.

3. TİS sürecinin kazanılmasının belirleyici halkası ise metal işçilerinin sürecin seyrini belirleyebilecek bir inisiyatif gösterebilmelerine bağlıdır. İşçilerin inisiyatif kullanabilmelerinin yolu da "TİS Komiteleri"nden geçiyor. Tek tek fabrikalarda, sanayi havzalarında, kent ve ülke çapında en küçük birimden en genel ölçüğe kadar her yerde TİS Komiteleri kurulmalıdır. Sendikalardan bağımsız çalışacak olan TİS Komiteleri ile işçiler fabrikalarından başlayarak söz ve karar haklarını kullanacaklardır. Onların onayı olmadan TİS'te tek bir madde dahi kabul edilmemeli, mücadelenin tüm bir gidişatında da söz ve karar hakkına sahip

olmalıdırlar. MYK tüm bileşenlerini, ileri ve öncü işçileri sürecin seyrini belirleyecek kritik halka olarak değerlendirdiği TİS Komiteleri'ni örgütlemeye çağırıyor.

4. MYK sözleşme taslaklarının da oluşturulacağı sürecin bu ilk aşamasında olabildiğince TİS Komiteleri'nin zeminlerini de hazırlamak üzere tüm yerelerde ileri ve öncülerden başlayarak işçi toplantılarının yapılmasını kararlaştırmıştır. Bu kapsamda örgütlenecek toplantılar 15-16 Haziran Direnişi'nin yıldönümüyle de ilişkili olarak ele alınabilir.

5. MYK ayrıca hem sürecin bütününde, hem de ilk aşamasında kullanılmak üzere bir dizi aracı kullanıma sokmak üzere hazırlanmaktadır. Bu kapsamda TİS broşürü güncellenecektir. En kısa sürede bir bildiri kullanılmak üzere hazırlanacaktır. Yine Birlik'e ait internet sitesi en kısa sürede kurulacaktır.

Bülten:

Bültenin Mayıs sayısı önümüzdeki günler içerisinde çıkarılacaktır. Yapılan planlamaya göre katkılarının en geç 15 Mayıs tarihine kadar iletilmesi gerekmektedir.

(...)

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu
9 Mayıs 2012

Epta'da grev eğitimi

Avrupa Serbest Bölge'de kurulu bulunan Epta İstanbul Soğutma Sistemleri fabrikasında 60 günlük grev uygulama süresinin son günü olan 11 Mayıs'ta greve çıkılacak. Greve çıkma tarihi noter aracılığıyla patrona iletildi.

Epta patronu işçilerin 2 ikramiye ve ortalama yüzde 10'luk zam talebini sürecin başından beri reddetti. Sendikal örgütlenmenin mantığına aykırı önerilerle süreci geçiştirmeye çalıştı.

Ancak Birleşik Metal üyesi Epta işçileri patronun bu tutumuna karşı grev kararlılıklarını sürdürüyor. İşçilerin neredeyse tamamının katıldığı toplantılarla grev sürecine dair planlamalar yapılıyor.

Bu çerçevede sendika genel merkezi tarafından işçilere grev eğitim semineri verildi. Birleşik Metal-İş Sendikası TİS Daire Başkanı Mehmet Beşeli tarafından işçilere grev sürecine dair genel bilgilendirmede bulunuldu. Yanı sıra bu süreçte işçilerin nasıl hareket etmesi gerektiği anlatıldı. Yine aynı toplantıda Grev Komitesi oluşturuldu. İşçilerin sürece dair soruları cevaplandı.

Talepleri noktasında kararlı olan işçiler 11 Mayıs'a kadar patron tarafından bir adım atılmazsa greve çıkacaklar.

Birleşik Metal-İş Trakya Şube Başkanı Hazır Fedai Duvan ise grevin zorlu bir süreç olduğunu ama sendikaların da bu yüzden var olduğunu belirterek "EPTA İstanbul işçileri bu sürecin altından başı dik kalkacaktır. Biz ve işçiler buna inanıyoruz." dedi.

Avrupa işsizlikte rekor kırıyor

İŞSİZLİK ORANI	%
İspanya	20,3
İrlanda	13,6
Macaristan	10,3
Fransa	10
ABD	9,5
Polonya	9,4
Finlandiya	8,5
İsveç	8,5
İtalya	8,4
İngiltere	7,8
Çek Cumhuriyeti	7,3
Almanya	6,9
Japonya	5,2
Euro Bölgesi	10
AB	9,6

Burjuvazi, kendi sisteminin krizini kitlesel işten atmalarla işçi sınıfı ve emekçilerin sırtına yıkıyor. Düne kadar “refahın” ve “özgürlüklerin” kalesi olarak lanse edilen AB işsizliğin, yoksulluk ve giderek açlığın kitleselleşerek yaygın hal aldığı bir kıta olma yolunda hızla ilerliyor.

Zenginlik ve sefaletin içiçe geçtiği kapitalist toplum manzaraları bu kıtanın tipik görünümünü oluşturuyor. İş bulma merkezlerinin önünde kuyruklar oluşuyor. Bu durumu vurguna çevirmek için burjuvazi ücretleri düşürüp, çalışma koşullarını ağırlaştırıyor. Bu azgın saldırı politikalarını devletin silahlı güçlerini kullanarak, zorla hayata geçiriyor. Ekonomik terörü burjuvazinin devlet terörü tamamlıyor.

Avrupa Birliği'nin istatistik kurumu Eurostat'ın yeni açıkladığı verilere göre, Mart ayında işsiz sayısı Şubat'a göre 169 bin artarak 17 milyon 370 bine yükseldi. İşsizlik oranındaki artış böylece üst üste 11'inci ayda da sürmüştü. Euro Bölgesi'ndeki 17 ülkenin işsizlik ortalaması böylece, yeni bir rekora daha imza atarak yüzde 10,9'a ulaştı. Euro Bölgesi'nin 13 yıllık tarihindeki en yüksek işsizlik oranı olarak tarihe geçti.

Eurostat'ın verilerine göre, Euro Bölgesi'ndeki kimi ülkelerde her dört, gençler arasında ise her iki kişiden biri işsizler ve açlar ordusuna yazılmış oluyor. Kapitalist sistemin yeniden yapılandırılması için, borçlandırılarak iflasa sürüklenen burjuva devletlerin ülkelerindeki işsizlik oranı başı

çekmektedir. Buna göre, yüzde 24,1'lik oranla ilk sırayı İspanya alıyor. İspanya'yı yüzde 21,7 ile Yunanistan ve yüzde 15,3 ile Portekiz izliyor. İşsizlik oranının yedi aydır sürekli yükseldiği İtalya'daki işsizlik oranı ise yüzde 9,8'e ulaştı.

Avrupa bölgesinin öne çıkan emperyalist gücü Almanya, Euro Bölgesi'nin işsizlik oranlarına dair istatistiklerinde pozitif ilerleme kaydeden tek ülke. Bu ülkede işsizlik oranı Mart ayında yüzde 5,6 olarak kaydedildi. Bölgenin içerisinde bulunduğu kriz durumunu, kendi emperyalist yayımları politikaları için bir fırsata dönüştürmek isteyen Alman tekelleri, izledikleri yayımları ve saldırgan politikalarının şiddetini artırıyorlar. Bölge ülkelerinin iç politika sorunlarında daha aktif olarak taraf olan Alman emperyalizmi, Avrupa'nın jandarmalığına soyunuyor. Avrupa adım adım yeni bir emperyalist it dalaşının, paylaşım savaşının ve emperyalist güç dengelerinin denendiği merkez olmaya başlıyor.

Diğer yandan işsizlik ve yoksulluğun kitleselleştiği, açlığın filizlendiği ülkeler başta olmak üzere, kapitalist sisteme karşı tepkiler de büyüyor. 1 Mayıs'ta kıtada ortaya çıkan tablo, emek cephesinden sermaye cephesine karşı açılan kavga bayrağının kanıtı olmuştur. Emekçilerin yükselen mücadelesi burjuva asalaklar arasında, kapitalist sistemin krizine karşı uyguladıkları saldırı politikasının burjuva dildeki adı olan “katı tasarruf” politikalarıyla ilgili tartışmaları alevlendirerek, burjuva cepheyi bölüp, parçalıyor.

Volkan Yaraşır

Nürnberg'de işçi eğitim seminerleri

Almanya Nürnberg'de kapitalizmin saldırıları karşısında sınıf kimliğiyle yükseltilecek bir mücadele özel bir yer tutuyor. Bunun için sınıf bilincini yükseltmek amacıyla eğitim seminerleri düzenleniyor. Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır ile birlikte sınıf bilinçli bir grup işçi tarafından organize edilen eğitim çalışmaları 4 ve 6 Mayıs'taki seminerlerle tamamlandı.

4 Mayıs'ta iş yerinde 3 saatlik Türkçe ardından üç saatlik, Almanca çeviri ile yapılan eğitim çalışması çok olumlu geçti.

Seminer kapsamında işlenen başlıklar arasında toplu iş sözleşmeleri, post-fordist sistem, esnek çalışma ve Toyotaizm, yeni dönem üretim tarzı, ekonomik kriz tartışmaları ayrıntılı olarak işlendi. Somut olarak Alman kapitalist devletinin içinde bulunduğu kriz ele alındı. Seminer özellikle Alman işçilerin ilgisini çok çekti.

6 Mayıs günü ise, IG Metall sendika binasında (DGB Haus) genel kitleye dönük toplantı gerçekleştirildi.

Bir işçi kısaca tartışma başlıklarını açıkladı. Ardından, 6 Mayıs 1972 yılında idam edilen THKO önderleri Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan ile ilgili kısa bir anma yapıldı. Konuşmacı kısaca, bu seçkin devrimcilerden söz etti. Denizler'i anmanın ve unutturmamanın önemli olduğunu dile getirdi. Sözlerini, onları anmanın mücadeleyi daha ileri boyuta taşımaktan geçtiğini vurgulayarak bitirdi. 3 Mayıs'ta 6.500 işçinin katılımıyla gerçekleşen uyarı grevinin anlamına ilişkin vurgularla birlikte sözü Volkan Yaraşır'a bıraktı.

Volkan Yaraşır konuşmasında, ilk elden kapitalist sistemin içinde bulunduğu krizin gelinen aşamadaki seyrine değindi. Krizin yapısal bir kriz olduğunu, 1973-74 yılından itibaren ötelenen krizin nihayet 2008 yılında bir finans krizi şeklinde patlak verdiğini anlattı. Krizin Yunanistan, Fransa vb. ülkelerde olduğu gibi devrimi mayaladığını, tam da bu nedenle devrimci partinin yakıcı bir ihtiyaç olduğunu altını çizdi. Yanı sıra, son dönemlerde ırkçı-faşist partilerin oylarını artırdığına dikkati çekti.

Yaraşır konuşmasında Türkiye ekonomisine de yer verdi. Türkiye ekonomisinin, hükümet çevrelerinin iddialarının aksine, kritik bir dönemde olduğunu açıkladı. Türkiye'nin ötekilenen krizinin daha da ağır bir şekilde kendini göstereceğini belirtti. Yoksulluk sınırında yaşayan 13 milyon kişinin olduğunu ifade etti. Konuşmada, post-fordizm çerçevesinde esnek üretim ve Toyotaizm üretim sistemine değinildi, buna karşı görevlerin üzerinde duruldu.

Son olarak, el ele tutuşularak birlik, mücadele ve zafer sloganı atıldı, coşkulu biçimde üç kez bu sloganın haykırılmasının ardından toplantı sonlandırıldı.

Gerçekleştirilen seminerlerin işçiler üzerinde olumlu etkiler yarattığı gözlemlendi.

Kızıl Bayrak / Almanya

Metalde grev oylamasına doğru...

Almanya'da metal sektöründe çalışan yüzbinlerce işçiyi kapsayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde uzlaşma sağlanamaması üzerine 28 Nisan-8 Mayıs arasında 350 bine yakın işçi uyarı grevine çıktı.

Mercedes, Ford, Bosch gibi tekellerin de aralarında bulunduğu 1300 fabrikada çalışan yüzbinlerce işçi adına yürütülen TİS görüşmelerinde 28 Mayıs'a kadar sonuç alınmazsa süresiz grev için oylama yapılacak.

Şimdiye kadar yapılan görüşmelerde sendikaların taleplerine yanıt vermek yerine 14 aylık bir süre için yüzde 3 ücret zammı öneren patron örgütü Gesamtmetall'i eleştiren IG Metall, ücret talebinin yanı sıra kiralık işçiler ve meslek eğitimini

bitirenlerle ilgili taleplerinin kabul edilmesini istiyor.

IG Metall Genel Başkanı Berthold Huber, “Ama görüşmelerin belirli bir süre zarfında sonuçlanması için de karşı tarafın adım atması gerektiği de ortada. Şimdiye kadar böyle bir adım görmedik. Bunun yerine provokasyon olarak değerlendirdiğimiz 14 ay için yüzde 3 ücret zammı masaya getirildi” dedi.

Sendikaların önümüzdeki haftalarda iki görüşme turu için tarih belirlediğini hatırlatan Huber, “Bizim için 28 Mayıs son gündür. Eğer bugüne kadar somut bir adım atıldığını göremezsek o zaman derhal süresiz grev için oylamayı başlatacağız” dedi.

Emekçiler grevde, direnişte!

1 Mayıs'ı alanlarda kutlayan emekçiler sermayenin saldırılarına boyun eğmiyor. Dünyanın pek çok ülkesinde emekçiler hakları için grev ve direnişin yolunu tutuyor.

ABD'nin Texas Eyaleti Fort Worth bölgesinde faaliyet gösteren uçak tekeli Lockheed Martin'in makine bölümünde çalışan 3.600 işçi grevde. Grev toplu sözleşmelerde uzlaşma sağlanamaması üzerine gidildi. Sendika, patronun, hastalık sigortası ve emeklilik ile ilgili yaptığı önerinin büyük bir bölümünü reddediyor. Lockheed Martin büyük savaş uçakları F-35 ve F-16'ları üreten bir tek el. Patron yeni işçi almak yerine elindeki güçlerle üretimi sürdürmeyi planlıyor.

Hırvatistan'ın başkenti Zagreb'te Perşembe günü sendikaların çağrısına uyan 500 demiryolu işçisi demiryolları binası önünde protesto gösterisi yaptı. İşçiler planlanan yeni düzenlemeyi protesto ediyorlar. Bu yeni düzenleme ile çok sayıda işçi işini kaybedecek.

Kaliforniya'da 4.500 hemşire üçüncü kez greve gitti. Bay Area Sutter 'deki hastanelerde çalışan hemşireler çalışma koşullarının kötüleşmesini protesto ediyorlar. Hemşireler özellikle hastalık sigortası için ödedikleri paylar artmasına rağmen, kendilerine hastalık halinde ödenecek günlerin düşürülmesine karşı çıkıyorlar.

Ürdün'de potasyum fabrikası APC'de (Arab Potash Comp) çalışan 2.400 işçi ücret artışı ve mesailerin ödenmesi için 2 haftadır grevdeler. İşçiler ayrıca çocukları için burs talep ediyorlar.

Yemen'in güneyindeki Aden'de liman işçilerinin grevi 2 haftadır sürüyor. Aden Container Terminal Liman işçileri DP World tekelinin kendilerine de diğer işyerlerindeki işçilerle eşit ücret ödemesini talep ediyorlar. DP World dünya ölçeğinde 60 terminal ile en büyük tekellerden biri.

İran'ın Kürdistan bölgesinde Zagros Çelik İşletmelerinde 150 işçi işten atılmaları protesto etmek için grev yaptı. Çelik işçilerinden 25 kişi şimdiye kadar iş kazasına maruz kalmışken, şimdi de işten atılma riskiyle yüzyüze bulunuyorlar.

Geçtiğimiz haftadan beri **Kamboçya** Phnom Penh'de SH Tekstil atölyesinde 700'ün üzerinde kadın işçi daha iyi çalışma koşulları, daha fazla ücret ve 4 yöneticiden birinin işten atılması için grevdeler. Mahkeme işçiler için işlerinin başına dönme kararı vermesine karşın tekstil işçileri talepleri kabul edilene değin işbaşı yapmama konusunda kararlılıklarını sürdürüyorlar.

Kandal ilinde ise 2.000 işçi 10 dolar ek taşıma ücreti ve yakındaki balık fabrikasının kötü kokusuna karşı önlem alınması için greve gittiler. İşçiler idarecilerin kendilerine kötü muamele etmesini de protesto ediyorlar.

Barcelona'da 25 bin orta ve yüksek okul öğrencisi eğitime ayrılan bütçede kısıtlamaya gidilmesini ve okul harçlarının artırılmasını protesto ederek daha fazla sosyal eşitlik talepleri için yürüyüş düzenlediler. Aynı anda Avrupa Merkez Bankası zirve toplantısında bir araya gelen menajerleri korumak için 8.000 polis görev başındaydı.

Cebeef işçileri direnişte!

Almanya'nın Frankfurt kentinde engellilere hizmet veren Cebeef isimli kuruluştaki çalışan işçiler toplu sözleşme hakkı talebiyle başlattıkları direnişlerini 31 Mart'tan bu yana sürdürüyorlar.

Engellilere hizmet veren Cebeef'in bünyesinde 530 işçi çalışıyor. Bu kuruluştaki çalışanlar yıllardır düşük ücretle çalıştırılıyorlar. Toplu sözleşmenin öngördüğü ücretten yüzde 40 daha az vererek açık bir hak ihlali yapan Cebeef, 13 Aralık 2011 tarihinden itibaren çalışan işçileri oyalayarak toplu sözleşmeyi imzalamamaya çalışıyor. Bundan dolayı da Cebeef işçileri 31 Mart'tan beri direnişte.

Kuruluş bünyesinde çalışan işçiler 2 Mayıs'ta Frankfurt Romer'de iş bırakarak bir eylem gerçekleştirdiler. Eylemde, çalışma koşullarının ağırlığına değinen işçiler, patronun sefalet ücreti dayattığını ve buna karşı direneceklerini ifade ettiler. Ver.di sendikasında örgütlenen Cebeef işçileri, baskıcılığını yaptıkları çocukları da eyleme katarak taleplerini dile getirdiler.

Her şeye para aktaran rejim sıra sakat çocuklara ve onlar için çalışan işçilere geldiğinde işçilerin taleplerine kulak tıkıyor.

Kızıl Bayrak / Frankfurt

Lufthansa'da taşeron köleliği

Alman havayolu şirketi Lufthansa, "maliyetlerini kısmak ve karını desteklemek" adı altında işçi kıyımına hazırlanıyor. Havayolu şirketi işçi kıyımının yanısıra taşeron uygulamasını da hayata geçirecek.

İdari birimlerde çalışan 3.500 kişiyi işten atma kararı alan şirket, yaptığı açıklamada, "ihtiyaç fazlası görevleri birleştirerek ve müşteriler için ek değer yaratmayan faaliyetlerden vazgeçerek gelecek yıllarda küresel seviyede işgücünü azaltacağını" ve bazı işleri taşeronla yaptırabileceğini bildirdi.

Şirketin Üst Yöneticisi (CEO) Christoph Franz, "işten çıkarmaların sosyal olarak kabul edilebilir önlemler kullanılarak yapılacağını, ancak bu tasarrufun kaçınılmaz olduğunu" belirtti.

Yunanistan ve Fransa'da seçimler

6 Mayıs Pazar günü Yunanistan'da genel seçimler, Fransa'da da başkanlık seçimleri yapıldı. Avrupa'da işsizlik ve yoksulluğun derinleştiği, kapitalizmin krizinin faturasının emekçilere ödetilmeye çalışıldığı bir süreçte yapılan Fransa ve Yunanistan seçimlerinde mevcut yönetimlerde değişimler yaşandı.

Hollande kazandı

Fransa'daki cumhurbaşkanlığı seçiminin ikinci turunda, "sosyalist aday" Francois Hollande, Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy'yi yenilgiye uğrattı. Hollande, AB'deki mali çalışmaları kemer sıkmadan, büyümeye yöneltme taahhüdünde ısrarcı olacağını söyledi. Hollande, "Avrupa bizi izliyor. Kemer sıkamak artık tek seçenek olamaz" diye konuştu.

"Halk kemer sıkancıları cezalandırdı"

Yunanistan seçimlerinde, ülkeyi 1975'ten bu yana yöneten Yeni Demokrasi Partisi ve PASOK büyük kayıplar yaşadı.

2009'daki seçimlerde yüzde 33,5 oy alan Merkez sağ Yeni Demokrasi Partisi yüzde 20'yle birinci parti olurken, Pasok ise yüzde 13,8 ile üçüncü sırada yer aldı. Pasok son seçimlerde yüzde 43,9 oy almıştı. Bu iki partinin yaşadığı büyük oy kaybı "halk kemer sıkancıları cezalandırdı" biçiminde yorumlandı.

'Sol koalisyon' olarak nitelendirilen Syriza ise yüzde 16,06 ile ikinci sırayı aldı. Seçimlerde ayrıca yüzde 6.81'lik oy oranıyla ırkçı parti Altın Şafak da parlamentoya girdi. Yunanistan Komünist Partisi (KKE) ise yüzde 8.42 oy aldı.

Kamusal alanın tasfiyesinden ironiler

Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer, Esenyurt'ta bir öğretmenin bıçakla yaralanmasıyla ilgili olarak şu vecizeleri döktü: "Herhangi bir sorunu çözme konusunda şiddete başvuruluyorsa bu bir cehalet bir de acizyet olarak değerlendirilir. Bu açıdan bakıldığında, tek tek meseleler yerine toplum olarak şiddetle mücadele etmeliyiz... Tekil hadiseleri kinayarak olaya bakacak olursak bence doğru bir yaklaşım sunmamış oluruz."

Bir süredir çeşitli haber bültenlerinde sağlık ve eğitim çalışanlarının nasıl darp edildiklerini, nasıl bıçaklandıklarını seyretmekteyiz. Burjuva medyanın haberleştiği bu tür olaylarda "kamu çalışanları neden saldırıya uğrar?" sorusunun cevabı aranmaz maalesef.

Size sağlık hizmet kolunda kısa bir örnekten bahsetmek istiyoruz. Sağlık hizmet kolunda yılları bulan "reform süreci" sonlara doğru yaklaşırken "sağlık uygulama tebliği" (SUT) adı altında SGK'nın hazırladığı ve dönem dönem değişikliklere uğrayan bir yönerge mevcut. Bu tebliğ sağlık harcamalarının ne kadar para üzerinden fiyatlandırıldığını anlatır bize. Bir süre önce SUT kararları çerçevesince acil servislerden bile katkı payı alınmasına karar verildi. Tebliğ; "doktor hastayı muayene edecek. Eğer gerçekten(!) hastanın acil bir durumu yoksa hastadan katkı payı alın" diyor ve akabinde acil hasta tanımının bulgularını veriyor.

Şimdi siz kendinizi düşünün. Gecenin ikisinde ateşlendiniz ve size en yakın bir devlet hastanesinin aciline başvurduunuz. Sağlık çalışanları sizi muayene edecek ve "üzgünüm ama sizin acil bir durumunuz yok, bu yüzden sizden katılım payı almak zorundayız" diyecekler. Siz de doğallığında gecenin bir yarısında şifa bulmak için geldiğiniz hastane acilinde karşılaştığınız bu durum karşısında öfkelenen ve öfkenizi belki de sağlık çalışanlarından çıkaracaksınız. Sonuç sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin haber bültenlerine yansımından başkası olamaz zaten.

Şimdi başka bir örneği eğitim hizmet kolu üzerinden verelim. Sınıf mevcudu ortalaması 40 olan bir lisede öğretmensiniz. Derse girdiğiniz sınıfın ortalarında bir-iki öğrenci derse ilgisiz ve sürekli garip sesler çıkarıyorlar. Siz de doğallığında öğrencilerin yanına gidip uyarıyorsunuz. Bir-iki derken bakmışsınız öğrencilerle aranızda bir gerilim oluşmaya başlamış. Diğer öğrenciler bu olaydan zevk almaya koyuladursun, sınıfta fısıltılar, konuşmalar, gülüşmeler artmıştır. Öğrencilere kızmaya başlıyorsunuz, sınıf içinde kendinize saygısızlık edildiğini, üç kuruş ücretle akşama kadar nefes patlattığınızı ama sonucu bu diye düşünerek öğrencilere öfkeniz artmaya başlıyor. İlerleyen dakikalarda belki de sinirlenerek iki öğrenciyi sınıftan atıyorsunuz. Öğrenci sınıftan çıkarken "bunun hesabını vereceksin" diyor. Ders bitiyor ve akşam eve giderken bu iki öğrenci tarafından yolunuz kesiliyor. Ellerindeki bıçakla size saldırıyorlar ve olanlar oluyor. Yine haber bültenlerine sıcak bir haber düşüyor: "Öğretmen bıçaklandı!"

Öğrencilere yere tükürmemeyi öğretemeyen kültürel bir atmosferde, saygıyı ve sevgiyi değil tam tersine rekabeti ve bencilliği yücelten bir eğitim anlayışından ne beklenebilir ki. Şiddetin sokak ortasında meşrulaştırıldığı, devlet eliyle işkencelerin

yaşandığı, insan hayatının ucuzladığı bir ülkede gençlerin saldırganlaşmalarının önünde hiçbir engel yok maalesef. Ülke yöneticilerinin; özel veya kamuda yaşanan sorunların kaynağı olarak işçileri ya da kamu çalışanlarını hedef göstermeleri gelenektir bu ülkede. Aslında ülkede iş şartları ve iş güvenliği çok iyidir; ama yine de bir ayda onlarca işçi madenlerde ölüverir sebepsizce(!) Bunun adı da nedeni de "kader" olur. Kamu çalışanları saldırıya uğrar, bunun çözümü ihbar (Alo 147) hatlarında aranır. Olayın ardından sermaye bakanları sıra ile televizyonlara, gazetelere demeçler verirler: "Öğretmenlerimizden şunu rica ediyorum, bu tip hadiselerle karşı yine davranışsal tedbirler yahut daha protestovari tedbirler yerine şefkatinizle ve sevginizle cehaletle mücadele ederek karşı çıkınız diyorum." (Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer). Yine aynı bakan: "Bizde öğretmenler derslere geç geliyor. Ülkemizde öğretmenler az çalışıyor. Öğretmenlerin nitelikleri düşük" ya da başka bir bakan "Doktorlar çok kazanıyor. Devlet sırtından besleniyorlar" diye dillendirir. Yaşanan sorunların kaynağını çalışanlara yıkmak, hedef şaşırtmaktır aslında.

İnsanlar, içinde yaşadıkları toplumsal düzene göre şekillenirler, ona göre hareket ederler. Eğer kapitalist düzen emekçiler arasında rekabeti dayatıyorsa, yalnızlaşmayı, bencilliği ve bireysel kültürü besliyor, bunu da şiddetle yoğuruyorsa sorunun emekçiler

olması gerek. Kendi eğitim fakültenden kendi hazırladığın müfredatın sonucu mezun olan emekçilere güvenmemek, üstüne üstlükte eğitimcilerin niteliklerini sorgulama, mesleklerini itibarsızlaşmak tabii ki toplumsal şiddeti azdıracak ve arttıracaktır.

"Bozuk düzende sağlam çark olamaz." Ezen ve ezilenlerin var olduğu, yığınlar halinde emekçinin yoksullaştırıldığı ama bir avuç sermayedarın ve uşaklarının yaşamlarını güvence altına alan bu toplumsal düzen parçalanmadıkça insan onuruna yaraşır bir yaşam yoktur insanlık için. Bunun için emekçiler öfkelerini ve şiddetlerini emekçilere değil, bu düzene ve onlara uşaklık edenlere çevirmelidir. İçişleri Bakanı'nın ülkesinin yurttaşına söylediği gibi "nerden bileyim beni sevdiğini; bir takla at da göreyim" söylemine karşılık verilmeli; her yurttaş onurlu bir yaşam için mücadele etmelidir.

İşçisiyle, kamu emekçisiyle, öğrencisi ile genciyle toplumdaki tüm ezilen ve sömürülen kesimler sorunun, içinde yaşadıkları düzende olduğunu fark ettiklerinde çözüm üretmenin yolları da açılacaktır.

Kamu emekçileri kamusal alanın tasfiyesine ve yağmalanmasına yönelik saldırılarda sermaye devletinin şamar oğlanı olmaktan kurtulmalı, kendini kurtarmasını bilmeli, örgütlenmeli ve bu düzenden hesap sormalıdır.

Sosyalist Kamu Emekçileri

İnternette mücadele büyüyor

İnternet alanında düzene karşı tepkilerini gösteren hack gruplarının oluşması sermaye devletini tedirgin etmeye başladı. Bu alanda kendini koruyabilmek için kolluk güçlerini seferber eden devlet son olarak MİT bünyesinde yeni bir birim oluşturdu. "Her an saldırı olabilir. Kurumlar, saldırı olacakmış gibi pozisyon almalı" diye tanımladıkları korkularıyla düne kadar küçümsedikleri başta RedHack olmak üzere hacker gruplarına karşı siber ajan denen birim kuruldu. TÜBİTAK'ın saldırı beklentilerine karşı uyarısı sonrası bizzat kendisinin saldırıya uğraması savunmalarının zayıflığını ortaya çıkarmıştı.

Redhack ve "lovingteam" adlı grup 8 Mayıs sabah

saatlerinde AKP Batman İl Teşkilatı sitesini hacklerken akşam saatlerinde ise "lovingteam" HES protestolarına dikkat çekmek için Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın resmi internet sitesini hackledi.

İnternet sitesine Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın resmini koyarak "Denizler'in mücadelesi bilinçlerimizi aydınlatıyor. Bize düşen ezilen halkların mücadelesini sürdürmek, kızıl bayrağı onurla göğüslemek, mücadeleyi daha inançlı daha güçlü devam ettirmek.

Yaşasın sosyalizm
Yaşasın tam bağımsız Türkiye
Yaşasın işçiler köylüler dünyanın tüm ezilen halkları" dedi.

Bielefeld'de 6 Mayıs anması

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, idam edilişlerinin 40. yılında Bielefeld'de, 6 Mayıs Pazar günü gerçekleştirilen bir etkinlikle anıldılar.

Anma etkinliği, Denizler ve onların şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından, BİR KAR adına günün anlam ve önemine ilişkin bir konuşma yapıldı. Konuşmada, kısaca Denizler ve dönemin devrimci hareketi, bu hareketin oluşup geliştiği tarihsel, toplumsal ve siyasal süreç sunuldu. Denizler'in o güne dek sol harekete egemen olan

orta sınıf devrimciliğinden, aynı anlama gelmek üzere, reformizmden, darbecilikten ve TİP'in parlamentarizminden koptuğuna değinildi.

Denizler'in geleceğe devrimci bir miras bıraktıkları belirtildi.

Konuşmadan sonra, '71 devrimci hareketini anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Bunu şiir dinletisi izledi. Anma etkinliği, katılımcıların güne ilişkin konuşmaları ile sürdü. Konuşmalarla eğitici bir nitelik kazanan etkinlik, tartışmaların ardından sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Bielefeld

Essen'de 6 Mayıs etkinliği

Essen'deki anma etkinlik Denizler'le ilgili yapılan kısa bir açılış konuşması ile başladı. Konuşmada özellikle yıllardır yalan ve karalamalarla emekçilerin zihninden silinmek istenen Denizler'in, tüm bu aşağılık çabalara rağmen hiçbir zaman unutulmadığı, aksine onlara duyulan saygı ve sevginin her geçen gün daha da büyüdüğü belirtildi. Bugün ise bu çabalarından sonuç alamayan sermaye devletinin her türden devrimcilik iddiasını yitirmiş olan liberal solcularıyla birlikte, Denizler, İbrahim'ler ve Mahir'ler şahsında temsil edilen '71 devrimciliğini, militan kimliğinden arındırarak "azizleştirmek" amacı güdüldüğü ifade edildi. Yürütülmekte olan karalama kampanyalarına dikkat çekildi.

Açılış konuşmasının ardından Denizler, İbrahimler ve Mahirler şahsında tüm devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile etkinliğe devam edildi. Ardından Bir-Kar adına yapılacak etkinlik konuşmasına geçildi. II. Emperyalist paylaşım savaşı sonrasındaki yaşanan devrimci gelişmelerin aktarıldığı konuşmada, Türkiye'de de devrimci gençlik hareketinin gelişimi ve aynı dönemde yine Türkiye'de döneme damgasını vuran işçi hareketlerine uzanan süreç anlatıldı.

Denizler, İbrahimler ve Mahirler şahsında temsil edilen '71 devrimciliğinin boşluktan değil tüm bu gelişmelerin doğal bir sonucu olarak doğduğu ve buna bağlı olarak da, her zaman işçi ve emekçilerin kavgasına ilham kaynağı

olacakları ve bu günün devrimcilerine yol göstermeye devam edecekleri belirtilerek konuşma bitirildi.

Etkinlik katılımcıların soruları ve gündeme ilişkin düşüncelerini ifade ettikleri canlı tartışmalarla devam etti. Essen Bir-Kar çalışanlarının Mayıs ayı sonunda daha geniş programlı ve katılımlı olarak gerçekleştirecekleri devrim şehitlerini anma etkinliğinin çağrısı yapılarak etkinlik bitirildi.

Kızıl Bayrak / Essen

Denizler Paris'te anıldı

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan için Fransa'nın Paris kentinde 5 Mayıs günü bir anma etkinliği gerçekleştirildi.

Etkinlik, Deniz, Mahir ve İbrahim ve yine Mayıs ayında ölümsüzlüğe ulaşan Nurhak kahramanları Sinan Cemgil, Kadir Manga ve Alpaslan Özdoğan ile Kürt özgürlük hareketinin seçkin kadrolarından Haki Karer şahsında özgürlük, devrim ve sosyalizm kavgasında ölümsüzlüğe uğurlananlar için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başlatıldı. Ardından, devrimci önderlere ve tarihsel sürecine ilişkin bir konuşma yapıldı.

Konuşmada özetle, 60'lı ve 70'li yıllara damgasını vuran devrimci hareketin ve bu hareketin önderlerinin yaşadıkları tarihsel dönem içinde ele alındıklarında doğru değerlendirilebileceği söylendi. Devleti cepheden karşıya alışı, ilk kez şiddete dayalı devrim fikri ve pratiğini Türkiye topraklarına getirişi ile devrimci bir kopuş olduğu, Denizler'in ve diğer devrimci önderlerin bu devrimciliğin en seçkin temsilcileri olduğu belirtildi.

Konuşmanın son bölümünde ise, geçmiş dönemin devrimciliğinden kalıcı olan özelliklerin bugüne aktarıldığı anlatıldı. Fakat öte yandan, bu devrimciliğin devrimci bir temelde aşıldığı, sınıf devrimciliği biçiminde geliştirilip daha da anlamlı hale getirildiği açıklandı.

Konuşma, devrimci önderlerin ve devrimci anılarının ancak onların doğru ve tam biçimde anlaşılıp aşılmasıyla olabileceğinin altı çizildi.

Kısa bir aradan sonra katılımcılar söz aldı. Söz alanlar görüşlerini açıkladılar ve çeşitli sorular sordular. Etkinlik sorulara ilişkin açıklamalar ve tartışmalarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / Paris

İsviçre / Lozan'da 6 Mayıs etkinliği

Türkiye devrim tarihinin simgesi haline gelen üç kızıl fidan, katledilişlerinin 40. yıldönümünde İsviçre'nin Lozan kentinde BİR-KAR tarafından düzenlenen etkinlikle anıldı.

6 Mayıs Pazar günü kitlesel katılımlı ve devrimci bir içerikte gerçekleşen etkinliğin öncesinde bildiri ve afişler kullanılarak yaygın bir çağrı faaliyeti yürütüldü. 150 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen etkinlik iki bölüm halinde yapıldı. Birinci bölümde İsviçre BİR-KAR'ın 6 Mayıs anma programı hayata geçirildi. İkinci bölümde ise Lozan BİR-KAR tarafından piknik düzenlendi.

Anma etkinliği için hazırlanan köşeye konulan Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in büyük boy posterlerinin üzeri kırmızı karanfillerle süslendi.

"Katledilişlerinin 40. Yılında saygıyla anıyoruz" pankartının yanısıra küçük boy resimler de köşede yer aldı. İbrahim Kaypakkaya, Mahir Çayan ve Mazlum Doğan'ın büyük boy resimlerinin de yer aldığı köşe etkileyici görselliğiyle dikkat çekti.

Kısa süreli bir müzik dinletiyle başlayan etkinlik sırasında duygu dolu anlar yaşandı. Denizler şahsında tüm devrim şehitleri anısına gerçekleştirilen saygı duruşuyla ilerleyen etkinlikte, devrimci mirasa sahip çıkmanın önemini vurgulandığı metin katılımcılara okundu.

Üç yiğit devrimcinin idamlarından önce ailelerine yazdıkları mektuplar yine müzik eşliğinde üç kişi tarafından okundu. Bağlama eşliğinde marşlar seslendiren koronun da başarılı bir performans sergilediği etkinliğin ikinci bölümü ise piknikle devam etti. Yüksek katılıma rağmen başarıyla organize edilen piknik bölümü sohbet ve tartışmalar eşliğinde geç saatlere kadar sürdü.

Etkinliğe katılan birçok genç, Denizler'i ve onların mücadelesini tanıma fırsatı yakalarken etkinliğe katılanlar da beğenilerini ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / Lozan

“Denizler’in yolunda düzene başkaldırıyoruz!”

Ekim Gençliği’nin uzun bir süredir hazırlıklarını yürüttüğü “Geleceğine sahip çık!” kampanyası, 6 Mayıs Pazar günü gerçekleştirilen coşkulu ve kitlesel etkinlikle sonlandırıldı.

Denizler’in idamının 40. yıldönümüne denk getirilen etkinlik, İstanbul Aksaray’daki Su Gösteri Sanatları Sahnesi’nde yapıldı.

Kızıl rengin öne çıktığı salon, devrimci mirası vurgulayan ve sosyalizm mücadelesine çağırarak pankartlarla donatıldı. Salonun girişinde, devrimci önderler ve parti şehitlerinin fotoğraflarının yer aldığı mumlar ve karanfillerle süslenmiş köşe ilgi topladı.

“Devrim ve sosyalizmin sesini yükseltmeye!”

Etkinlikte çeşitli illerdeki üniversitelerden biraraya gelen genç komünistler oldukça canlı ve coşkulu geçen etkinlikte “Denizlerin yolunda düzene başkaldırıyoruz!” şiarını yükselttiler.

Denizler şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler anısına saygı duruşu ile başlayan ve Türkçe ve Kürtçe sunuşun yapıldığı etkinliğin programı, **Ekim Gençliği** adına yapılan konuşmayla devam etti.

Konuşmada, aylardır yürütülen kampanya çalışmalarının tablosu aktarıldı. Ekim Gençliği’nin “Geleceğine sahip çık!” çağrısını üniversite kampüslerinde yankılandığı vurgulandı.

Kampanya çalışmalarında, emperyalistlerin Suriye’ye yönelik saldırganlık, son dönemde artan faşist baskı ve terör ve sermayenin eğitim alanındaki saldırılarının teşhir edildiği konuşmada, Denizler de anıldı. Denizler’in yolunu parlamentoya çıkaranların karşısında bu mirasın gerçek taşıyıcılarının devrim ve sosyalizm kavgasını büyüten genç komünistler olduğu söylendi. Denizler’i anmanın üniversitelerde devrim bayrağını dalgalandırmaktan, gençliği devrim ve sosyalizm mücadelesine katmaktan geçtiği vurgulandı.

Bugün üniversitede devrimci faaliyeti sürdüren genç komünistlerin omuzlarındaki yükün bir kat daha arttığı belirtildi ve Denizler’in yükselttiği devrim bayrağının daha yükseklerde dalgalandırılacağı vurgulandı. Genç komünistlerin sınıfın devrimci partisinden alacağı güçle kavgayı büyüteceği vurgulanarak konuşma sonlandırıldı.

Türküler Denizler için...

‘Şarkışla’ türküsüyle programına başlayan **Adalılar Grubu**, seslendirdikleri marşların ardından etkinliğe çağrıldıkları için teşekkür ederek sahneden indi.

Mehmet Ekici, Dersimliler olarak katliamcı devlet geleneğini iyi bildiklerini ve Denizler’in ölüm yıldönümünün aynı zamanda Seyit Rıza’nın ölüm yıldönümü ardından geldiğini hatırlattı.

Türkçe ve Zazaca ezgilerle etkinliğe renk katan Ekici’nin ardından **Grup Düşler Vadisi** sahne aldı.

İkinci bölüm aynı coşkuyla sürdü

Etkinliğin ikinci bölümü Ekim Gençliği’nin kampanya sürecindeki faaliyet ve eylem görüntülerinden oluşan sinevizyonun gösterimi ile

başladı.

Kısa giriş sinevizyonu yerini, devrimci gençlik hareketi tarihini anlatan sinevizyonun gösterimine bıraktı.

“Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!” sloganıyla biten ikinci sinevizyon kitle tarafından dikkatle izlendi.

Kavga yoldaşları etkinliği selamladı

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), BİR-KAR Gençliği ve çeşitli bölgelerden genç komünistlerin mesajlarıyla etkinlik selamlandı.

BİR-KAR Gençliği mesajında ekonomik krizler ve kapitalizmin bunalımına vurgu yaptı. BİR-KAR Gençliği mesajını “bu haklı kavganın yoldaşları” vurgusuyla sonlandırdı. Sonrasında Kırıkkale, Çanakkale, Afyon, Kocaeli Ekim Gençliği ve Ankara ve Güney’den genç komünistlerin mesajları okundu.

Esenyurt İşçi Kültür Evi Tanyeri Şiir Topluluğu’nun dinletisi sunduğu etkinlik programı, okunan şiirlerin ardından **Devrimci Liseliler Birliği** adına yapılan konuşmayla ilerledi. Kürsüye “Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!” sloganı eşliğinde çıkan DLB temsilcisi aynı slogan eşliğinde kürsüden indi.

“Bizi müşteri görenlerin karşısında durup haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkıyoruz” denilen DLB konuşmasında Habip, Ümit, Hatice ve Alaattin’in genç yoldaşlarının kavgayı sürdüreceği söylendi.

Sefaköy İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu ise Denizler’in idamını anlatan ve Denizler’in kendi sözlerine dayanan bir şiir dinletisi sundu.

“Yeni Ekimler mücadelesini büyütme!”

Etkinlikte konuşan **BDSP temsilcisi**, bayrakların kızıldan maviye döndüğü bir dönemde sözde devrimci mücadele diyenlere karşı inatla yürünen çizgiye dikkat çekti.

Denizler’e sahip çıkmanın yolunun parlamentodan değil sokaklardan geçtiğini belirten BDSPP temsilcisi, “Denizler’e sahip çıkmak demek Alaattin’in yolundan yürümek demektir” dedi. Ekim Gençliği’nin bu açıdan gurur duyulacak bir tablo yarattığını söyleyen BDSPP

temsilcisi, gençliği yeni Ekimler mücadelesini büyütme çağırdı.

Etkinliğe katılan **direnışçi ART işçisi**, fabrikadaki kölelik koşulları, iş cinayetleri ve patron baskısını anlattı.

Tutsak sınıf devrimcileri **İhsan Yiğit Demirel** ile **Burcu Deniz** de gönderdikleri mesajlar ile etkinliği selamladı. Devrimci tutsakların mesajları “Devrimci tutsaklar onurumuzdur!” sloganları ile karşılandı.

Hopalı gençlerden oluşan **Meluses**’in seslendirdiği ezgiler salonda canlı ve coşkulu bir atmosfer yarattı. Kazım Koyuncu’yu da selamlayan Meluses, Denizler’in parlamenterizme karşı açtıkları devrimci mücadele yolunu izlemekten gurur duyduklarını söyledi.

Hemşince şarkılarla programını sürdüren Meluses, Erdal Eren anısına yaptığı parçayı da salondakilerle paylaştı. Meluses’in ardından sahneye **İTÜ Halk Müziği Topluluğu** çağrıldı. Topluluk adına yapılan konuşmada “bugün seslendireceğimiz türkülerini Burcu arkadaşına ithaf ediyoruz” denilerek tutsak sınıf devrimcisine destek oldukları belirtildi.

Ezgilerin ardından kapanış konuşmasına geçildi. Denizler’in miras bıraktığı kavga bayrağını alanlara taşıma çağrısı yapılan konuşmanın ardından, yumruklar havada hep bir ağızdan söylenen Enternasyonal Marşı ve “Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!” sloganıyla etkinlik sonlandırıldı.

Etkinlikten notlar:

* Program baştan sona coşkulu ve özüne uygun bir atmosferde geçti. Etkinlik boyunca sloganlar neredeyse hiç susmazken, salon etkinliğinden çok bir eylem atmosferi yaratıldı. Programda yar alan sanatçılar da bu atmosfere uygun bir repertuar sundular.

* Sahneye Marks, Engels, Lenin, Mustafa Suphi, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Habip Gül, Ümit Altıntaş, Hatice Yürekli ve Alaattin Karadağ’ın resimlerinden oluşan sancaklar asıldı.

İzmir Öğrenci Kurultayı bileşenlerinden kurultaya dair...

21 Nisan'da gerçekleşen **Özgürlük ve Gelecek için İzmir Öğrenci Kurultayı** bileşenleri kurultayın örgütlenişi, kurultay günü ve sonrasında ilişkin görüşlerini gazetemizle paylaştı...

“Kurultay birçok deneyim kazandırdı”

Hukuk Komitesi'nden bir öğrenci: Kurultay sürecinde en başından beri yer aldım. Kurultayı örgütlerken birçok çalışma yaptık. Bu çerçevede birçok toplantı kararı alıp bu toplantılar sonrasında komiteleri oluşturduk. Ben de Hukuk Komitesi'nde yer aldım. Her komite kurultaya kendi fakültesindeki sorunları işleyerek destek verecek ve bu çerçevede öğrencileri kurultaya çağıracaktı. Kurultay süresince ana tamamız, emperyalizmin Bologna süreci çerçevesinde yapmaya çalıştığı meslekleri niteliksizleştirme oldu.

Bu tema etrafında gerek kendi fakültemde olanları, gerek diğer üniversitelerin hukuk fakültelerinde olanları arkadaşlarıma aktarıp kurultaya çağrı yaptım. İlk defa böyle bir kolektif sürecin içinde yer alıyordum. Bunu şunun için söylüyorum, çağrı yaptığım bazı sol çevrelerden garip cevaplar aldım ve şaşırdım. Kurultayın amacı bütün ilerici, demokrat, devrimci unsurları toplayarak ortak bir noktada buluşmaktı ama benim ulaştığım arkadaşlardan böyle bir tepki alınca sol çevrelerin bölünmüşlüğünden kaygı duydum açıkçası.

Kurultayda hukuk fakültelerinin sorunlarını kürsüden dillendirdim. Bu politik bir kürsüden yaptığım ilk konuşma idi. Kürsüde olduğu kadar bu sorunları çevremdeki arkadaşlarıma olabildiğince anlatmaya çalıştım. Kurultay bana birçok deneyim kazandırdı, yoldaşların yardımları bana bazı doğruları gösterdi. Kurultaya gelen ve bana kurultay süresince yardım eden tüm dostlarıma teşekkürler.

“Kurultayımızı başarıyla gerçekleştirdik”

Hazırlık Komitesi'nden bir öğrenci: Öncelikle ben de diğer birçok arkadaş gibi ilk defa bir kurultayın örülmesinin parçası olduğum için heyecanlı ve mutluyum. Yayınladığımız fanzinlerde de belirttiğimiz birçok başlığı gücümüz yettiğince işlemeye çalıştık ve bizimle aynı koşullardaki öğrenci arkadaşlara ulaştırdık. Son günlerde de kurultayın çağrısını okul içerisinde ve çevremizde daha yoğun bir şekilde yapmaya çalıştık. En sonunda da kurultayımızı başarıyla gerçekleştirdik.

“Bu yola baş koyduk”

Hazırlık Komitesi'nden bir öğrenci: İlk defa böyle bir politik sürecin parçası oldum. Kurultaya girerken bu kadar faydası olacağını düşünmüyordum. Tüm insanlık ve tüm öğrenciler adına bir şeyler yapabilmek, kendini geliştirebilmek, insanın kendisine güven duyması ve bilinçlenmesi açısından çok yararlı oldu. Bu süreç içerisinde eğitimin ticarileşmesine, Bologna Süreci'ne, emperyalist savaş ve saldırganlığa, faşist baskı ve teröre karşı uğraş verdik. Bunun için resim sergisi açtık, bildiriler dağıttık, 1600 tane imza topladık, afişler astık... İnsanları bilinçlendirmeyi, artık uyanmaları gerektiğini anlatmaya çalıştık ve bunu amaç olarak bildik. Topladığımız imzaları rektörlüğe götürdük. Bunu yapmadan önce komitemizde yaklaşık 70 tane fanzin dağıttık. Geleceğimize ve özgürlüğümüze sahip çıkmak

için bu yola baş koyduk.

“Gelecek ve özgürlük” için umut verici...

Hazırlık Komitesi'nden bir öğrenci: Birçoğumuz ilk defa böyle bir çalışmanın içerisinde bulunduğumuz için ayrı bir heyecan ve keyif duyduk.

Çalışmalarımız boyunca birçok faşist baskıya maruz kaldığımız halde hiçbir zaman bu baskılara boyun eğmeyeceğimizi belirtip çalışmalarımıza devam ettik. Çalışmalar süresince kampüslerde afişleme, bildiri dağıtım ve çıkardığımız kurultay fanzininin dağıtım çalışmaları ile İzmir genelinde de genel afişleme çalışmalarında bulunduk.

Açıkçası daha önce böyle bir çalışma içinde bulunmadığım için kurultayda ayrı bir heyecan yaşadım. Ama gerek arkadaşların tebliğ konuşmaları, gerek konuk konuşmacılar ile diğer öğrenci arkadaşlarımız ve Adnan Menderes Üniversitesi'nden gelen arkadaşlarımızın katılımıyla kurultayın son derece verimli, “gelecek ve özgürlük” için umut verici geçtiğini düşünüyorum.

Arkadaşlarla bu kurultaydan aldığımız güç ve güvenle önümüzdeki dönemlerde daha etkili ve mücadele ruhu yüksek çalışmalarda bulunacağımızı düşünüyorum. Yeni çalışmalarımızda bütün öğrenci arkadaşlarımıza yanımızda olmaları ve bu mücadelemizde bize destek olmaları çağrısında bulunuyorum. Çünkü yanımızda olacak her nefer karanlıkta yakılan bir mum gibidir ve ne kadar çok mum yakarsak önümüz o kadar aydınlık olur.

Hazırlık Komitesi'nden bir öğrenci: Üzerimizdeki faşist baskılara boyun eğmeyen, bir şeylerin ucundan tutmak isteyen bireyler olarak kurultay bileşenlerini oluşturduk. Yaptığımız tüm işlerde amaç bir farkındalık yaratabilmektir. Bunun için kurultay çağrısını okulla sınırlamayıp okul dışında da duyuru yaptık. Çalışmalarımızdan sonra da kurultay günü gelip çattı. Hepimizde ayrı ayrı heyecanlar vardı.

Kurultayın sonunda her türlü faşist baskıya rağmen mücadeleye ve savaşıma yılmadan devam edileceğinin büyük görev olduğunu anladık.

Bir hazırlık öğrencisi: Kurultaya bağımsız olarak tek başıma gittiğim için üzerimde biraz çekingenlik, kimseyi tanımadığımdan dolayı biraz da tedirginlik vardı. Ama kurultaydaki sıcak hava, o kardeşlik havası tüm bu duygularımın ne kadar gereksiz olduğunu anlamamı sağladı. Orada benimle aynı kaygıları paylaşan, aynı sıkıntıları yaşayan öğrenci arkadaşlarımla tanışma fırsatım oldu. Tebliğ sunumlarındaki ve serbest kürsüdeki arkadaşlarımla ilgiyle dinledim. Onları dinledikçe çok heyecanlandım. İçimde yıllarca pasif kalmış hatta bastırılmış duygularım ateşlendi. Sadece uzaktan izlediğim ve takip ettiğim mücadeleye doğru bir adım atma cesareti doğdu içimde.

Ayrıca görüşleriyle düşünce ufkumu genişletmemi sağlayan önemli konuklar da vardı. Özellikle Ar. Gör. Abdurrahman Aydın'ın konu üzerinde çok az bilgim olan savaş hukuku hakkında felsefi açıdan net ve güzel bilgiler vermesini, Avukat Ceren Uysal'ın tutukluluk süresinin korkunç uzunluğunu ve bu konudaki haklarımızı, bu haklarımızı nasıl savunmamız gerektiğini pek alışılmamış açıdan ele alışı, eksik hatta yanlış bilinen kısımlarını düzeltmesini zevkle ve büyük bir bilgi

açlığıyla dinledim.

Umarım büyük emek verildiği çok belli olan kurultayın daha sonraki senelerde devamı gelir. Emeği geçen bütün arkadaşlarıma imkanlar dahilinde bu kadar nitelikli bir kurultay hazırladıkları için teşekkür ederim.

Mühendislik Komitesi'nden bir öğrenci: Kurultayı genel olarak çok beğendim. Dile getirilen konular iyi seçilmiş, iyi hazırlanmış, izleyiciyi doyuracak nitelikte, gereksiz ayrıntılara girilmeden, ana hatlarıyla, karşı tarafı sıkımayacak şekilde başarıyla yürütüldü. Ayrıca konuların özellikle üniversite öğrencilerini ilgilendiren güncel konulardan seçilmiş olması da ilgiyi epeyce arttırdı. Buna örnek olarak, her üniversite öğrencisini yakından ilgilendiren, son dönemlerde ağızlarda çok dolaştığı halde yeterince fikir sahibi olmadığımızı düşündüğüm Bologna sürecinin kurultayda içeriğinin ve sonuçlarının net bir şekilde ana hatlarıyla anlatılmış olmasını verebilirim.

Üniversitelerin, öğrencilerine sermaye gözüyle baktığı şu dönemde öğrencilerin de bu sistemden bir hayli şikâyetlerinin olması doğaldır. Çeşitli öğrenci komiteleri de temsil ettikleri arkadaşlarının içinde buldukları durumlarını paylaştılar, ki buna bir Mühendislik Fakültesi öğrencisi olarak “yetkin mühendislik” başlıklı tebliği örnek gösterebilirim. Fen Fakültesi'nden arkadaşlarımız için formasyonun kaldırılması hakkındaki tebliği de düşününce kurultay, öğrencilerin kendilerini ifade edebilmelerinde bir vasıta niteliği taşıdı. Buna ek olarak Kürt arkadaşlarımızın, Kürt olmaları nedeniyle yaşadıkları sıkıntıları dile getirebilmeleri ve herkesin hissettiklerini paylaşabilmesi kurultayda samimi bir barış-birlik-beraberlik gücü oluşturdu. Öyle ki kurultay sonunda hep birlikte söylenen şarkılar ve çekilen halaylar da bunun bir kanıtı olarak gösterilebilir.

Mühendislik Komitesi'nden bir öğrenci: Kurultaydan bir arkadaşım aracılığıyla haberim oldu. Muhalefete ve gençlik hareketlerine yönelik her türlü baskının şiddetlendiği şu dönemde birliği sağlayabilecek bir hareket olması sebebiyle kurultay girişimini çok anlamlı buldum. Ben mühendislik öğrencisiyim. Diğer tüm meslek alanlarında olduğu gibi mühendisliğe yönelik geleceksizleştirme hareketlerine ve bu yüzden bunun en tehlikeli araçlarından biri olan Bologna sürecine karşı olduğum için kurultaya destek vermek istedim. Bologna süreci mevcut ekonomik ve siyasal düzenden ayrı değerlendirilemeyeceği için de bu muhalefet hareketine destek vermemiz gerektiğini düşünüyorum.

Bologna Süreci üzerine...

Bu yazı, üç temel bölümden oluşacaktır. Birinci bölüm Bologna Süreci'nin tarihsel alt yapısını ekonomi-politik bir zemin üzerinden ele alacak. İkinci bölüm son dönemde çeşitli eylemleri tepkilere neden olan değişimleri birinci bölümün ortaya koyduğu çerçevede irdeleyecek. Üçüncü bölümde ise Bologna karşıtlığının taşıması gerektiği nitelik üzerine tartışmaları içerecektir.

Bu bölümlere geçmeden önce, Bologna Süreci'ne dair bir tanımlama yapmamız gerekirse eğer, Bologna Süreci, Avrupa menşeli emperyalist bir proje olmakla birlikte, en temel amacı, Avrupa sermayesinin Amerika ve Japon sermayesi ile uluslararası pazarda rekabet edebilmesidir. Bu amaç doğrultusunda, üniversitelerde sermaye için dönüşümlerin ve eğitimin ticarileştirilme süreci hızlandırılmış, mesleklerde birtakım dönüşümler gerçekleştirilmiş, üniversitelerin sermaye ile işbirliğinin boyutu üniversitelerin tamamıyla sermaye boyunduruğuna sokmak olmuştur.

Bologna Süreci'nin ekonomi-politiği

"En sonunda, insanın ayrılmaz parçası olan her şeyin alış veriş ve pazarlık konusu olduğu zaman gelip çattı.

Bu, o zamana kadar el değiştiren fakat ticaret konusu olmayan, erdem, duygu, kanaat, bilgi ve bilinç gibi şeylerin de ticaret konusu olduğu bir zamandır. Tek kelimeyle her şey ticaret konusu oldu. Bu genel kokuşma ve evrensel ölçekli alış-veriş dönemidir. Eğer ekonomik terimlerle ifade etmek gerekirse, bu, maddi olsun manevi olsun, her şeyin gerçek değerinin saptanması için pazara getirildiği bir zamandır."

(Karl Marks - Felsefenin Sefaleti)

Marx'ın *Felsefenin Sefaleti*'nde yazdığı bu cümleler en genel haliyle kapitalist toplumun genel karakteristiğini betimlemektedir. Kapitalizm, genelleşmiş meta üretimidir. Yani insani tüm ihtiyaçların metalaştırıldığı, dolayısıyla insanın üretebilme kaynağı olan emeğinin de bir üretebilme potansiyeli olarak emek-gücü formunda bir meta haline gelebildiği bir tarihsel aşamadır. İçtiğimiz su, yediğimiz ekmek, gururumuz, onurumuz, insanlığımız, arabamızı park ettiğimiz 2 metre karelik toprak parçası hatta bedenlerimiz bile alış-verişin konusu haline getirilmiştir.

Bizlerin burada yapacağı ise, kapitalizmin bu temel karakteristiğinin, en temel insani ihtiyaçlardan biri olan eğitim alanı üzerindeki yansımalarını incelemek olacaktır.

20 yy. başlarında gerçekleşen Ekim Devrimi ile kurulan proleter iktidar kendisini bir güç ya da alternatif bir dünya olarak var edinceye kadar eğitim de tüm dünyada ticaretin konusuydu. Burjuva sınıfın iktidarı insanlığa barbarlığı yaşatmakta, insanları açlıkla, yoksullukla, savaşla ve katliamlarla terbiye etmeye çalışmaktaydı. 1929 krizi ile birlikte -ki bu kriz tarihin görmüş olduğu ilk ciddi buhranın da kendisiydi- kapitalizm daha da vahşilemişti. Krizi atlattık için işçi ve emekçi kitlelere yönelik saldırganlık arttırılmış, dünya daha da yaşanılmaz bir hale gelmişti.

Aynı tarihsel dönemde Ekim Devrimi'nin hemen ardından gelişen kaotik ortam aşılmış ve SSCB'de devrimden önce yükseltelen talepler tek tek hayata geçirilmeye başlamıştı. İşçi ve emekçilerin eğitim, sağlık, ulaşım, iletişim, barınma gibi en temel ihtiyaçları ücretsiz olarak karşılanmaktaydı. Öyle ki dünyanın bir kutbunda barbarlık yaşanırken diğer kutbunda cennet

yaşamsal kılınmaya çalışılıyordu.

Bu dönemde, kapitalist blok içerisinde yaşamlarından memnun olmayan kitlelerin talepleri "daha insanca bir yaşam"dan, "daha insancıl bir yaşam için sosyalizm" formülasyonuna dönüşmüştü. Çünkü kapitalist blok içerisindeki mutsuz kitlelerin tüm talepleri -eğitim, sağlık, barınma, ulaşım, iletişim gibi temel yaşamsal ihtiyaçların ücretsiz bir şekilde kamu hizmeti olarak devlet tarafından verilmesi ve örgütlenmenin önündeki tüm engellerin kaldırılması- Sovyet toplumunda zaten vardı.

İşte bu tarihsel gerçeklik içerisinde, bu gerçekliğin basıncı ile Keynesyen politikalar uygulanmaya başladı. Keynes, dünya burjuvazisine iktidarlarını kaybetmek üzere olduklarını, burjuva iktidarları korumak için de kitlelerin yüzünü sosyalizme dönmesine neden olan taleplerin bastırılması gerektiğini anlatmış ve bunun yöntemi olarak da Sovyet toplumunda insanlara ücretsiz verilen tüm hizmetlerin ve tanınan tüm insani hakların burjuva toplumlarında da tanınması gerektiğini savunmuştur. Tüm bu öneriler, iktidarını kaybetme korkusu yaşayan burjuvazi tarafından tek tek hayata geçirilmeye başlanmıştır.

Burjuvazi iktidarını kaybetmektense kâr kitlesinin bir kısmından feragat etmeyi tercih etmiş, daha doğru bir ifade ile tercih etme zorunda bırakılmıştır. Fakat Sovyetler Birliği'nin kendisini bir güç olarak dayatmadığı, Fordist üretimin çöküşüne geçtiği ve '70 Petrol Krizi'nin patlak verdiği süreçte, kapitalizm gizlemek zorunda kaldığı vahşi yüzünü tekrardan görünür kılarak Keynesyen politikaları tek tek terketmeye başlamıştır. Eğitim, sağlık, barınma, ulaşım, iletişim gibi yaşamsal ihtiyaçlar yeniden ticaretin konusu haline getirilmiştir.

Bu tarihsel temel içerisinde eğitimin ticarileşmesi sürecini ele almaya çalışırken bir taraftan da üniversiteleri sınıf ilişkileri üzerinden ele almak ve üniversitelerdeki dönüşümü bu bağlamda tartışmak gerekmektedir. Üniversiteler tarihin hiçbir aşamasında -ki üniversitelerin doğuşu sınıflı toplumların varlığına denk gelmektedir- toplum için bilginin üretildiği kurumlar olmamışlardır. Üniversiteler egemen sınıflar için bilginin ve ideolojinin üretildiği kurumlar olmakla beraber, bu misyonlarını mevcut sınıf savaşmalarının dinamikleri üzerinden dengelemişlerdir. Ezilen sınıfların

özgürlük mücadelelerinin yükseldiği dönemlerde görece bağımsız davranan üniversiteler, mücadelenin düşük olduğu dönemlerde açık bir şekilde egemen sınıfların bir aracı gibi davranmaktadırlar. Bugün üniversitelerin burjuva sınıfının bir aracı gibi davranmasının, davrandırılmasının sebebi budur. Burjuvazi bir taraftan eğitimi ticarileştirirken, diğer taraftan da üniversiteleri kendisi için üreten bir kuruma dönüştürmektedir.

Tüm bu teorik ve tarihsel arka plan doğrultusunda Bologna Süreci'ni tartıştığımızda ise, bu sürecin kapitalizmin genel hareketini hızlandırıcı bir katalizörden başka bir şey olmadığını gözlemleyeceğiz. Yani Bologna Süreci olmasaydı, eğitimin ticarileşme süreci ile üniversitelerin sermayenin dolaysız kurumları haline gelmesi süreci yine de gerçekleşecekti. Fakat Bologna Süreci'nin kendisi konjonktürel koşullar gereği bu süreci hızlandırarak tüm bu sürecin daha karmaşık bir şekilde ilerlemesini sağladı ve ortaya çıkan tüm fatura işçi ve emekçi çocuklarına ödetildi/ödetiliyor.

Bu sürecin Avrupa merkezli olarak başlatılmasının nedeni ise yine kapitalizmin en temel hareket yasalarından biri olan "rekabet"tir. Bilindiği gibi, rekabet sadece ulusal pazarda gerçekleşen bir olgu değil aynı zamanda uluslararası pazarda da gerçekleşen bir olgudur. Kapitalizmin tekelci aşaması olan emperyalizm çağında asıl belirleyici olan da dünya pazarında süren rekabettir. Bugünün dünyasındaki kutuplaşmalar farklı olsa da Bologna Süreci, Avrupa sermayesinin Amerika ve Japonya sermayelerine karşı rekabet edebilmesi için uygulamaya konmuş bir süreçtir. Bu rekabetin içerisinde, teknik-teknolojik gelişim olarak Amerika ve Japonya'nın Avrupa'dan daha ileri düzeyde olması, dolayısıyla emek üretkenliklerinin daha yüksek olması ve metalleri daha ucuza mal ederek dünya pazarında daha fazla yer kapmaları bilinen bir gerçektir. Avrupa sermayesinin temel derdi de var olan teknik-teknolojik gelişim düzeylerini yükseltmek ve dünya pazarında rekabet edebilir bir seviyeye ulaşmaktır. Bu amaç doğrultusunda da Avrupa'da bir yüksek öğrenim alanı (AYA) oluşturularak emek standardizasyonu sağlanmalı ve vasıflı emeğin Avrupa emek pazarında hareket edebilmesi olanaklı kılınmalıdır. Üniversiteler de bu rekabet içerisinde sermayenin çıkarlarına uygun olarak konumlandırılmalı ve üniversite eğitiminin maliyeti sermayenin sırtındaki bir yük olmaktan çıkarılmalı, yani

eğitim ticarileştirilmelidir. Bologna Süreci bu temel üzerinden başlatılmış bir süreçtir ve tüm uygulamaları buna hizmet etmektedir.

Bologna Süreci'nin somut uygulamaları

Tüm bunların ardından Bologna Süreci'nin somut uygulamalarına değindiğimizde, son dönemde gerçekleşen eylemselliklerin nedeni de anlaşılacaktır.

Bu yıl yüzlerce öğrencinin katılımıyla gerçekleşen eylemlerin temel nedeni, AYA yaratma amacıyla yapılan uygulamalardan kaynaklanmıştır. AYA projesi kabaca tüm Bologna Süreci üyesi ülkelerdeki eğitimleri belirli bir standardizasyona ulaştırmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda Dokuz Eylül Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Bilgisayar Mühendisliği bölümünde okuyan bir öğrencinin almış olduğu eğitim ve mezun olma kriterleri, Bologna Süreci'ne dahil olan herhangi bir başka ülkenin herhangi bir üniversitesindeki bilgisayar mühendisliği ile eşit olmalıdır. Bu sayede vasıflı emeğin standardizasyonu sağlanacak ve bilgi üretim sürecinin daha geniş bir alanda gerçekleşmesinin, sermaye sınıfının diğer ülkelerden vasıflı emek arzında bulunabilmesinin ve sermaye ihracının olanakları arttırılmış olacak. Bu amaç doğrultusunda ilk olarak ülkemizde var olan zorunlu YÖK dersleri ile ilgili değişimler gerçekleşti ve zorunlu YÖK derslerinin diplomalara olan etkisi sıfırlandı. Çünkü diğer ülkelerdeki sermaye sınıfı, bir mühendisin Türk Dili ve Edebiyatı bilgisine ya da Türkiye tarihine ne kadar hakim olduğu ile ilgilenmiyordu.

Bir diğer uygulama ise not geçme sisteminde gerçekleşti. Daha önce DC ve DD notları ile aldıkları dersleri geçebilen öğrenciler, artık bu derslerden geçemiyorlar. Bu uygulama sadece pilot okullarda başlatıldığı için çok bilinen bir uygulama değildir fakat Bologna Süreci pilot üniversitelerinden olan Ege

Üniversitesi'nde bu değişim gerçekleştirilmiş ve büyük bir kinin doğmasına neden olmuştur. YÖK dersleri ile kuvvetli bir bağı olmadığı için var olan değişimi önemsemeyen üniversite öğrencileri, not sistemindeki bu değişim ile Bologna Süreci'ni tartışmaya başlamışlardır. En son değişim, sınıf geçme sistemindeki değişiklik ile kinlenen gençliğin sokaklara akmasına neden olmuştur.

Avrupa Yükseköğrenim Alanı amacıyla tüm bölümlerde aynı sınıflarda aynı derslerin aynı kredilerle alınması amaçlanıyordu. Dolayısıyla derslerin kredileri değiştirildi. Öğrencilerin geçmiş yıllarda vermiş oldukları derslerin kredilerinin değiştirilmesi birçok öğrencinin kümülatif ortalamalarının değişmesine, birçoğunun mezun olamamasına, birçoğunun üst sınıflardan ders alamayacak olmasına neden oldu. Örneğin 4 kredi iken almış olduğu dersin kredisinin 11 krediye yükseltilmesi ile ortalamasındaki değişikliği fark edip öğrenci işlerine hücum eden öğrenciler, ilk önce sistemde bir arıza olduğunu söyleyen yetkililere inanarak evlerine geri döndüler. Fakat daha sonradan bu durumun tüm üniversite öğrencilerinde yaşandığını gördükten sonra sorgulamaya başladılar ve Bologna Süreci'nin kendisi ile tanışmış oldular. Kredi akreditasyonu olarak tanımlanan bu süreci sosyal medyada tartışan binlerce öğrencinin dinamik enerjisinin sokaklara ya da eylemselliklere dönüşmesini istemeyen üniversite yönetimleri ise son gün sabaha karşı uygulamayı iptal etti. Fakat öğrenciler var olan mevcut uygulama geri çekilmiş olsa da Bologna karşıtı bir eylem gerçekleştirdiler ve tepkilerini dile getirdiler.

Tüm değişimlerin ve dönüşümlerin yanında mesleklerdeki dönüşümü de ele almamız gerekmektedir. Yetkin mühendislik, stajyer avukatlık, sözleşmeli-ücretli öğretmenlik gibi uygulamalar ile gençlik geleceksizleştirildi. Bu süreçlerden hiçbirine ne gençlik cephesinden ne de emek cephesinde örgütlü bir yanıt

verilememiş olması var olan uygulamaların vahşice hayata geçirilmesine olanak sağladı. TMMOB'ye bağlı odalar, yetkin mühendislik uygulamalarında oluşacak pazardan lokma koparabilmek için bu sürece karşı muhalefet etmedi, hatta oda içerisinde muhalefet edenlere saldırdı. Bu yetmezmiş gibi uzun bir süre çekingen de olsa bu süreci savundu.

Sonuç yerine...

Belirli bir tarihsel dönemi irdeleyerek Bologna Süreci'ni tartışmaya çalıştık, ki bu yazı ile bütünlüklü bir değerlendirmenin yapılamayacağı da ortada. Fakat bu mütevazı çabamız içerisinde anlatabildiğimiz kadarıyla belirtmemiz gerekirse Bologna karşıtlığı, "her şeyden yalıtılmış salt bir Bologna karşıtlığına", "sadece AKP karşıtlığına indirgenilmiş bir Bologna karşıtlığına" -ki bu süreç 1999 yılında başlamıştır yani AKP iktidarda değilken başlamıştır ve kim gelirse gelsin bu sürecin uygulamalarını hayata geçirmek zorundadır- ya da "emperyalist bir proje olarak Bologna karşıtlığına" indirgenmemelidir.

Bologna Süreci varolan emperyalist kapitalizmin mevcut hareketlerini hızlandırıcı etkiye sahip bir katalizördür ve kapitalizmin dışına çıkamayan hiçbir siyasal süreç bu sürecin yaptırımlarını durduramaz. Dolayısıyla Bologna karşıtlığı, anti-kapitalist ve daha da önemlisi sosyalist bir kimlikle buluştuğu ölçüde etekemiğe bürünebilecektir. Diğer türlü ya akademik bir mücadele verilecek, ya AKP karşıtlığı üzerinden popüler eylemlilikler gerçekleştirilecek ya da anti-emperyalist kimlik ulusalcı nüvelerle bütünleştirilerek bir takım pratiklerde bulunulacaktır. Bunlar da Bologna Süreci gibi temel ve kapsamlı bir saldırının püskürtülmesinde etkisiz kalacaktır.

İzmir Ekim Gençliği

Faşist provokasyonlar polis saldırılarıyla kolkola

1 Mayıs'ın ardından gençliğin kavga alanlarındaki coşkulu mücadele kararlılığını dağıtmak için üniversitelerde faşist saldırılar devreye sokuldu. Faşistlerin yetersiz kaldığı yerde saldırıyı sermayenin kolluk güçleri üstleniyor.

İÜ'de faşist provokasyon ve polis saldırısı

İstanbul Üniversitesi'nde "3 Mayıs Türkçülük Bayramı" nı bahane edip Hukuk Fakültesi'nde etkinlik yapmak isteyen faşistler, polis ve idare işbirliği ile gizlice içeri sokularak etkinliklerine başladı.

Etkinliği yaptırmamak üzere harekete geçen devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler, Hukuk Fakültesi'nin arka kapısından içeri gizlice sokulmaya çalışılan faşistleri fark ederek müdahale edince öğrencilere polis saldırdı.

Bir öğrenci, 2 polis ve 1 ÖGB'nin yaralandığı saldırının ardından faşistlerin çekilmesiyle gerginlik bitti.

İÜ'de faşistlere geçit yok

8 Mayıs günü İstanbul Üniversitesi'nde faşistlerin boy gösterisi için düzenledikleri "Türkçülük Günü" etkinliklerine karşı üniversite öğrencilerinin örgütlediği "Halkların Kardeşliği" etkinliğine polis saldırdı. Üniversite içerisinde yapılan etkinliklere, asılan pankartlara saldırıyı kural haline getiren polis, saldırı sırasında 4 öğrenciyi gözaltına aldı.

Etkinlik programı çerçevesinde, Roboski Katliamı konulu fotoğraf sergisi polisin hedefi oldu. Faşistlerin etkinliği sürerken polis, fotoğrafların kaldırılması için

üniversitelerini tehdit etti. Öğrencilerin kararlı duruşu sonrası polis saldırıya geçti. Polis sergiyi dağıtırken 4 öğrenciyi gözaltına aldı.

Üniversitede 7 Mayıs günü İstanbul Üniversitesi ile Türk Ocakları'nın ortak düzenlediği "Bir düşünce hareketinin 100 yılı Türk Ocakları" etkinliği yapılmıştı. Fen Fakültesi'nde düzenlenen etkinlik için dersler iptal edilmiş, okul giriş çıkışlarında polis "güvenlik" olarak konumlanmıştı.

Davutpaşa Kampüsü'nde gerginlik

Kendilerini "YTÜ İhya Hareketi" diye adlandıran bir grup gericici Yıldız Teknik Üniversitesi Davutpaşa Kampüsü'nde "Üniversite gençliğinin ahlaki çıkmazları!" başlıklı bir etkinlik düzenledi.

Kampüs çevresinde bulunan bir camide düzenlenmek isteyen gericicilerin kampüste masa açması ilerici öğrenciler tarafından tepkiyle karşılandı. 3 Mayıs günü Öğrenci Kolektifleri, TKP'li Öğrenciler ve Gençlik Muhalefeti tarafından, yemekhane önünde bildiri dağıtılırken gericilere alan kapatılmak istendi. Üniversiteye çevik kuvvet getirildi. Etkinlik vaktinin gelmesiyle alanı terk edecek olan gericici grubun sloganlarına sloganlarla yanıt veren öğrencilerin arasına ÖGB'ler girdi. Alanı terk ederken tehditler savuran gericici grubun ardından çevik kuvvetin de okulu terk etmesiyle öğrenciler toplu çıkış gerçekleştirdi.

Ekim Gençliği okuruna faşist saldırı

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde devam etmekte olan Bahar Şenlikleri'nden çıkan bir Ekim Gençliği okuru evine gittiği sırada faşistlerin saldırısına uğradı. Apartmanın önüne geldiği sırada arkasından

saldıran faşist grup okurumuzu yerde bir süre tekmeledikten sonra kaçtı.

Mersin'de gerici etkinliğe geçit yok

Mersin Üniversitesi'nde "3 Mayıs Türkçülük Günü" adı altında gerici bir etkinliğin yapılacağı duyulması üzerine devrimci, ilerici ve yurtsever güçler sabah erken saatlerde Çiftlikköy Kampüsü'nde toplandı.

Kitle "Faşizme karşı omuz omuz!" sloganını atarak gerici etkinliğin yapılacağı Cumhuriyet alanına doğru yürüyüşe geçti. Faşistlerin, kitleyi taşlamaya başlamasıyla birlikte saatleri bulan bir çatışma yaşandı. Çatışma esnasında aralarında bir Ekim Gençliği okuru ile Gençlik Derneği ve Emek Gençliği üyesi 3 öğrenci gözaltına alındı. Gözaltına alınan Ekim Gençliği ve Gençlik Derneği üyesi öğrenciler çevik kuvvet polisleri tarafından vahşice darp edildikten sonra Mağazalar Karakolu'na götürüldü.

Çevik kuvvet polisleri ile organize bir şekilde devrimci öğrencilere saldırıyan faşistler militan direnişin ardından geri adım atarak okulu terk ettiler. Devrimci ve ilerici öğrenciler gözaltıların serbest bırakılması için okul girişinde oturma eylemine başladılar. Sonrasında yüzlerce öğrenci dolmuşları işgal ederek gözaltına alınan öğrencileri karşılamak için hastaneye geldi. Burada kitle çevik kuvvet polisleri tarafından ablukaya alındı. Polis çembere aldığı kitleye tehditler savurup gaz sıkarak gözaltına almaya çalıştı. Öğrencilerin kararlı duruşu ile polisin bu saldırısı boşa düşürüldü. Gözaltındaki öğrencilerin serbest bırakılması ile eylem bitirildi.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi - YTÜ Davutpaşa Kampüsü - Ankara- Mersin

Sincan'da çocuklara işkence tutanakta!

Pozantı Cezaevi'nde işkence, kötü muamele ve tacize maruz kaldıkları açığa çıkınca sözde çözüm için Sincan'a nakledilen çocuklardan gelen haberler tablonun çok değişmediğini gösterdi.

Pozantı'da yaşanan işkenceden sadece cinsel istismarı öne çıkarıp gardiyanların sistematik işkencesini gölgeleyenler Sincan'daki tablo karşısında sessiz kalıyor. Çocuklar için cezaevi değil, eğitim merkezi "niteliği" taşıyacağı söylenen Sincan'ın da Pozantı'nın devamı niteliğinde olduğu görülüyor.

Ankara Barosu'ndan avukatlarla konuşan çocuklar Sincan'da da sistematik işkence altında olduklarını aktardı.

Özellikle "Yumuşak oda" olarak tabir edilen odada dayak atıldığını söyleyen çocuklardan altısı ile görüşüldü.

Baro heyetinin yaptığı görüşmeler tutanak altına alınırken çocuklar işkenceyi tutanakta şöyle aktardı: "B.H. bilgisayar odası sorumlusu ile yaşanan bir tartışma nedeniyle 'Köksal Başkan' diye bilinen bir gardiyanın tokat attığını, bir masayı kaldırıp üzerine fırlattığını, kolundan yaralandığını, infaz memurlarının kendilerini kızdıranları "Yumuşak oda" diye bilinen bir odaya götürüp burada işkence yapıldığını anlattı.

Sincan'da da sistematik işkence var

Çocukların anlatımlarına göre tutulan tutanak, Baro Başkanı Feyzioğlu tarafından, 18 Nisan 2012 tarihinde Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Ethem İbrahim Kuriş ile yapılan görüşmede sunuldu. Ve gardiyanlar hakkında suç duyurusunda bulunuldu. Suç duyurusu için hazırlanan dilekçede, "Anlatımların önceden ezberlenmediği ve aralarında yapılan bir anlaşmaya bağlı olarak aktarılan bilgiler olmadığı kuvvetle muhtemeldir. Çocukların tümünün aynı cevapları vermiş olması, söz konusu ceza ve tutukevinde sistemli şekilde işkence uygulandığına dair ciddi bir şüphe doğmuştur" denildi.

Ankara Cumhuriyet Başsavcısı Kuriş, baronun çalışmaları sonrası soruşturma talimatı vermek

zorunda kaldı. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı işkence iddialarıyla ilgili idari soruşturma, Sincan Cumhuriyet Başsavcılığı ise adli soruşturma açtı. Soruşturma kapsamında 5 infaz koruma memuru ile müşteki durumundaki çocuklardan 7'sinin ifadesi alındı. Çocuklar soruşturma kapsamında tekrar dinlenirken işkenceyi anlattıktan sonra infaz koruma memurlarından şikâyetçi olduklarını belirttiler.

İşkence için "Yumuşak oda"

İfadeler için yapılan görüşmede B.H. "Yumuşak oda" diye nitelendirilen odayı şöyle anlattı: "Yumuşak odanın müşahede bölümünde olduğu, her tarafının sünger kapalı olduğu, odanın kapısında girince sağ tarafta bir vana bulunduğu, vananın bir hortuma bağlı olmadığı, odaya girdikten sonra bir infaz koruma memurunun vanayı açtığı ve kendisini suyun önüne ittiği, suyun odanın içine doğru hafif çapraz fışkırdığı, suyun önünden kaçtıkça odadaki memurların döverek kendisini suyun önüne ittiği, bu sırada odadaki camın da açıldığı ve içerisinin aşırı soğuduğu, memurların suyun altında şınav çektiği, sonra kendisinin sabaha kadar ıslak odada bırakıldığı, ifade edilmiştir."

Çocukların soruşturma için ifadeleri alındığı sırada bile vücutlarındaki morlukların olması tutanaklara geçirildi.

Gardiyanın lakabı "Azrail"

M.C.A'nın aktarımında "Yumuşak oda" işkencesinden onun da geçtiğini ifade etti: "Köksal başkan" denen gardiyanın çocuklar arasında 'Azrail' olarak bilindiğini söyledi. Süngerli oda işkencesine birkaç kez maruz kaldığını da sözlerine ekledi.

T.T. için 26 yıl ceza talebi

Pozantı Cezaevi'nde yaşanan cinsel istismar ve işkencenin açığa çıkmasını sağlayan Tarık Tekin'in ise yargı üzerinden cezalandırma baskısı sürüyor. Dün görülen mahkemede Tarık Tekin (T.T.) için "örgüt

üyüsü olmak", "örgüt propagandası yapmak" ve "polise mukavemet etmek" iddialarıyla ilgili olarak açılan davanın üçüncü duruşmasında 26 yıl hapis cezası istendi. Tarık Tekin'in avukatı Pozantı'daki işkenceden kaynaklı psikolojik olarak rahatsız olduğunu ve cezaevinden çıkması gerektiğini belirtirken savcıysa 26 yıla kadar hapis cezası isteyerek talebi cevapladı. Pozantı'da yaşanan işkence ve tecavüzü açıkladıktan kısa süre sonra tekrar tutuklanan Tarık Tekin tekrar girdiği cezaevinde yaşadıkları üzerine intihar girişiminde bulunmuştu. Duruşma Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nden alınacak raporlar için 28 Haziran'a ertelendi.

Olmayan suçtan da ceza

Pozantı'da tecavüz ve işkencenin açığa çıkması sonrası ailelerin görüş hakkını kısıtlayan sürgün kararı gelmişti. Şimdiyse Pozantı çocuklarına hiç işlemedikleri suçlardan dolayı para cezası kesiliyor. Ekonomik durumu kötü olan emekçi aileler üzerinde para cezaları ile baskı oluşturuluyor. Bugüne kadar 47 aileye kesilen para cezalarının 500 bin TL'yi bulduğu belirtiliyor.

Sermaye devleti para cezası uygulamasını o kadar sistematikleştirmiş ve pervasızlaşmış durumdaki çocuklardan cezaevinde oldukları zaman diliminde dahi yapılan eylemlere ilişkin para cezası kesebiliyor.

Akrepe taş 2 bin 590 lira

Evlere yollanan tebligatlar arasında para cezasının gerekçesi de sunuluyor. Akrep diye bilinen zırhlı polis aracına taş attığı iddia edilen çocuklara 2 bin 590 liralık para cezası kesiliyor. Burada asıl önemli olan tanımlanan "suçun" işlenip işlenmediğine dair bir yargı mekanizması işletilmiyor olması. Valilik tamamen keyfi olarak para cezalarını devreye sokuyor. Mersin Vali Yardımcısı Turgut Serimer ise cezaevindeki çocuğa dahi para cezası kesilmesi üzerine sorulan sorulara ilişkin "yanlışlık olmuş" demekle yetindi.

10 ilde baskın, gözaltı, polis terörü...

1 Mayıs'ın ardından sermaye devleti devrimci, ilerici güçlere yönelik saldırılarını sürdürüyor.

7 Mayıs gecesi başlayan operasyonda Kocaeli, Hatay, Mersin, Adana, Dersim ve İstanbul Gazi Mahallesi'nde **Halk Cephesi**'ne yönelik eş zamanlı olarak yapılan baskınlarla çok sayıda devrimci gözaltına alındı. Operasyon ilerleyen saatlerde genişletilerek Kütahya, Eskişehir, Konya ve Ankara'da da aynı soruşturma kapsamında baskınlar düzenlendi. Baskınlar sonucunda 10 ilde 138 kişi gözaltına alındı.

Operasyonlarda Kocaeli Gençlik Derneği, Hatay'da "Hayat Veren Ası" gazetesi, Ankara Artı İvme Dergi bürosu, Gençlik Dernekleri Federasyonu ve çok sayıda ev de basıldı.

Polis bastığı dernek ve kurumları dağıtırken, özel hareket polisleriyle baskın sırasında emekçi mahallelerinde ortamı terörize etti.

9 Mayıs günü de süren operasyonda sabah 04.00 sularında Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun Okmeydanı'ndaki merkez binasını basan polis, saldırıya direnen devrimcilere gaz bombası attı. Vahşi saldırıda kapı koçbaşıyla kırılırken içerideki lise ve üniversite öğrencisi 9 kişi gözaltına alındı. Federasyon üyeleri polis saldırısı sırasında pencerelere çıkarak "Baskılar bizi yıldıramaz!" sloganını attılar.

Polisin saldırısı sonrası Gençlik Dernekleri Federasyonu'nda arama yapıldı.

Halk Cephesi'ne yönelik operasyonların bir parçası olarak Kütahya'da da baskınlar yapıldı. Sabah saatlerinde TEM polisleri tarafından 7 ayrı adrese yapılan eş zamanlı baskınlarda 7 kişi gözaltına alındı.

9 Mayıs günü sabah saatlerinde + İvme dergisinin Ankara bürosuna da baskın düzenlendi. Büronun talan edildiği baskının ardından öğlen saatlerinde İvme Yayın Kurulu üyesi Barış Önal sokakta gözaltına alındı.

9 Halk Cephesi tutuklandı

Malatya Özel Yetkili Cumhuriyet Başsavcivekilliği'nce yürütülen soruşturma kapsamında Dersim'de gözaltına alınan 6 devrimci 9 Mayıs akşamüzeri Malatya'da çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklandı. 6 devrimci de Malatya E Tipi Kapalı Cezaevi'ne gönderildi.

Konya'da gözaltına alınan 5 kişiden 3'ü tutuklandı.

Burjuva basının tam bir saldırganlıkla sahiplendiği operasyonlar "DHKP-C üyeleri" başlıklı polis kaynaklı haberlerle servis edildi. Yapılan operasyonların somut hiçbir detayına yer vermeyen burjuva basın, baskınları "terör operasyonu" olarak lanse etti.

Operasyon kapsamındaki baskınlarda uygulanan polis terörüne değinilmeyen tüm haberler benzer içerikte ve eşzamanlı olarak verildi.

Polis baskınlarının Hatay ayağı ise Grup Yorum'un Hatay'da düzenleyeceği Suriye halkıyla dayanışma konseri öncesinde yapıldı.

"Bunun adı faşizmdir. Bunun adı halk düşmanlığıdır." diyen Halk Cephesi'nin üç gündür süren operasyonlara ilişkin açıklamasında şunlar ifade edildi:

"Başaramayacaklar! Halkımıza gerçekleri anlatmaya, kurtuluşun yolunu göstermeye ve demokrasi mücadelesini sürdürmeye kararlıyız."

6 ilde polis terörü

Türk sermaye devleti, Kürt hareketini ezip teslimiyete zorlamak amacıyla yürüttüğü kirli savaşı bahar mevsiminin gelmesiyle daha da tırmandırdı.

Washington'daki efendilerinden aldığı desteğin de etkisiyle Kürdistan dağlarını savaş alanına çeviren dinci-gerici iktidar, gözaltı ve tutuklama terörüne hız kesmeden devam ediyor. Kürdistan dağlarından neredeyse her hafta gerillaların şehit düştükleri haberleri gelirken ev baskınları ve operasyon dalgaları da eksik edilmiyor.

6 ilde polis baskınları

Binlerce Kürt siyasetçisini cezaevlerine atan, devrimci ve ilerici sol güçleri "KCK üyesi olmak" bahanesi ile tutuklayan sermaye devleti, 8 Mayıs sabahı 6 ilde "KCK operasyonları" adı altında gözaltı terörüne başvurdu.

Urfa Cumhuriyet Başsavcılığı'nın talimatıyla İstanbul, Ankara, Diyarbakır, Eskişehir ve Muş ile Urfa'nın Ceylanpınar, Suruç ve Viranşehir ilçelerinde gerçekleştirilen operasyonlar kapsamında 30 BDP'li gözaltına alındı.

Kurumlar basıldı

BDP Ceylanpınar ilçe başkanlığı ile BDP Urfa Siyaset Akademisi ile Kürdi-Der binasında da arama yapan polis, evraklar, bilgisayarlar, CD'ler ile çeşitli yayınlara da el koydu. BDP Parti Meclisi (PM) üyesi Yusuf Karataş da Eskişehir'de sabah saatlerinde evinden gözaltına alındı.

BDP: AKP'nin gücü yetmeyecek

Barış ve Demokrasi Partisi (BDP), yapılan baskın ve gözaltılara yazılı bir açıklama ile tepki gösterdi. Tutuklanan üyelerinin sayısının 8 bine ulaştığına dikkat çeken BDP'nin açıklamasında şu ifadeler yer buldu:

"Ama AKP Hükümeti ne yaparsa yapsın, halkımızın partisine ve mücadelesine olan bağlılığını yok etmeye gücü yetmeyecek. Artık AKP'nin yaptıklarını, onun şiddetini ve baskısını kinamıyoruz. Haktan, hukuktan söz etmiyoruz. Bu diktatörlüğe verilecek en iyi yanıtın halkımızla birlikte daha çok örgütlenmek, daha çok mücadele etmek olduğunu çok iyi biliyoruz. Bizim için her ölüm, her gözaltı, her tutuklama daha çok mücadele anlamına geliyor. Gözaltındaki ve cezaevindeki tüm arkadaşlarımızı özgürlük mücadelesine olan kararlılığımızla selamlıyoruz"

İşaretlemeye Aleviler'den tepki

Aydın'ın Didim ilçesinde Alevi iki ailenin ev kaplarına işaret konup, boyayla "Aleviler'e Ölüm, Aleviler'i Yakın" yazıldı.

Didim Alevi Bektaşî Kültür Merkezi ve Cemevi yetkililerinden Hasan Dikçe olayın 6 Mayıs Hıdırellez kutlamalarının öncesinde meydana gelmesine dikkat çekti.

Alevi Bektaşî Federasyonu Eski Genel Başkanı **Ali Balkız**, "Aleviler bugün saldırıların hedefi haline getirildi" dedi. Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür

Vakfı Genel Başkanı **Ercan Geçmez** ise "Aleviler kendi hakları için kamuoyu oluşturmaya başladı. Aleviler'in seslerini kesmeye çalışıyorlar" dedi. Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı **Kemal Bülbül** de "Dikkat edilirse bu kapı işaretlemeler, saldırılar 2 Temmuz Sivas katliamı ile ilgili katillere zamanasını verilmesinin akabinde bize gaz bombası ile bir katliam denemesi yapılmıştı, onun akabinde hükümetin bu tutumundan cesaret alanlar bu tür çalışmalara başladılar" dedi.

Ser verip sır vermeyen bir yiğit: İbrahim Kaypakkaya...

Devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşıyor!

İbrahim Kaypakkaya'nın katledilmesinin üzerinden tam 39 yıl geçti. Diyarbakır'da vahşi işkencelerden geçirilip katledilen İbrahim Kaypakkaya ser verip sır vermedi. İbrahim Kaypakkaya aynı zamanda '71 devrimci kuşağının önderleri gibi reformizmin amansız düşmanıydı. Düzeni ve devleti devrimci temelde ideolojik-politik eleştiriye tabi tuttu. Parlamentarizme karşı şiddete dayalı devrim anlayışını savundu. Aynı zamanda pratikte de bu anlayışını savunmak için elde silah dağları mesken tuttu.

İbrahim Kaypakkaya'nın adı mücadeleyle anılan hayatı

İbrahim Kaypakkaya, 1949 yılında, yoksul bir ailenin çocuğu olarak Çorum'un bir köyünde dünyaya geldi. İbrahim Kaypakkaya daha 3 yaşındayken babası ile annesi ayrıldı. İbrahim Kaypakkaya, ilkokul 1. ve 2. sınıflarını Karamahmut Köyü'nde, üçüncü sınıfı Ortakışla Köyü'nde, dördüncü ve beşinci sınıfları da Alacaköy'de okudu...

İbrahim Kaypakkaya okuldan arta kalan zamanlarda ailesine yardım ediyordu. Koyun güderken bile yanına defter, kalem almayı unutmuyordu. Okumaya olan merakı her geçen gün artıyordu. Kitap okumayı çok seviyordu. Arkadaşlarının sevgisini çalışkanlığı, bilgisi, ağırbaşlılığı, yardımseverliği ve fedakarlığı sayesinde kazanmıştı.

İbrahim Kaypakkaya ilkokulu bitirdikten sonra devlet parasız-yatılı sınavına girdi ve başarıyla kazandı. Artık Ankara-Hasanoğlan Öğretmen Okulu öğrencisiydi. Okuldan artan kalan zamanlarda köye dönüyor ailesinin ve köylülerin işlerine yardım ediyordu. İbrahim Kaypakkaya öğrenci oluşunu, köylülerin yaptığı işleri yapmamak anlamında bir ayrıcalık olarak gören anlayışa yabancıydı.

İbrahim Kaypakkaya, ilk defa devrimci düşüncelerle Hasanoğlan Öğretmen Okulu'nda tanıştı. Sürekli olarak araştırıyor ve okuyordu. Politik gelişim sürecine davranışları ve ilişkilerinin devrimcileşmesi eşlik etti. Bu politik dönüşüm süreci onu çevre köylerde daha fazla tanınır hale getirdi. Gericilerin ve faşistlerin gözüne batmaya başlayan İbrahim Kaypakkaya "yeşili sevmiyorum" başlığı ile yazdığı kompozisyon nedeniyle gerici öğretmenlerin şimşeklerini de üzerine çekmişti.

İbrahim Kaypakkaya, Hasanoğlan'dan "pekiyi" derece ile mezun oldu. Girdiği sınavı kazanarak İstanbul Çapa Yüksek Öğretmen Okulu'na kayıt yaptırdı. Artık devrimcilik onun için yaşamının temel parçası, gayesiydi. Kısa bir süre sonra okuldaki devrimci gençler arasında ismi öne çıktı. Gençlerle tartışıyor, onları güçlendiren ve örgütleyen bir devrimci olarak öne çıkıyordu. Kemalizm'in dönemin devrimci hareketi üzerindeki politik etkisine karşı amansız mücadele veriyor, Kürt ulusal sorununa ilişkin olarak dönemin en özgün değerlendirmelerini yapıyordu. Çok geçmeden polis İbrahim Kaypakkaya'yı tanımaya başladı ve fişledi.

İbrahim Kaypakkaya, artık Çapa'daki devrimci çevrenin önderlerden biriydi. Çapa Yüksek Öğretmen Okulu Fikir Kulübü'nün kuruluşuna önderlik etti.

Ardından başkanlığına seçildi. Bu gelişmeler üzerine okul yönetimi harekete geçti. İbrahim ve arkadaşlarını okuldan attı. İbrahim Kaypakkaya, okuldan atılınca bir süre otelde çalıştı, patronla kavga edince oradan ayrıldı. Geçimini matematik dersleri vererek sürdürmeye çalıştı.

İbrahim Kaypakkaya yaşanan zorluklara rağmen tüm zamanı ve enerjisini devrimci mücadele için harcıyordu. Politik değerlendirmelerinin devrimci içeriği her geçen gün daha fazla artıyordu. Aynı zamanda İstanbul'da yapılan tüm gösterilerin en ön saflarında yer alıyordu. İşçilere ve köylülere yönelik ajitasyon-propaganda- örgütlenme çalışmasına hız veriyordu.

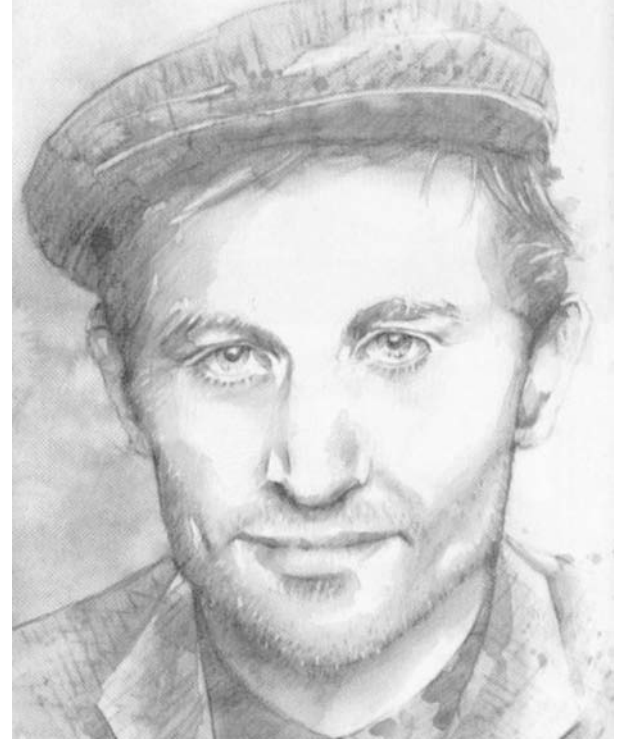
İbrahim Kaypakkaya işçilerle yakın ilişki kurmak için her fırsattan yararlanıyordu. Ulaştığı alanlarda mücadeleyi derinleştirmek, tek tek fabrikalarda grev ve direnişlere işçileri hazırlamak için gece-gündüz çalışıyordu. 15-16 Haziran büyük işçi direnişinde de işçilerle omuz omuza kavganın içindeydi. İşçiler grev ve direnişlerde onu yanbaşılarında buluyorlardı.

İbrahim Kaypakkaya 1971 başlarından itibaren, Çorum, Malatya, Dersim, Antep illerinde, kırsal kesimde köyleri dolaşıp örgütlenme çalışmasına katıldı. Aynı zamanda bölgenin tahlili üzerinde yoğunlaştı. Daha rahat propaganda-ajitasyon yapmak ve Kürt halkıyla daha rahat ilişki kurmak için Kürtçe öğrendi.

Toplumsal devrimci gelişmeyi boğmak için 12 Mart askeri faşist darbesi gerçekleştirildi. 12 Mart faşist darbesi devrimci önderleri yok etmek anlayışıyla hareket etti. Devrimci önderlere yönelik süre avına özel önem verdi. 30 Mart 1972'de Kızıldere'de Mahir Çayan ve yoldaşları, Deniz, Yusuf ve Hüseyin 6 Mayıs 1972'de darağacında, THKO önderlerinden Sinan Cemgil ve yoldaşları Nurhak dağlarında katledildiler. Tüm bu gelişmeleri büyük bir devrimci duyarlılıkla izleyen İbrahim Kaypakkaya, Sinan Cemgil ve yoldaşlarını ihbar eden muhtarı cezalandırdı. Bu eylem İbrahim Kaypakkaya'nın devrimci dayanışmadan ne anladığını, siper yoldaşlığını nedenli önemsedığinin en açık göstergesiydi.

İbrahim ve yoldaşlarının Dersim köylerindeki örgütlenme faaliyetleri sürüyordu. O dönemde sermaye basınında yer alan haberlerde İbrahim Kaypakkaya'nın 60 kişilik bir grup arkadaşıyla TKP/ML'yi kurduğu ifade ediliyordu. 24 Ocak 1973'te Fehmi Altınbilek komutasındaki faşist güçler bir köyü sardılar. Yiyecek almaktan dönenler arasında bulunan Ali Haydar Yıldız baskını fark edip yoldaşlarını uyarmaya çalıştı. Girilen çatışmada Ali Haydar katledildi.

İbrahim Kaypakkaya çatışmadan yaralı olarak kurtuldu. Yaralı olarak gittiği bir köyde, gerici bir öğretmen tarafından ihbar edildi. Bunun üzerine Fehmi Altınbilek katilinin komutasındaki güçler İbrahim Kaypakkaya'yı esir aldılar. İbrahim Kaypakkaya Mirik Mezrası'ndan alınıp Kutuderesi Karakolu'na götürüldü. Karlar ve buzlar üzerinde yürütülen İbrahim'e ağır işkenceler yapıldı. Bu işkenceler nedeniyle on ayak parmağından dokuzu donan İbrahim Kaypakkaya'nın parmakları Diyarbakır'da kesildi.

18 Mayıs 1973... İbrahim Kaypakkaya'nın ölümüne direnişine tanıklık eden işkenceci katiller, onu katlettiler. Katledilmesini intihar etti yalanıyla gizlemeye çalıştılar. İbrahim Kaypakkaya vahşi işkenceler karşısında bir an olsun sendelememiş, devrim davasına duyduğu inançla düşmanın yüreğine korku salmıştı. O, bu nedenle, faşist cellatlar tarafından katledilmişti.

İşkencecilerin bilgi alma çabalarına yönelik tutumu açık ve netti: İbrahim Kaypakkaya; "Biz komünistler örgütsel çalışmamız ve yoldaşlarımız hakkında bilgi vermeyiz.... Size anlatmayı gerekli görmüyorum" diyerek devrimci direniş geleneğinde önemli bir çığır açtı. Bu tutum düşmanın yüreğindeki korkuyu büyüttü. Bu nedenle ölüsünden bile korktukları için otopsi bile yaptırmadılar. Mezarı başında haftalarca silahlı nöbet tuttular.

İbrahim Kaypakkaya yaşıyor!

İbrahim Kaypakkaya'nın da içinde yer aldığı devrimci önderler Türkiye devrim tarihinin önemli kilometre taşlarıydılar. Farklı devrimci örgütlerde yer almış olmalarına rağmen Türkiye Devrimci Hareketi'ne çok şey kattılar. Kararlılıkları ve militanlıklarıyla öne çıktılar. Onlar, gösterdikleri siper yoldaşlığı ruhuyla isimlerini Türkiye devrim tarihine altın harflerle yazdırdılar. Onlar ortak düşmana karşı savaşırken, birbirlerini sahiplenmenin en güzel örneklerini sergilediler.

"Partimizin kuruluşu, on yıllardır bu topraklarda devrim ve sosyalizm davası uğruna kavga vermiş, emek harcamış, acı çekmiş, büyük yiğitlik örnekleri sergilemiş dünün ve bugünün devrimci kuşaklarının yarattığı birikimin güvenceye alınmasıdır." (TKİP Kuruluş Bildirisi) Yeni Ekimler'in Partisi ser verip, sır vermeyen yiğit devrimci İbrahim Kaypakkaya'yı devrim ve sosyalizm mücadelesinde yaşatmaya devam edecektir.

Mücadele Postası

Devrimci tutsaklardan 1 Mayıs

Hem fabrikalar hem de toprak
Her şey emekçinin malı
Sömürüye tanımayız hak
Dünya emeğin olmalı
Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonal kurtulur insanlık

Kızıl Bayrak emekçilerine,
İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs'ı kutluyoruz. Mücadelenizde başarılar diliyoruz. Biji 1 Gulan! Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın Proleterya Enternasyonalizmi!
Devrimci Selamlar.

**MKP dava tutsakları
Veysel Kaplan**

Kandıra 2 Nolu F Tipi Hapishane / Kocaeli

Sevgili dostlar merhaba,
Sevgilerimi, selamlarımı sunuyorum.
Çalışmalarınızda ve mücadelenizde başarılar diliyorum. Dünya işçi sınıfının, emekçilerinin eşit, özgür, sömürsüz bir yaşam için verdiği mücadelelerinin bu özel gününde, BİRLİK-MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ 1 MAYIS kutlu olsun diyorum.

21. yüzyılın sınıflar savaşımının her boyutta daha derinden gelen isyan dalgası bölgemizde ve dünyada kendini hissettirmektedir. Geçmiş sosyalizm deneylerinin ışığında eşit, sömürsüz; komün yaşamını yeniden yeniden inşaa edecek olan tüm işçi sınıfının ve onun bileşenlerinin kurtuluşumuzun, özgürlüğümüzün ve toplumların mutluluğunun ancak ve ancak bu zorlu mücadeleler içinden geçerek yaratılacağı bilinci içinde, siz KIZIL BAYRAK dostlarımızı, dirençle, coşku ve mücadele azmi içinde selamlıyor, mücadelenizde başarılar diliyorum.

Sevgi ve dostlukla.

Yaşasın 1 Mayıs! biji Yek Gulan!

Yaşasın halkların kardeşliği!

**Sadık Sabancılar
F Tipi Hapishane Hacılar / Kırıkkale**

Merhaba Ayten arkadaşı,
Gazeteniz Kızıl Bayrak'ı düzenli olarak alıyorum. Şimdiye kadar hiç yazmadım. Ama hep yazmayı, tarihsel günlerde bir merhaba demeyi istedim. Fırsat buldukça bundan sonra gelmeye, siz dostları tarihsel günlerde ziyaret etmeye çalışırım.

Bir Mayıs'ı: Türk hakim sınıflarının saldırılarına hız verdikleri, baskı ve sömürülerini yoğunlaştırdıkları, Kürt ulusuna yönelik zulüm ve terörünü artırdıkları, ilerici aydın, yazar, sanatçı,

akademisyen, hukukçu, gazetecilerin kovuşturmayla uğratıldıkları, zindanlara atıldıkları bir dönemde kutluyoruz.

Ancak bir Mayıs, ezilen, sömürülen, aşağılanan emekçi halk kitlelerinin sınıf düşmanlarına meydan okudukları, sınıfsız, sömürsüz bir dünya yaratmaya olan inançlarını haykırdıkları gün olacaktır.

Yaşasın enternasyonal proletaryanın birlik-mücadele-dayanışma günü bir Mayıs!..

Bu inanç ve duygularla bir Mayıs bayramınızı kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum. Umutla, dirençle kalın!..

İsmail Yılmaz

1 No'lu F Tipi Hapishanesi / Kandıra

Yaşasın 1 Mayıs!

Kapitalizmi yıkacağız sosyalizmi kuracağız!

Cevdet Bayır

1 Nolu T Tipi Hapishane / Kocaeli

Merhaba sevgili dostlar;

Emeğin tarihsel serüveni insanlık tarihinin de serüvenidir. İnsanlık bir ağaçsa eğer asırlık çınar misali, yüklü yemiş dallarıysa kolları, yüzlerce yıllık bilinçle yaşamı aydınlatan, güneşi içenlerin türküsüye dilleri, emek de ab-ı hayattır bu serüvende..

Emeği zincirleyenler insanlığı da vurmuşlardır paslı zincirlere.. Kimi zaman katletmişlerdir, haramice konuşalım diye haramiler 34 canımızı... Kimi zaman sevgiyle dokunmayalım diye hayata, kelepçeler vurulmuştur elimize.. Kimi zamansa, özgürce yaşanacak bir dünyayı düşleyelim diye, vurulan olmuşuzdur ayakkabısı delik ürkek bir güvercin misali yüzü koyun yerde yatan...

Ve 1 Mayıs...

Haramilerin yüreğine korku salarak, o görkemli yürüyüşe tanıklık edilecek kızıl gün!

Tahtları sallayacak, köhnemiş cidarları yıkacak engin denizlerin kabarışlarına sahne olacak o coşkun gün!

İşçilerin-emekçilerin o nasırlı ellerinde gelecek, özgür-eşit aydınlık bir geleceğin muştulandığı gününüzü devrimci duygularla partizan coşkuyla kutluyor, selamlıyoruz...

Şan olsun 1 Mayıs'a emeğiyle, teriyle, kanyla can suyu olanlara! Şan olsun onu kızılaştırın yüreklere!

Şan olsun işçi-emekçilerin bilinçle-inançla haykırışlarına!

Yaşasın 1 Mayıs! Biji 1 Gulan!

Tutsak Partizanlar

Süleyman Rüya

T tipi kapalı hapishane A-5 Bafra / Samsun

İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!

Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 371. haftasında Hüsamettin Yaman ve Mehmet Soner Gül'ün akıbetini sordu.

Hüsamettin Yaman ve Mehmet Soner Gül 5 Mayıs 1992 günü birlikte otobüs durağında beklerken polisler tarafından gözaltına alınıp kaybedildiler.

Eylemde Fransa Nantes Kolektif Komitesinin dayanışma mesajı okundu.

Eylemde ilk olarak Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız bir konuşma yaptı. Yıldız, "asmayalım da besleyelim mi?" diyenlerin Erdal Eren'e verdiği idam cezasını hatırlatarak, Mehmet Ağar'ın bin yıl alması gerektiğini belirtip, göstermelik ceza almasına tepki gösterdi. Yıldız, 'Ege' adlı bir şiir okuyarak konuşmasını bitirdi.

Hüsamettin Yaman'ın abisi Feyyaz Yaman, Ayhan Çarkın'ın ifadelerini hatırlatarak, kayıp tanımının geçersiz olduğunu, çünkü devletin tetikçileri tarafından öldürüldüğünün ve yok edildiğinin ortaya çıktığını belirtti.

Son olarak bu haftanın ortak açıklaması okundu. Açıklamayı okuyan Selin Altunkaynak, savcıların hala Hüsamettin Yaman ve Mehmet Soner Gül ile ilgili soruşturmanın nasıl yapılacağına karar veremediklerine işaret ederek şunları ifade etti: "Özel yetkili savcılar, puşiden, slogandan, afişten, HES protestosundan örgütlü suç yaratırken, yüzlerce insanın organize bir şekilde, planlanarak gözaltında kaybedilmesini örgütlü suç değil, birkaç görevlinin kendi başlarına işledikleri münferit bir suç olarak görüyor. 20 yıldır Hüsamettin ve Soner için hukuk işletilmedi."

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

İzmir Cad. Halilbey İşhanı D-9/13 Kızılay / ANKARA

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

“Esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiç bir yerde gizlemeyiz.

Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içinde bizimle birlikte çalışan arkadaşlarımızı ve örgüt içerisinde olmayıp da bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anlattıklarımı samimiyetle inandığım Marksist-Leninist düşünce uğruna yaptım. Ve sonuçtan asla pişman değilim.

Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze alarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım ve neticede yakalandım. Asla pişman değilim.

Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım...”

İbrahim Kaypakkaya

**Çelik aldığı suyu unutmadı,
unutmayacak!**